

GIAP

VIETNAM ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI

[GENEL ÇİZGİ, STRATEJİ VE TAKTİK]

VIETNAM
ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI

VÕ NGUYỄN GIÁP

Vietnam Ulusal Kurtuluş Savaşı

[Genel Çizgi, Strateji ve Taktik]

Võ Nguyên Giáp

ISBN 978-605-4087-068

İlkeriş Yayınları / Belgesel Kitaplar

Birinci baskı, Ekim 2009, Ankara

124 Sayfa

VIETNAM
ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI

VÕ NGUYỄN GIÁP

ISBN 978-605-4087-068

Vietnam Ulusal Kurtuluş Savaşı
[Genel Çizgi, Strateji ve Taktik]
Võ Nguyên Giáp

14-17 Aralık 1969'da *Nhân Dân* ve *Quân Đội Nhân Dân*'da basılmış ve 17-20 Aralık 1969'da *Hanoi Radyosu*'nda yayınlanmış metinden derlenmiştir.

Konuşma, "*La guerre de liberation nationale au Vietnam: ligne generale, strategie, tactique*" (Editions en langues etrangères, Hanoi 1970) ve "*National Liberation War in Vietnam: General Line, Strategy, Tactics*" (Foreign Languages Publishing House, Hanoi 1971) adlarıyla Fransızca ve İngilizce kitap olarak yayınlanmıştır.

Çeviren ve yayına hazırlayan: İlkeriş Yayınları

Belgesel Kitaplar-5
Birinci baskı
Ekim 2009, Ankara

Baskı: Kardelen Ofset, Ankara

İlkeriş Yayınları

www.ilkeris.com
iletisim@ilkeris.com

İÇİNDEKİLER

9	I. Üç Emperyalist Güce Karşı Halk Savaşının Zaferi
20	II. Saldırganlara Karşı Partinin Öncülüğünde Savaşan Tüm Ülke
33	III. Halk Savaşının ve Kitle Ayaklanması Politik ve Askeri Güçlerinin İnşası
50	IV. Politik Üslerin ve Üs Bölgelerinin İnşası. Halk Savaşının Arka Cephesi
66	V. Savaş Yürütme Tarzı ve Halk Savaşının Askeri Sanatı
85	VI. Halk Savaşının Askeri Sanatı
106	VII. Partinin Öncülüğü, Zaferin Belirleyici Etmeni

Bu yıl Vietnam Halk Ordusu'nun kuruluşunun 25. yıl dönümünü büyük coşkuyla kutladık. Şimdi büyük partimizin kuruluşunun 40. yılının kutlamalarına hazırlanıyoruz.

Silahlı güçlerimiz ve halkımız, Kuzey'de ve Güney'de, devrimci atılganlık göstererek Başkan Ho Chi Minh'in tarihsel istemini tamamlamak için kararlı biçimde çalışmaktadır. Anayurdun yiğit büyük cephesi Güney, büyük zaferlerle zamandaş olarak saldırılar ve ayaklanmalar sergilemektedir. Kuzey, sosyalizmi kurmada ve korumada elde ettiği onurlu başarılarıyla kardeş Güney'in büyük arka cephesi olma görevini içtenlikle yerine getirmektedir.

Büyük önderimiz Ho Chi Minh'in ve Parti-

mizin şanlı bayrağı altında son kırk yıl boyunca mücadele eden halkımız, yeni bir çağı açarken – anayurdun bağımsızlık ve özgürlük çağını, ülkemizin sosyalizm çağını– ve dünya devrimci mücadelesine değerli katkılarda bulunurken ulusal kurtuluş yolunda çok büyük zaferler kazandı.

Partinin uzak görüşlü yönetiminde ve halkın devrimci atılımından doğup gelişen halk silahlı güçlerimiz, Ho Amca'nın özeniyle ve halkın içten katkılarıyla, yoktan başlayarak, çok şanlı zafer geleneğine sahip büyük, güçlü, yiğit ve çelikleşmiş devrimci ordu haline geldi. Bu, her şeyden önce, halkımızın ve silahlı güçlerimizin Partinin Marksist politik ve askeri çizgisine, bu yenilmez silaha sahip olmasından kaynaklanmıştır.

Partinin politik çizgisinin organik parçası olduğu gibi, *ordu ve savaş konusundaki Marksist-Leninist öğretinin ülkemizin somut koşullarına yaratıcı bir biçimde uygulanması ve Vietnam devriminin tüm halkın ayaklanması ve halk savaş pratik deneyimlerinin bileşimi olan partimizin askeri çizgisi, dünya devriminin gelişmiş askeri mücadelesinin deneyimlerine uygun olarak ulusumuzun eski geleneksel stratejisinin mirasını iyileştirerek ve geliştirerek yeni bir düzeye çıkartmış ve geliştirmiştir.* Bu çizgi, dün olduğu gibi bugün de ve gelecekte de silahlı güçlerimizin ve halkımızın zafer bayrağı oldu ve olmayı sürdürecektir. Bu tarihsel yıldönümlerinde partimizin askeri, devrimci ve bilimsel çizgisini daha fazla kavrayalım ve ABD saldırganlığını tümüyle yenilgiye uğratmak için ilerletelim.

I.
ÜÇ EMPERYALİST GÜCE KARŞI
HALK SAVAŞININ ZAFERİ

Partinin öncülüğü altında, ulusal esenlik, bağımsızlık ve özgürlük için halkımızın devrimci mücadelesi Vietnam toplumunun yolunu sosyalizme yöneltmiştir. Bu mücadele, ülkeyi savunmak ve kurmak için binlerce yıldır ulusumuzun sürdürdüğü mücadelenin devamıdır. Devrimci mücadelede partimizin askeri çizgisi, ulusumuzun uzun askeri geleneğinden ayrı değildir.

Güneydoğu Asya'daki önemli konumundan dolayı ve Kral Hung tarafından kurulduğundan bu yana ülkemiz her zaman istilalara karşı mücadele etmiştir. Bu mücadele süreci bugün de sürmektedir. Bu nedenle halkımızın tarihi, ulusun varlığını korumak ve anayurdun bağımsızlığı ve özgürlüğü için saldırganlığa karşı mücadelede or-

duların sayısız kahramanca başarılarıyla dolu bir destana sahiptir.

Halkımız, ilk kuruluşundan 18. yüzyıla kadar, ulusal egemenliği korumak ya da ülkeyi özgürleştirmek için ulus çapında yirmiden fazla şiddetli savaşlar verdi. Bin yıl boyunca yabancı feodal boyunduruk altında kalan halkımız, ulusal bağımsızlığı yeniden kazanmak için ardı arkasına *ayaklanmalar* gerçekleştirdi. İlk kahramanca ve başarılı ulusal ayaklanma Trung kız kardeşlerle başladı.¹ Daha sonra Trieu², Ly Bon³ ve Mai Thuc Loan hanedanının yönetimi altında *ulusal kurtuluş ayaklanmaları ve savaşları* verildi. Son olarak Ngo Quyen'in⁴ 938'de Bach Dang nehrindeki şanlı zaferi on yüzyıllık yabancı egemenliği dönemini sona erdirdi ve halkımızın kendi kendini yönettiği bağımsızlık dönemini başlattı.

O zamandan sonra yaklaşık bin yıllık bağımsızlık döneminde halkımız her zaman ulusal egemenliğini ve *ülkeyi* yabancı saldırganlardan *korumak için* pek çok *savaşlar* yürüttü. Önce düşmanın saldırı planını bozarak inisiyatifi alıp, daha sonra karşı saldırıya geçerek Sung birliklerini Nhu Nguyet nehri üzerinde imha eden Ly Thuong Kiet'in yönettiği güçlü ve cesur saldırıyla sürdürülen Ly hanedanı altındaki direniş bunların arasındadır. 13. yüzyılda Tran hanedanlığındaki direniş –en simgesel direniştir– Tran Hung Dao'nun⁵ komutası altında yürütüldü. Otuz yıl boyunca

¹ M.S. 40 yıllarında Doğu Hanları feodal alaylarına karşı yapılan ayaklanma.

² Woo ordularına karşı 448'deki ayaklanma.

³ 542'de Leang derebeyi ordularına karşı girişilen ayaklanma.

⁴ Güneyli Derebey Han ordularına karşı Bach Dang ırmağı üzerinde verilen savaş.

ca Asya'dan Avrupa'ya kadar her yerde defalarca zafer kazanmış, savaşkanlığı ve acımasızlığıyla ünlü ve dünyanın yaklaşık yarısını feth etmiş Moğol saldırgan ordusu Thang Long'da⁶ üç kez yenilgiye uğratıldı.⁷ Le Lot ve Nguyen Trai yönetiminde gerçekleşen Lam Son⁸ ayaklanması, on yıl süren direngen ve kararlı *ulusal kurtuluş savaşı*-na dönüştü ve sonuçta Ming orduları ülkeden çıkartıldı ve yirmi yıl süren yabancı egemenliğinden sonra bağımsızlık kazanıldı. Ülkedeki çürümüşlüğü ve feodalizme karşı mücadeleden doğan geniş devrimci köylü hareketinin gücüne dayanan ve daha sonra karşı-savunma savaşına dönüşen Nguyen Hue⁹ yönetimindeki direniş, yıldırım hareketleriyle yedi-sekiz gün içinde iki yüz bin kişilik Manchu birliklerini imha etti ve son yabancı feodal saldırgan savaş bozguna uğratıldı.

Genel olarak söylersek, bu halk ayaklanmaları ve ulusal kurtuluş savaşları feodal sınıflar tarafından yönetilmiştir, ama ulusal esenlik için doğup gelişen ve birleşik olarak yürütülen

⁵ Tran Hung Dao – 13. yüzyılda iki Moğol işgalini geri püskürten stratejist. Kubilay Han'ın oğlu Togan'ın 1284-85'de 500 bin kişilik ve 1287'de 300 bin kişilik ordusuna karşı, düşmanın arka-cephesini sürekli taciz ederken düşman cephesinde boşluk oluşturan saldırı yöntemini kullandı. Birliklerini eğitmek için “*Stratejinin Genel Hatları*” adlı bir kitap yazdı. Sun Tzu'nun da esinlendiği bu kitapta, “*Eğer manevra akılcıca yapılırsa, muharebe düzenine gerek yoktur; eğer muharebe düzeni akılcıca, savaşmaya gerek yoktur*” der. Vietnam Halk Ordusu'nun 16 Ocak 1951'de Kızıl Nehir deltasında başlattığı büyük saldırıya “*Tran Hung Dao kampanyası*” adı verilmiştir.

⁶ Hanoi'nin eski adı.

⁷ 1251, 1285 ve 1287'de.

⁸ Lam Son, Thanh Hoa eyaletinin dağlık bölgesi, 1417'den 1427'ye kadar ulusal direniş üssü.

⁹ Nguyen Hue, 1789'da ülkeyi yeniden birleştirdi; ülkeyi Quang Trung adı altında yönetti

savaşta halkımız gönüllü olarak aktif rol oynadığı için onların hepsi açık biçimde halk savaşlarıdır. Bunları, ülkemizdeki *halkçı özelliklere sahip ayaklanmalar ve savaşlar* olarak ifade edebiliriz. Böylesine uzun ve sürekli bir mücadeleyle halkımızın akıllı ve cesur askeri geleneği biçimlenmiştir. Atalarımızın zengin stratejik bilgisi birikmiş ve gelişmiştir.

Çağdaş zamanlarda, 19. yüzyılın ortasında Fransız sömürgecileri ülkemizi istila etmeye başladı. Halkımız, Nguyen hanedanının korkakça teslimiyetine rağmen, cesurca ülke çapında ayaklanmış ve Güney’de Truong Cong Dinh¹⁰, Nguyen Trung Truc¹¹, Kuzey’de Phan Dinh Phung¹², Nguyen Thien Thuat¹³, Hoang Hoa Tham¹⁴ ve diğerlerinin yönetiminde başarılı direniş savaşları yürütmüştür. Fransız emperyalistleri ülkemizin işgalini otuz yılda tamamlayabildiler ve kendi düzenleri sürekli sallantıda oldu.

Eski zamanlarda halkımız sürekli olarak bizim gibi feodal düzen altındaki büyük yabancı güçlerin saldırılarıyla yüz yüze geldi. Onların ekonomik, kültürel ve teknik düzeyleri ile bizimkiler arasında önemli bir farklılık bulunmuyordu. Ama şimdi sadece sayısal olarak değil, ekonomik, teknik, donanım ve mühimmat yönünden de bizden çok üstün kapitalist bir güç tarafından yürü-

¹⁰ Truong Cong Dinh, 1867’ye kadar ayaklanmayı yönetti.

¹¹ Nguyen Tung Truc, 1861’den 1868’e kadar direnişi yürüttü.

¹² Phan Dinh Phung, 1850’den 1896’ya kadar Ha Tinh-Nghe An bölgesindeki isyanları yönetti.

¹³ Nguyen Thien Thuat, 1855’den 1859’a kadar Bai Say (Göller Ovası - Hai Hung’un bugünkü eyaleti) direnişini yönetti.

¹⁴ Hoang Hoa Tham, 1887’den 1931’e kadar Yen The bölgesinde (Ha Bac’ın bugünkü eyaleti) gerilla savaşını yönetti.

tülen sömürgeci saldırgan bir savaşı yüz yüzeyiz. Partimiz, Ekim Devrimi'yle başlayan dünya çapında kapitalizmden sosyalizme geçiş döneminde, insanlığın bu yeni çağında Vietnam devrimini yönetme tarihsel göreviyle kuruldu.

Bu tarihsel koşullarda partimiz, Marksizm-Leninizmi ülkemizin somut koşullarına yaratıcı biçimde uygulayan ilk Vietnamlı komünist olan Başkan Ho'nun liderliğinde doğru devrimci çizgiyi, kapitalist gelişim aşamasını geçmeksizin sosyalist devrime doğru ilerleyen ulusal demokratik halk devrimi çizgisini ortaya koydu. Partimiz, tümüyle yeni olan bu yolda ilerleyerek ulusal kurtuluş mücadelesini yönetiyor.

Partimiz, devrimci öncülük sürecinde, 1930 Politik Tezlerinde genel hatları belirlenmiş olan doğru politik çizgisiyle işçi sınıfı ve köylülerin büyük devrimci güçlerini –ulusal demokratik devrimin temel güçleri– harekete geçirmeyi ve geniş birleşik ulusal cephenin temeli olan işçi-köylü ittifakını işçi sınıfının öncülüğünde inşa etmeyi başardı. Bu doğru politik çizgi temelinde Partinin askeri çizgisi şekillendi ve halkın uzatılmış devrimci mücadelesinin gerçekleriyle giderek geliştirildi. Partimizin ilk kuruluşundan itibaren yükselen kitlelerin devrimci fırtınası 1930-31 Nghe-Tinh Sovyeti'yle¹⁵ doruğa ulaştı ve ülke çapına yayıldı.

Ülkemizde ilk kez köylü hareketi işçilerin hareketiyle sıkıca birleşti, sağlam bir işçi-köylü it-

¹⁵ Nghe-Tinh Sovyeti – O zamanki adıyla Hindicini Komünist Partisi 1930 yılında Nge An ve Ha Tinh illerinde bir köylü ayaklanması örgütledi. Bu bölgeler, 19. yüzyılın sonlarında bilgilerin en etkin direniş merkezlerindendi. 1 Mayıs günü Vinh ve Ben Thuy'daki ticaret kuruluşlarında başlayan gösteri iki ilin kırsal alanlarına hızla yayıldı. 12 Eylül 1930'da ilk Sovyet Vo Liet köyünde kuruldu. Daha sonra ordunun müdahalesiyle Ekim ayında zayıflayan hareket 1931'in ilk aylarına kadar sürdü.

tifakı kuruldu ve partimiz tarafından temsil edilen işçi sınıfının öncülüğü gerçekleştirildi. Partinin bölge organlarının yönetimi altında Nghe An ve Ha Tinh'deki işçiler ve köylüler *ayaklandı* ve bölgesel sömürgeci yöneticilerini, görevlilerini ve eşrafı devirmek için devrimci şiddeti kullanarak kırsal alanlarda işçi-köylü iktidarları kurdular.

Partimiz, 1936-1939 arasındaki demokratik harekette, gizli ve illegal faaliyetler ile legal ve yarı-legal mücadeleleri akıllıca birleştirdi ve özgürlük, demokrasi ve daha iyi yaşam talepleriyle, saldırgan faşizme karşı dünya barışını korumak için, gerici sömürgecilere, feodal krala ve manderinlere karşı kentlerde ve kırlarda politik mücadeleyi başlattı. Bu büyük demokratik yönelim ve ardından bu yönelimin politik güçlerinin ortaya çıkması, yeni bir devrimci mücadele yolunu oluşturdu.

II. Dünya Savaşı yeni bir durum ortaya çıkardı. Partimiz, ulusal kurtuluş görevini birincil hedef olarak kabul ederken, *ayaklanma için hazırlığı* merkezi görev olarak belirledi. Parti, geniş bir temelde tüm güçleri bir araya getiren birleşik ulusal cephe oluşturdu. Partinin öncülüğü altında kitlelerin devrimci hareketi, politik mücadeleden silahlı mücadeleye ve kitlelerin politik örgütlenmesinden devrimci silahlı örgütlerin kurulmasına doğru evrildi; akılcı biçimde politik mücadele ile silahlı mücadele birleştirildi, *yerel gerilla savaşı ve kısmi ayaklanmalar* başlatıldı, devrimci ateş ülke çapında en yüksek düzeye ulaştı ve yönetimi ele geçirmek için genel ayaklanmaya doğru ilerledi.

1945 Ağustos Devrimi, tüm halkımızın bir *genel ayaklanması*dır. Çok kısa sürede Partinin yönetimi altındaki devrimci kitleler, Kuzey'de ve Güney'de, kentlerde ve kırlarda eşzamanlı olarak

ayaklandılar, Japon faşist boyunduruğu ve Japon yanlısı kukla yönetimi ezdiler, ülke çapında yönetimi ele geçirdiler ve Güneydoğu Asya'daki ilk demokratik halk devleti olan Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'ni kurdular. *Ağustos Devrimi, sömürge ve yarı-feodal bir ülkede Marksizm-Leninizmin ilk zaferidir. Halkımız, en uygun tarihsel anı yakalayarak silahlı ayaklanmayı gerçekleştirdi ve ülke çapında zafer kazandı.*

1930-1931'deki yükselen devrimci dalga-
dan 1945 Ağustos Devrimi'ne kadar -iktidarı ele geçirmek için halkımızın 15 yıllık cesur mücadelesinde- *partimizin askeri çizgisi temel olarak biçimlendi.*

Halkımız, Ağustos Devrimi'nin başarısından sonra da, ülkemize geri dönen, işgalini sürdüren ve Amerikan müdahalecilerinin yardım ettiği Fransız sömürgecilerine karşı direnişi sürdürdü.

Birinci direniş savaşımız dokuz yıl sürdü ve 1953-1954 kış-ilkbahar döneminde, Dien Bien Phu'daki tarihsel kuşatmayla doruğa ulaşan büyük bir zafer kazandı ve Fransız sömürgecilerini Cenevre Anlaşması'nı imzalamaya zorladı. Böylece Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının bağımsızlık, egemenlik, birlik ve toprak bütünlüğünün imzacı ülkeler tarafından tanınmasıyla Hindisi'nde yeniden barış kuruldu. Ülkemizin Kuzey'i tümüyle kurtarıldı. Ağustos Devrimi'nin devamı olan bu direniş, ulusal kurtuluş için halkımızın yürüttüğü bir savaştır. Bu direniş, aynı zamanda anayurdu savunma savaşıdır. Bu savaş, donanım ve teknik olarak çok fazla güçlü ve savaş harcamalarının %80'ini sağlayan ABD yardımını kullanan bir emperyalist gücün 500.000 kişilik saldırgan profesyonel ordusunu bozguna uğratan geri

kalmış tarımsal ekonomiye sahip küçük bir ülkenin direniş savaşıdır. Bu direnişte halkımızın en önemli dayanağı, yeni oluşan dünya sosyalist sistemi olmuştur. Bizim *Fransız sömürgeciliğine karşı zaferimiz, sömürge ülkelerin yürüttüğü kurtuluş savaşlarının ilk büyük zaferi olmuştur.*

Bu direniş savaşında partimizin askeri çizgisi, her açıdan gelişti ve olgunlaştı.

Halkımız, uzatılmış ilk direnişimizin başarıyla sonuçlanmasının hemen ardından, ülkemizin Güney’inde Fransız sömürgecilerinin yerini alan ABD emperyalizmine karşı mücadeleyi sürdürmek durumunda kaldı. ABD emperyalistleri, Güney’i kendi yeni sömürgesi yaparak, Güneydoğu Asya’daki devrimci gelişimi denetim altına almayı, sosyalist kampa ve Kuzey’e saldırmak için bir askeri üs haline dönüştürmeyi planlamıştı. Bu kez saldırgan düşman, emperyalist kampın en güçlü ve en zengin lideri, etkili çağdaş savaş makinesine sahip ve büyük ekonomik ve askeri potansiyeli olan, uluslararası jandarma ve insanlığın bir numaralı düşmanı ABD’den başkası değildi.

Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi’nin bayrağı altında anayurdun ön cephesinde dimdik ayakta duran Güney Vietnamlılar, büyük bir devrimci kahramanlık göstererek ulusumuzun tarihine yeni zafer sayfaları ekliyorlar.

1959-1960’da, kararlı ve zorlu politik mücadeleye yıllarından sonra, Güney Vietnam’ın kırsal alanlarında *zincirleme isyanlar* patlak verdi. Bu, milyonlarca yurttaşımızın yaratıcı ve kahramanca ayaklanmasıydı. Temel olarak küçük silahlı güçler tarafından desteklenen politik kitle güçleri düşman yönetimini ezdiler ve onun 200.000 kişilik askeri gücüne ve büyük bir baskı aygıtına rağmen

men ülke çapında iktidarı ele geçirdiler. Bu ayaklanmalar, Ngo Dinh Diem faşist rejiminin çöküşüne yol açtı ve ABD'nin “özel savaş”ına karşı *devrimci bir savaşa*, bir *ulusal kurtuluş savaşına* dönüştü. Washington, 500.000'den daha fazla kukla askerlerle ve 30.000 ABD'li danışmanla, uluslararası emperyalizmin ulusal kurtuluş hareketlerine karşı edindiğı en yeni deneyimlerini kullanarak Güney devrimini ezmek için karşı-saldırı başlattı. Halkımız, bu nedenle ABD emperyalist saldırganlığına karşı *ikinci kutsal direniş savaşını* başlattı. Sadece dört yıl içinde, kahraman Güney silahlı güçleri ve halkı, kukla ordunun ve yönetimin büyük bir kısmını imha etti ve yıprattı; düşmanın “stratejik köycükler” politikasını engelledi ve ABD emperyalistlerinin “özel savaş” stratejisini büyük ölçüde başarısızlığa uğrattı.

ABD emperyalistleri, Güney'i işgal etmek ve Güney'deki başarısızlığını önlemek amacıyla Kuzey'e karşı imha savaşı yürütmek için doğrudan kendi birliklerini ve uydu ülkelerin askerlerini gönderdiğinde, ulus çapında silahlı güçlerimiz ve halkımız, Başkan Ho Chi Minh'in kutsal çağrısıyla, ABD saldırganlığına karşı Güney'i özgürleştirmek, Kuzey'i korumak ve ulusu yeniden birleştirmek için kararlı ve kolektif bir mücadele başlattı. Bu, *ABD emperyalizminin tarihindeki en vahşi, en büyük “sınırlı savaş”a karşı bir devrimci savaş, bir kurtuluş savaşıdır*. Bu savaş, nükleer silahların dışında her çeşit çağdaş silahın kullanıldığı, yüz milyar dolardan fazla harcamanın yapıldığı, bir milyondan fazla ABD deniz piyadesinin, kukla ordunun ve uydu ülkelerin askeri birliklerinin katıldığı, Hanoi ve Haiphong'un bombalanmasına kadar benzeri görülmemiş barbarlığın yapıldığı, doğrudan Washington'un “tırmandırdığı”

bir savaştır. Eşsiz kahramanlıklar gösteren halkımız, tüm savaş alanlarında kararlı bir saldırı konumu ortaya koydu; sürekli zaferler kazandı ve bu zaferlerle daha da güçlendi. Sadece üç yılda, Güney silahlı güçleri ve halkı, savaşın tarihinde bir dönüm noktası oluşturan 1968 ilkbahar genel saldırısı ve ayaklanması noktasına ulaştı; düşman tüm savaş alanlarında savunma konumuna geçmeye zorlandı, zımni olarak onların “sınırlı savaş”ının iflas ettiğini tanıtladı ve edilgin biçimde saldırgan savaşı “Amerikansızlaştırmak” ya da “Vietnamlılaştırmak” zorunda kaldı. Güney’deki devrimci savaş, öncekilerden çok daha büyük ve çok daha kapsamlı zaferler kazanan ve topyekün zafere doğru ilerleyen yeni bir aşamaya geçti.

Güney devrimi ve devrimci savaşı, Ağustos Devrimi’nin, Fransız sömürgecilerine karşı direnişin ve Vietnam devriminin tüm deneyimlerini uyguluyor ve geliştiriyor.

Kuzey’in silahlı güçleri ve halkı, ülkemizde daha önce bilinmeyen bir *karadan havaya halk savaşıyla* çağdaş ABD hava kuvvetlerinin yürüttüğü yıkım savaşını tümüyle bozguna uğrattı. *Ülkemizin büyük arka cephesi olarak görevimizi başarılı biçimde yerine getirmek, sosyalist Kuzey’i korumak ve işgalcilerle savaşmak için oluşturulmuş mükemmel devlet yapısıyla ilk kez sosyalist Kuzey’de savunma savaşı* yürüttük. Tüm halkın gücünü birleştirerek, sivil hava savunmayı etkin biçimde örgütlerken muharebe harekâtlarını yürüterek, üretimi, ulaşımı ve iletişimi güvenceye alarak, sosyalizmin inşasıyla direniş savaşını birlikte sürdürerek, güven ve huzuru sağlayarak ve ABD’nin “tırmanma savaşı”nı yenilgiye uğratarak düşmanla savaştık. Böylece kahramanca dört yıllık savaştan sonra ABD’nin yıkım savaşını tümü-

le bozguna uğrattık.

Ülke çapındaki ABD karşıtı direniş savaşı-mız, halkımızın tarihimizdeki saldırganlığa karşı en şanlı ve en büyük direnişidir. O, dünya halkla-rının ABD emperyalizmine karşı ortak mücadele-sinin ön cephesi ve doruğudur. Bu savaşta parti-mizin askeri çizgisi, her açıdan zengin deneyimler kazandı ve gelişti.

Partinin öncülüğü altında, ulusumuzun yıl-maz mücadele geleneğini sürdürerek, yıllarca aralıksız mücadele eden halkımız, üç büyük em-peryalist ülkenin saldırgan ordularını bozguna uğrattı, etkin biçimde eski-sömürgeciliğin çöküşü-ne katkıda bulundu ve bugün de dünya çapında yeni-sömürgeciliğin çöküşünü ve iflasını hızlandı-rıyor.

Bu durum, Başkan Ho Chi Minh'in şu söz-lerini haklı çıkartmıştır: *"Ulusumuz, kahraman bir ulustur; Japon faşistlerini, Fransız sömürgeci-lerini yenilgiye uğrattık ve şimdi ABD emperyaliz-mini yenilgiye uğratmaya kararlıyız."*¹⁶ Halkımız, en cesur ve en sebatlı anti-emperyalist geleneğe sahip uluslardan biri olmanın onurunu duyabilir.

¹⁶ Başkan Ho Chi Minh'in 20 Temmuz 1965 tarihli konuş-ması.

II. SALDIRGANLARA KARŞI PARTİNİN ÖNCÜLÜĞÜNDE SAVAŞAN TÜM ÜLKE

Halkımız, partimizin öncülüğü altında uzatılmış savaş sürecinde her alanda zengin deneyimler biriktirdi. Halkımız, *düşmana ve onun saldırgan savaşının değişik biçimlerine karşı*, üç kıtadan *üç büyük emperyalist gücü*, Japon faşistleri –Asya’daki zalim faşist–, Fransız sömürgecilerini –Avrupa’daki büyük sömürgeci güç– ve ABD emperyalistlerini –emperyalizmin başı ve uluslararası jandarma– yenilgiye uğratmak için silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşı kullandı. Biz, Fransız sömürgecileri ve Japon faşistlerinin saldırgan savaşlarından ABD emperyalistlerinin yeni-sömürgeci saldırgan savaşına kadar, ABD’nin kukla uşak iktidarlar aracılığıyla faşist manevra araçları kullanarak yürüttüğü yeni-sömürgeci politikasından ABD’nin “özel savaş” ve “sınırlı savaş”ına, ha-

va ve deniz kuvvetleriyle yürüttüğü imha savaşı-
na kadar saldırgan savaşın tüm biçimlerine kar-
şı koyduk.

Halkımız, iktidarı ele geçirmek ve sürdür-
mek, ulusu özgürleştirmek ve anayurdu savun-
mak için *devrimci şiddetin kullanılması ve müca-
dele yöntemleri konusunda, topyekün ayaklan-
malarda*, kırsal ve kentsel ayaklanmalarda, ülke-
nin her yerindeki yerel ve genel ayaklanmalarda,
silahlı mücadeleyi eski tip sömürgeci saldırgan
savaşa karşı merkeze yerleştirerek uzatılmış *halk
savaşını* kullanarak, halk savaşını sürdürerek, po-
litik mücadele ile askeri mücadeleyi, ayaklanma-
lar ile askeri saldırıları birleştirerek ve ABD'nin
imha savaşını yenilgiye uğratan “karadan hava-
ya” halk savaşı yürüterek deneyim kazandı.

Halkımız, halk savaşını ve devrimci sava-
şı büyük ölçüde birbirinden farklı tarihsel koşul-
larda yürüterek, kimi zaman devrimci iktidara he-
nüz sahip değilken, kimi zaman geçici olarak ye-
rel ya da ulusal iktidara sahip olunduğunda, kimi
zaman halkın yeni doğan demokratik yönetimi-
nin gücüne dayandığında, kimi zaman inşa halin-
deki sosyalist düzenin üstünlüğüne dayandığın-
da, birleşik bir devrimci stratejiyi –halkın demok-
ratik ulusal devrimci stratejisi– ülke çapında yü-
rüttüğünde , kimi zaman geçici olarak bölünmüş
ülkenin her bir parçasında ayrı bir devrimci savaş
sürdürüldüğünde, dünya çapında emperyalistler
arasındaki savaşın sonucu olan dünya savaşı sıra-
sında, kimi zaman dünya savaşı olmaksızın dire-
niş savaşı vererek, kimi zaman emperyalistler ta-
rafından her yönden kuşatılmış ve güçsüz ve za-
yıfken direniş savaşı vermeye zorlanıldığında, ki-
mi zaman büyük sosyalist kampa dayanarak dur-
maksızın mücadeleyi sürdürerek vb. *iç ve dış ta-*

rihsel koşullarımız konusunda deneyim sahibi oldu.

Halkımız *uzatılmış, bütünsel, amansız ve zorlu bir savaş* yürüttü. Güney Asya'da Vietnam Devrimi'nin büyük stratejik konumundan dolayı uluslararası emperyalistler –Fransızlar ve Japonlar, daha sonra yeniden Fransızlar ve Amerikalılar ile uyduları– son on yılda halkımızı sindirebilmek için yoğun ve sürekli karşı-devrimci şiddet kullandılar. Böylesine güçlü ve vahşi düşmanlar karşısında halkımız, partimizin şanlı bayrağı altında, *devrimin saldırı konumunu sağlamca koruyarak ve geliştirerek*, ülkemizin devrimci hareketini zaferden zafere ilerleterek, ulusumuzun tarihinde benzeri görülmemiş kazanımlar sağlayarak ve dünya devrimci hareketine değerli katkılar yaparak *güçlü ve boyuneğmez direniş iradesi, tam bir devrimci irade* ortaya koydu. Bu durum, aynı zamanda, hem başka ülkelerin deneyimlerini kopya etmemizi önleyen, hem de elde ettiğimiz deneyimlerimizi özümsememizi sağlayan *bağımsız, yaratıcı ve kendimize ait yüksek bir ruha* sahip olmamızı gerektiren Partinin devrimci ve askeri çizgisinin esinlendiği pratik temeli yansıtır.

Bu noktalardan hareketle, partimizin yönetimi altında halkımızın yürüttüğü savaşın *temel ayıncı özelliklerini* şöyle belirleyebiliriz:

1. *Bu savaş, haklı bir savaştır, bir ulusal kurtuluş savaşıdır, anayurdu savunma savaşıdır; Partinin politik çizgisi izlenerek, Vietnam halkı ve ulusunun çıkarları ve dünya devrimi uğruna hedefe ulaşmak amacıyla emperyalizmin saldırgan ve haksız savaşına karşı yürütülen bir savaştır.*

Savaş, politikanın devamıdır. Partimizin

devrimci çizgisi, devrimci savaşın politik hedeflerini ve halkımızın yürüttüğü savaşın haklı doğasını belirler. Bunun tersine, emperyalistlerin, sömürgecilerin saldırgan politik çizgisi, onların savaşının haksız, karşı-devrimci niteliğine uygundur.

Bizim atalarımızın askeri geleneği, ülkeyi korumak ve savunmak için yürütülen haklı bir savaş geleneğidir. Tarihimizde, halkımızın çıkarı ve yaşaması için ulusal kurtuluş savaşlarını ve ayaklanmaları yöneten feodal sınıflar, ülkeyi ve halkı koruma büyük haklı davasının bayrağını yükselttiler ve ulusal birliği sağlama yönünde demokratik önlemler aldılar. Bu askeri gelenek, her ne kadar feodal düzenin çerçevesiyle sınırlanmış olsa da, “Vietnam’ı korumayı amaçlayan haklı savaşın büyük ideolojisini” (Ly Thuong Kiet), “tüm ülkeyi savaşa katmak için harekete geçirme politikasını”, “halkı güçlendirme ve ülkeyi korumanın bu en iyi aracını gözönüne alma politikasını” (Tran Hung Dao) ve “zalimliği mahkum etmek için aklı, şiddeti mahkum etmek için iyiliği kullanma politikasını” (Nguyen Trail) içselleştirmiştir. O, ülkemizi koruma ve ulusal yıkımdan kurtulma amacına uygundur. Halkımızın haklı savaşı, yenilmez bir gücü, yani halkımızın yurtseverliğini ve birliğini her zaman harekete geçirebilmiştir.

Çağımızda, ulusal kurtuluş devrimi, dünya proletarya devriminin ayrılmaz bir parçasıdır. Partimiz, açık biçimde devrimin temel hedeflerini ulusal bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm olarak belirlemiştir. Bu temel hedefler, aynı zamanda devrimin değişik gelişim aşamalarında halkımızın yürüttüğü anayurdu koruma savaşının, ulusal kurtuluş savaşının ve ayaklanmanın politik amaçlarını oluştur. Bugünkü devrimimiz ve devrimci savaşımız, halkın demokratik haklarının ka-

zanılması ile ulusal kurtuluşu, ulusal kurtuluş ile sosyalizmi, Vietnam Devrimi ile dünya devrimini sıkıca birleştirmiştir. Başkan Ho Chi Minh, “ülkeyi korumak ve halkı özgürleştirmek için proletarya devriminden başka yol yoktur”¹⁷ der.

Bugün partimizin yönettiği ulusal mücadele, ulus ile sınıfı, yurtseverlik ile enternasyonalizmi sıkıca birleştirmiştir. Bu, bugünkü Vietnam toplumunun nesnel gelişim yasasını, dünya devriminin çıkarlarıyla uyumlu olarak işçi sınıfının, emekçi halkın ve tüm halkın temel çıkarlarını ve derin istemlerini yansıtır. Bu nedenle, haklı niteliğiyle Partinin öncülüğü altında halkımızın yürüttüğü ulusal kurtuluş savaşı, anayurdu savunma savaşı, yeni içeriğe ve tümüyle yeni bir güce sahiptir. Haklı davamız, halkı özgürleştirmek ve anayurdu savunmak amacıyla kararlılıkla ayaklanan tüm halkımızı harekete geçirmiştir; davamızın haklılığı ve devrimci savaşımızın başansı, dünya çapında ilerici güçlerin desteğini kazanmamızı sağladı. Bu, bizim için, düşmanın asla değer biçmeyeceği tükenmez bir güç kaynağıdır; partimizin askeri çizgisinin mutlak üstünlüğünün temelini oluşturur.

2. Savaşımız, yabancı işgale karşı uzun süreli direnme geleneği olan ve yeni düzeni, halkın demokratik düzenini, sosyalist düzeni inşa eden, toprağı ve nüfusu fazla büyük olmayan, geri kalmış bir ekonomiye sahip yarı-feodal ve eski-sömürge bir ülkenin ulusal kurtuluş savaşıdır. Savaşımız, daha büyük bir toprağa ve nüfusa, büyük bir eko-

¹⁷ Ho Chi Minh, *Seçme Yazılar ve Konuşmalar*, Sovyetler Birliği, 1959.

nomik ve askeri potansiyele ve çağdaş teknik donanıma sahip emperyalist bir gücün muazzam, güçlü, saldırgan ordusunu yenmek için savaşan küçük, zayıf bir orduya sahip cesur, akıllı, sağlam ve yetenekli bir halkın savaşıdır.

Tarihimiz boyunca olduğu gibi, bugün de, yabancı saldırganlara karşı savaşımız, her zaman bizden toprak ve nüfus olarak daha büyük ülkelerin ordularının işgallerine karşı savaş olmuştur. Ama önceki çağlarda bu büyük, saldırgan ülkeler, bizim ülkemiz gibi feodal düzen altındaydılar; bugün, saldırganlar, sadece kalabalık bir nüfusa ve geniş topraklara değil, aynı zamanda gelişmiş sanayiye, büyük ekonomik ve askeri potansiyele ve çağdaş silahlara sahip çok daha üstün emperyalist güçlerdir; ülkemiz ise, çok büyük olmayan toprağa ve nüfusa sahiptir, ekonomik olarak az gelişmiş eski-sömürge ve yarı-feodal bir ülkedir. Diğer taraftan, atalarımızdan farklı olarak, halkımız yeni bir toplumsal düzeni, saldırganların gerici ve çürümüş düzenlerinden kesinkes üstün bir düzeni, halk demokrasisini ve sosyalizmi tam olarak inşa etmeye çalışıyor. Biz, ileri toplumsal düzenimizin ve bu düzenin sahibi olan yeni Vietnamlı insanın büyük gücüne sahibiz.

Halkımız, günümüzde ulusal kurtuluş ve ulusal savunma savaşını kazanmak için bizimle düşman arasındaki güç ilişkisini doğru değerlendirek, nüfus, arazi ve iklim koşullarının üstünlüklerinden yararlandı, ileri toplumsal düzenimizin ve yeni Vietnamlı insanın gücünü tam olarak kullanabildi.

Bu temelde, halkımız, ulusumuzun askeri geleneğini, akıl ve cesaretle sürdürdü ve geliştirdi; yeni koşullarda sadece daha güçlü ve sayı-

ca daha büyük düşmanı yenilgiye uğratmadı, aynı zamanda mutlak siyasi ve moral üstünlükle üstün donanımına sahip düşmanı alt etti ve vahşi güç karşısında uygarlığın zaferini sağladı. Halkımız, savaşıma ve kazanma kararlılığı, aklı ve becerikliliğiyle, düşmanın görece güçlü noktalarını sınırlamak, onun temel zayıflıklarını daha da çoğaltmak için temel üstünlüklerinin ve özsel gücünün olanaklarından yararlanabildi; düşmana saldırmada ve ezmede yeni çağdaki halk savaşının birleşik gücünden yararlandı.

3. Bu savaş, devrimci güçlerin uluslararası karşı-devrimci güçlerden daha üstün olduğu ve dünya devriminin emperyalizme karşı saldırı konumunda bulunduğu, sosyalist ve ulusal kurtuluş devrimlerinin zafere ulaştığı bir çağda, bugünkü çağda, bir ulusal kurtuluş savaşı, bir ulusal savunma savaşısıdır.

Feodal dönemde, atalarımız, dış desteğe ve yardıma sahip olmaksızın tümüyle kendi güçlerine dayandılar. Bugün ise, tümüyle farklı uluslararası koşullarda ulusal kurtuluş ve ulusal savunma savaşını yürütüyoruz.

Ekim Devrimi'nin zaferi, insanlık tarihinde yeni bir çağı, dünya çapında emperyalizmin çöküşü ve sosyalizmin zaferi çağını açtı; gelişmiş kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının sosyalist devrimci hareketleri ile ezilen halkların ulusal kurtuluş hareketlerini birleştirdi. Partimiz tarafından yönetilen Vietnam Devrimi, dünya devriminin ayrılmaz bir parçasıdır; pek çok ülkedeki devrimci hareketlerin geniş desteğine sahiptir ve onlarla eşgüdümlü hareket etmektedir. Özellikle Sovyetler Birliği'nin faşistler üzerinde zafer kazandığı İkinci Dünya Savaşı sonrasında pek çok Avrupa ve Asya

lkelerinde devrim zafere ulaştı. Dünya sosyalist sistemi ortaya çıktı ve dünya devrimlerinin gelişiminin belirleyici etmeni oldu. Günümüzde sosyalist kamp, ulusal kurtuluş mücadelesinin sağlam bir kalesi ve siperidir. Temelde sosyalist kampyla birlikte in Devrimi'nin zaferi ve in Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla dünya devrimci güçleri karşı-devrimci emperyalist glerden daha güçlü hale geldi. Dünya devrimi, her yönden ve sürekli olarak emperyalizme saldırarak büyük zaferler kazanıyor. Bu uluslararası durum, günümüzde Vietnam devrimi ve devrimci savaşı için çok uygun koşullar sağlamaktadır.

Bugün halkımız, Güney'i kurtarmak ve ulusu birleştirmek için ABD saldırganlığına karşı direniş savaşını sürdürürken, eşzamanlı olarak Kuzey'de sosyalizmi kuruyor ve savunuyor. Devrimimiz, ağımızın iki devrimci akımı olan sosyalist devrim ile ulusal kurtuluş devriminin birliğini yansıtmaktadır. Bu, dünya devrimci hareketi içinde devrimimizin konumunu güçlendiren en temel stnlğmzdr. Bu durum, devrimimizin dünya devrimi içindeki konumunu güçlendirmektedir. Partimizin doğru devrimci izęisi ve Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelindeki doğru uluslararası dayanışma izęisinin kılavuzluğunda halkımızın çok güçlü emperyalist saldırganlara karşı uzun ve zorlu mücadelesi, dünya devrimine etkin bir unsur olarak katkıda bulunmayı sağlamıştır. Halkımız, aynı zamanda, Sovyetler Birliği, in ve diğer kardeş sosyalist ülkelerin büyük yardımlarını aldı ve Amerikan halkı dahil dünya çapındaki ilerici güçlerin etkin desteğini kazandı. Bu, lkemizdeki devrimci savaşın başarısının çok önemli bir etmenidir.

Emperyalist saldırganlar ise, tarihin mah-

kum ettiği gerici toplumsal sistemi temsil etmektedirler. Onlar, dünya devriminin saldırılarına çılgınca karşı koymak için tüm güçlerini birleştirmeye çabalıyorlar. Ama emperyalistler, diğer gerici güçlerle birlikte, savunma konumundalar, her gün zayıflıyorlar ve yenilgi üzerine yenilgi alıyorlar. Onlar, artan oranda kendi halklarının güçlü muhalefetiyle karşı karşıyalar ve dünyadan daha fazla tecrit oluyorlar; iç çelişkileri, giderek daha da keskinleşmektedir. Bu, bugünkü emperyalist saldırganların temel zayıflıklarından birisidir ve halkımızın mücadelesi açısından büyük bir avantajdır. Ülkemize yönelik daha önceki saldırganlardan Japon faşistleri, Sovyetler Birliği ve onun müttefikleri tarafından yenilgiye uğratıldı; Fransız sömürgecileri, II. Dünya Savaşı'nda Naziler tarafından işgal edildi ve kendini toparlamaya çalışıyordu. Bugün emperyalist kampın lideri ABD emperyalistleri, her açıdan büyük güçlüklerle ve çelişkilerle yüzyüzedir; sürekli darbe almaktadır ve zayıflıkları sürekli büyümektedir.

Devrimci savaşımızın bu özellikleri, *partimizin askeri çizgisinin içeriğine* derinlemesine yansır.

Partimizin askeri çizgisi, halk savaşı çizgisi, onun politik çizgisinden türer ve ona tabidir; halkımızın, ulusal bağımsızlığı, halk demokrasisini ve sosyalizmi kazanmak için yürüttüğu halk savaşının çizgisidir. Partimizin askeri çizgisi, devrimci şiddet konusundaki Marksist-Leninist görüşlere uygun olarak şu temel içeriğe sahiptir: Tüm ülkenin işçi sınıfının öncülüğünde düşmanla savaşması, tüm halkın savaş gücünün geliştirilmesi ve büyük emperyalist saldırgan orduları yenmek için halk ayaklanması ve halk savaşının yürütülmesi.

Halkımız, ülkeyi kurtarmak ve savunmak için yürütülen ayaklanmalar ve halk savaşlarının uzun bir geçmişine sahiptir.

Bizim tarihimizde, yabancı saldırganlığa karşı feodal sınıfların yönettiği halk savaşları ve çürümüş feodallere ve dış saldırganlara karşı Tay Son köylülerinin başlattığı devrimci hareketten gelişen halk savaşları vardır. Bugün ise, halk savaş-
şı *işçi sınıfı* tarafından yönetiliyor.

Geçmişteki halk savaşları, amaçları, öncülük ve itici güçleri açısından tarihsel sınırlılıklara sahipti. Bugün ise, *işçi sınıfının yönettiği halk savaşımız, en geniş anlamıyla ve yeni çağın içeriğiyle “halk tarafından” ve “halk için” yapılan bir savaştır.* Partimizin, Vietnam işçi sınıfının Partisinin ulusal bağımsızlığa, halk demokrasisine ve sosyalizme ulaşmayı amaçlayan devrimci çizgisi, “ülkenin kurtuluşu” ile “halkın kurtuluşu”nu, ulusal kurtuluş ve ulusal savunma ile emekçi halkın özgürlüğünü birleştiren halk savaşımızı yürütmeye olanak tanır. Bu nedenle, bugün partimizin politik çizgisine dayanarak savaşan halk güçleri, her zamankinden daha güçlü ve daha geniş güçlerdir. Partimiz, işçi sınıfının öncülüğündeki işçi-köylü ittifakı temelinde ve dünya işçi sınıfı ve halklarıyla yakın birlik içinde birleşik, geniş ulusal cephede tüm halkı birleştirdi ve seferber etti. İşte bu, halk savaşının yeni ve yenilmez gücünü oluşturur. Bugün devrimci görevlerinin ve savaşın amaçlarının tam olarak bilincinde olan savaşçılarımız, yeni içeriğiyle Vietnam halkının geleneksel yurtseverliğinden ve ulusal bilincinden güç almaktadırlar. Bu, demokratik ruhla, sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi sevgisiyle birleşmiş bir yurtseverliktir; işçi sınıfının devrimci ruhuyla birleşmiş hal-kımızın ateşli yurtseverliğidir.

Bugün tüm ulusal gücüyle savaş için ayaklanırken esas olarak kendi gücümüze dayanıyoruz. Kendi öz gücümüze, Vietnam insanının birleşik gücüne ve ileri toplumsal düzenin gücüne dayanarak düşmanla savaşıyoruz. Aynı zamanda *çekirdeğini sosyalist kampın oluşturduğu dünya devriminin büyük yardımına ve desteğine* de sahibiz.

Bizim askeri çizgimiz, devrimi kitlelerin eseri ve devrimci şiddeti kitlelerin şiddeti olarak gören *Marksizm-Leninizmin devrimci şiddet görüşünün yaratıcı bir uygulamasıdır*. Bu nedenle, devrimci şiddet, kitlelerin politik güçleri ile halkın silahlı güçlerinin ve kitlelerin politik mücadelesi ile silahlı mücadelenin birleşimi olmak zorundadır ve sonuçta *tüm halkın ayaklanması ve savaşa* dönüşür. Sadece bu şiddet görüşünü doğru ve tam olarak kavrayarak tüm halk güçlerini harekete geçirmek ve örgütlemek olanaklıdır.

Düşman, sadece silahlı güçlerle savaşmaz, aynı zamanda her türlü aracı kullanarak halkla da savaşır. Halk, sadece üretim ve savaşa destek görevlerini yerine getirmez, aynı zamanda savaşın doğrudan bir parçasıdır. Biz, düşmanla sadece silahlı mücadeleyle değil, aynı zamanda kitlelerin politik eylemiyle, kukla ordu ve Amerikan birlikleri arasında ikna çalışmalarıyla savaşıyoruz; sadece askeri saldırılar değil, aynı zamanda her alanda ve her biçimde kitle ayaklanmaları gerçekleştiriyoruz. *Bugün Vietnam'daki halk savaşının yeni ayrıncı özelliği, kitlelerin yüksek ulusal ve sınıfsal bilinci, ülke çapında mücadelenin bilimsel ve sıkı örgütlenmesi, mücadelede esnek yöntemlerdir. Bunlar 30 milyon Vietnamlıyı seçkin ulusal kurtuluş savaşçısına dönüştürmektedir.*

“Düşmana karşı tüm halkın savaşı” sözün-

de ifadesini bulan çizgimiz şu ana konularda somutlaşmıştır:

– Savaş için tüm halkı harekete geçirmek ve örgütlemek, halkın politik ve askeri güçlerini inşa etmek, askeri güçlerin üç grup birliğini ve savaşan halkın nüvelerini oluşturmak.

– Kitlelerin politik güçlerine dayanmak, halk savaşının direniş üslerini ve arka-cephelerini kurmak; uluslararası arka-cepheden, yani sosyalist kamptan destek alırken, yerel arka-cepheler ile ulusal arka-cephe arasında eşgüdüm sağlamak.

– Halk savaşını yürütme tarzı ve askeri sanatı yaratıcı biçimde uygulamak, bizden daha büyük ve daha iyi donatılmış düşman birliklerine başanlı biçimde karşı koymak, kent ve kasabalarda ki tüm stratejik bölgelerde silahlı mücadele ile politik eylemi birleştirerek düşmana saldırmak ve topyekün zafer kazanana kadar adım adım düşmanı yenilgiye uğratmak.

– Savaşın yürütülmesinde Partinin öncülüğünü güçlendirmek; bu, zaferin belirleyici etmenidir.

Özetle, deneyimlerimiz, temel olarak, iktidarı ele geçirmek ve emperyalist düzeni yıkmak için *silahlı ayaklanmanın, devrimci savaşın ve ulusal kurtuluş savaşının deneyimleridir*; onlar, belli oranda uygun politik ve ekonomik yapıya sahip bir devlet durumunda *ulusal toprakları savunmak için yürütülen savaşın* deneyimleridir.

Partimizin askeri çizgisi, partimizin doğru politik çizgisinden, Marksist-Leninist savaş ve ordu teorisinden, atalarımızın askeri bilgeliğinden ve dünya devrimci mücadelelerinin deneyimlerinden kaynaklanır. Bu çizgi, halkımızın, Partimizin öncülüğü altında geçmiş kırk yıllık çok yönlü

devrimci mücadelesinin gerçekliğini yansıtır.

Bu askeri çizgi, oluşumu ve gelişimi boyunca, her zaman doğru ve yenilmez gücünü ortaya koydu, çünkü doğrudan ve her zaman partimizin doğru politik çizgisinin kılavuzluğunda, halk kitlelerinin muazzam ve tükenmez gücüyle desteklendi. Devrimci savaşın gücü, devrimin gücünü temsil eder. *Doğru devrimci görevlerden halk savaşının doğru politik amaçlarına, doğru devrimci şiddet tezlerinden halk savaşı ve halk ayaklanması tezlerine* kadar, tümüyle, Partinin askeri çizgisi ile politik çizgisi arasındaki diyalektik ilişkidir. Bu diyalektik ilişki, askeri çizgimizin ve halkımızın devrimci savaşının güç kaynağıdır.

Kesintisiz savaş koşullarında, partimizin askeri çizgisi, sürekli olarak muharebelerde sınanmış, gelişmiş ve mükemmelleşmiştir; teoride sürekli ilerlemeler sağlamış ve savaşta yeni başarılar kazanmıştır. Bu askeri çizgi, emperyalist saldırıganlara ve onların kokuşmuş ve gerici burjuva askeri teorilerine karşı halkımızın yenilmez silahıdır.

III. HALK SAVAŞININ VE KİTLE AYAKLANMASININ POLİTİK VE ASKERİ GÜÇLERİNİN İNŞASI

Halk savaşını yürütmek için, güçlerin inşasında doğru bir çizgi benimsenmek zorunludur.

Bu çizgi, *tüm halkı harekete geçirmeyi ve silahlandırmayı, her biçimde onların ayaklanma ve savaşa katılmalarını sağlamayı, politik kitle güçleri ve halk savaşının nüvesi olarak üç grup birlik içinde halk silahlı güçlerini örgütlemeyi içerir.*

Bu çizgi, tüm halkın harekete geçirilmesi ve silahlandırılmasına, yeni tip devrimci bir ordunun inşa edilmesine ilişkin Marksist-Leninist düşüncenin ülkemizin somut koşullarına yaratıcı biçimde uygulanmasıdır. Bu, devrimci savaş için güçlerin inşasında “devrimci şiddet kitlelerin şiddetidir” kavrayışının bir ifadesidir; “evi düşman

tarafından işgal edildiğinde her kadın savaşmalı, her erkek bir asker olmalıdır” sözlerinde ifade edildiği gibi, ulusal çapta işgale karşı mücadele geleneğine sahip çıkmak, geliştirmek ve yeni bir düzeye yükseltmektir. Bu, halkımızın ulusal kurtuluş ve savunma savaşı tarihinde uzun süredir varolan bir gelenektir.

Halk savaşı için *tüm halkın seferber edilmesi* zorunludur. Bu, partimizin halk savaşı güçlerinin inşasındaki en temel kavrayışından birisidir. Lenin, “savaşı yürütmek için, tüm halk güçlerini harekete geçirmek, ülkeyi devrimci bir kaleye dönüştürmek, her şeyi savaşa adanmak gerekir”¹⁸, “Devrimi korumak için tüm ulusal kaynaklar kullanılmalıdır”¹⁹ der.

Ayaklanmaya ve savaşa tüm halkın katılımını sağlamak ve örgütlemek, partimizin, alt düzeyden üst düzeye ve doğru devrimci çizgiye uygun olarak kitleleri geniş ölçüde, derinliğine ve sürekli olarak eğitme ve örgütleme sürecidir.

Partimiz, kuruluşundan bu yana, devrimci şiddetle iktidarı ele geçirmek bakış açısıyla kitle-sel propaganda, örgütlenme ve yönetim çalışması yürüttü. 1930-31 devrimci ayaklanmada, 1936-39 demokratik mücadele döneminde ve Ağustos Devrimi’nde büyük ayaklanma güçlerinin ortaya çıkmasıyla sonuçlanan 1940-45 ulusal kurtuluş mücadelesi döneminde geniş halk kitlelerinin harekete geçirilmesi ve örgütlenmesi, dün Fransızlara ve bugün ABD’ye karşı direnişte olduğu gibi, Ağustos Devrimi sırasında büyük ayaklanma güçlerinin ortaya çıkmasına yol açabildi.

Kısmi ayaklanmalar döneminde gizli po-

¹⁸ Lenin, *Collected Works*, Vol. 28, s. 365.

¹⁹ Lenin, *Collected Works*, Vol. 27, s. 30.

litik ve silahlı örgütlere dayanan partimiz, üslerde düşmanın yerel yönetimlerini devirmek ve buralarda devrimci iktidarı oluşturmak için halk kitlelerini harekete geçirdi. Yerel gerilla savaşı başlatıldığında, politik ve silahlı mücadele yoğunlaştırıldı, kitlelerin politik güçleri ve devrimci silahlı kuvvetler hızla oluşturuldu. Böylece ülke çapında devrimci yükseliş başladı ve genel ayaklanmanın hazırlıklarına girildi.

Genel ayaklanma için, tüm halk partinin öncülüğü altında harekete geçirilip, geniş ulusal birleşik cephe içinde toplandığında, emperyalist ve feodal boyunduruğu kırmak ve ülke çapında iktidarı ele geçirmek için kırlarda ve kentlerde ayaklanma başlatıldı. Devrimci savaş sırasında arka cephemizde bir devlet örgütüne ve halk iktidarına sahip olduk. Bu koşullarda, halkı mücadele için harekete geçirme ve örgütlenme, her alanda daha büyük ve daha kapsamlı hale geldi ve yüksek bir örgütlenme standardına ulaştı. “Tüm Halkın Direnişi”, “Kapsamlı Direniş” ve “Herşey Zafer İçin” sloganlarıyla tüm halk güçleri saldırganları yenilgiye uğratmak için en yüksek düzeyde harekete geçirildi. Partimiz, savaş boyunca, tüm halkın savaş için seferber edilmesi amacıyla halk güçlerinin örgütlenmesi ve gelişmesi için propaganda-ya büyük önem verdi; nihai zafer için halkın yeteneklerinin daha büyük ölçüde harekete geçirilmesi bakış açısıyla halkın politik güçlerini yaygınlaştırdı ve halk silahlı güçlerini geliştirdi.

Ayaklanma ve savaş için ulusun harekete geçirilmesi, geniş politik kitle güçlerini ve halk savaşının nüvesi olan halk silahlı güçlerinin inşasını gerektirir.

Bizim politik gücümüz, partinin öncülüğünde örgütlü olarak ayaklanmalara ve savaşa

katılan tüm yurtsever güçlerdir. Bu güçler, işçi sınıfının öncülüğünde kurulmuş olan işçi-köylü ittifakına dayanan geniş birleşik ulusal cephe içinde toplanmış olan devrimci sınıfları, yurtsever toplumsal kesimleri ve ülkemizdeki etnik grupları kapsar. Bu politik güçler, devrimci savaşın güçlerini oluşturan ve geliştiren, politik, askeri, ekonomik ve kültürel savaş alanlarında ve arka cephelelerinde maddi ve manevi güçleri sağlayan ve halk devrimci silahlı güçlerini oluşturan ve geliştiren sağlam, sürekli bir temel oluştururlar.

Politik güçler, halk devrimci silahlı kuvvetlerinin kurulmasında ve geliştirilmesinde temel oluşturur. Eğer devrimci halk, kendi politik güçlerine, (parti tarafından örgütlenen ve yönetilen işçi ve köylülerin oluşturduğu) kitlelerin politik ordusuna sahip değilse, asla güçlü bir halk silahlı kuvvetlerine sahip olamaz. Nghe-Tinh Sovyetleri'nin (1930-31) öz-savunma birliklerinden Ulusal Kurtuluş Ordusu birliklerine, Vietnam Kurtuluş Ordusu Propaganda Tugayına, Ba To gerillalarına, Ağustos Devrimi boyunca her yerde oluşturulan binlerce öz-savunma birlikleri ve şok müfrezelerine ve bugünkü ordumuzun güçlü birliklerine kadar halk silahlı kuvvetleri, gönüllü ve özellikle zorunlu askerlik hizmetleri sayesinde hızla gelişti. Onların büyümesi, her zaman yüksek politik bilince sahip, örgütlü devrimci halkın güçlü politik güçlerinin büyümesine dayanmıştır.

Tüm bunlar, silahlı kuvvetlerimizin devrimci niteliğini ve devrimin önemli anlarında ve direniş savaşlarının dönüm noktalarında artan saygınlığını açıklar.

Ülkemizdeki devrimci pratik açıkça göstermiştir ki, *kitlelerin politik güçleri, devrimci şiddeti –savaş ve özellikle ayaklanma yoluyla– kullan-*

rak, daha etkili ve daha değişik biçimlerde silahlı kuvvetlerle ortak eylemler gerçekleştirerek düşmana saldırma yeteneğine sahiptir.

1945 Ağustos genel ayaklanmasının ve yeni tarihsel koşullardaki Fransızlara karşı ilk direniş savaşının deneyimlerini geliştiren Güney Vietnam halkının politik güçleri, Ulusal Kurtuluş Cephesi bayrağı altında, Amerikan yeni-sömürgeciliğinin saldırgan savaşının tüm biçimlerine ve politikalarına karşı uzun ve yoğun bir mücadelede bu deneyimlerini daha da geliştirdiler. Bugün her zamankinden daha güçlüler; büyük yoğun ayaklanmalar zincirinin oluşturulmasında ötsel ve belirleyici bir rol oynadılar; Amerikan emperyalizminin “özel savaş” stratejisini başarısızlığa uğrattılar ve halk silahlı kuvvetleriyle birlikte onun “sınırlı savaş”ını bozguna uğrattılar.

“Politik ordu”, bugün Güney’de devrimci savaş güçlerinin örgütlü bir biçimi olarak olağanüstü bir varlığa sahiptir. “Politik ordu”, nüvesini işçiler ve köylülerin oluşturduğu politik kitle gücü temelinde örgütlenmiştir; kitle örgütlerinin en kararlı ve en iyi unsurlarından oluşur; her yaştan ve her kesimden insanları kapsar; her yerde, ovalarda ve dağlarda, kırlarda ve kentlerde örgütleri vardır. Bu ordu, özenle örgütlenmiş ve silahlandırılmış olarak mücadelesini ustaca yürütmektedir ve değişik mücadele biçimlerini kullanmaktadır; Güney’deki devrimci savaşta kitle politik mücadelesinin başlıca dayanağını oluşturur.

Silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşlar, iktidarı ele geçirmek ve korumak için yürütülen devrimci mücadelenin en yüksek biçimleridir; silahlı kuvvetlerin eylemlerini içerir. Bu nedenle, partimiz, silahlı ayaklanma ve devrimci savaş hazırlanma ve yürütme bakış açısıyla politik

güçleri oluştururken, *halk savaşının nüvesi olarak halk silahlı kuvvetlerinin inşasına özel önem vermiştir.*

Partinin şanlı bayrağı altında halk silahlı kuvvetlerimiz, halkın politik güçleri temelinde, ulusun yoğun devrimci mücadelesinin içinden doğdu ve gelişti. *Ordumuz, halktan ve halkın savaşından doğan gerçek bir halk ordusudur.* Son on yılda halk silahlı kuvvetlerimiz, kitlelerden oluşturulan gerilla gruplarından ve öz-savunma mangalarından doğdu ve özel askeri örgütlenmeye doğru gelişti; küçük gerilla gruplarından, düzenli birlikler, bölgesel birlikler ve milisi kapsayan daha büyük birliklere doğru gelişti; zayıf donanıma sahip piyadelerden, kara, hava ve deniz kuvvetlerini kapsayan ve daha çağdaş donanıma sahip bir ordu haline geldi. Bu süreçte, partinin halk silahlı kuvvetlerinin inşasına ilişkin kavrayışı ve çizgisi, giderek olgunlaştı.

Partinin teorik kavrayışında, silahlı kuvvetlerin inşası sorunu, sınıfsal bir niteliğe, devrimci bir niteliğe sahiptir. Ordumuz, bir halk ordusudur, temel olarak emekçi halkın ordusudur, işçi sınıfının partisinin yönetimindeki işçi ve köylü ordusudur. Ordu, tüm devrimci sınıfların, işçi sınıfı ve köylülüğün ve Vietnam'daki tüm ulusların en iyi unsurlarından oluşur; devrimci mücadelede Partinin ve devrimci iktidarın bir aracıdır; daha önce işçi-köylü diktatörlüğü işlevini yerine getiren demokratik halk iktidarının ve bugün ise proletarya diktatörlüğü tarihsel görevini yerine getiren sosyalist iktidarın silahlı kuvvetleridir. Ordu, devrimin ve halk iktidarının kazanımlarını iç ve dış düşmana karşı savunur. Onun niteliği, işçi sınıfının niteliğidir; onun ideolojisi Marksizm-Leninizmdir.

Partimiz, ilk gerilla birlikleri günlerinden,

güçlü ve çağdaş halk ordusu haline geldiği günümüze kadar, *halk silahlı kuvvetlerinin savaş gücünün en büyük güvencesi ve temel etmeni olan sınıfsal niteliğini güçlendirmeye özel önem vermiştir*. Bu sınıfsal nitelik, daha az olmakla birlikte işçi sınıfının öncü sınıf olduğu, halkın çoğunluğunun köylüler ve küçük-burjuvalardan oluştuğu bir ülkede özellikle önemlidir.

Lenin, işçi-köylü Kızıl Ordu'nun ilk oluşum günlerinde, Sovyet silahlı kuvvetlerinin devrimci niteliğini güçlendirmek için en önemli önlemin, onun bileşiminde işçilerin oranının artırılması olduğunu belirtir. Ülkemizde silahlı kuvvetler içinde partinin öncülüğünün, proleter ideolojik eğitimin ve politik çalışmanın güçlendirilmesi, özel olarak da işçi ve köylü unsurlarının sayısının artırılması, onun devrimci niteliğinin yükseltilmesinin temel unsurlarıdır.

Silahlı kuvvetlerin gelişmesi ve pekişmesi için şu temel sorunları çözmek durumundaydık:

– Partinin öncülüğünü, halk silahlı kuvvetlerinde her açıdan doğrudan yönetici öncülüğünü sürekli güçlendirmek. Bu en temel ilkedir.

– Silahlı kuvvetlerin savaş gücünün kaynağı olan politik çalışmayı sürekli güçlendirmek; bu, temel bir ilkedir. Kadroların ve savaşçıların politik çizgiyi ve politik görevleri, askeri çizgiyi ve askeri görevleri, partinin tüm yönergelerini ve devletin yasal sistemini özümsemelerini sağlamak amacıyla politik eğitime ve ideolojik öncülüğe özel önem vermek; silahlı kuvvetler içinde Marksizm-Leninizmi öğretmek; ulusal bilinçle birlikte sınıf bilincini yükseltmek; anayurt ve sosyalizm sevgisini, proleter enternasyonalizmini yerleştirmek; bu temelde, savaşkanlığı ve kazanma kararlılığını güçlendirmek.

– Partinin devrimci davasına bağlı ve partinin öncülüğüne, örgütlenme ve komuta alanlarında yetkinliğine kesin olarak inanmış kadroları eğitmek.

– Aşağıdan yukarıya doğru parti örgütlenmesini ve politik çalışma sistemini sürekli olarak pekiştirmek.

– Demokratik merkeziyetçiliği uygulamak; geniş bir iç demokrasi temelinde devrimci ordunun gönüllü demir disipliniyi doğru biçimde uygulamak; ordu içinde bağlılığı, ordu ile halk arasındaki (balık-su örneğindeki gibi) birliği pekiştirmek; proletarya enternasyonalizmi temelinde kardeşçe uluslararası dayanışmayı güçlendirmek.

Tüm bu eğitsel ve örgütsel çalışmalarla, halk silahlı kuvvetleri, devrimci bir niteliğe sahip oldu ve “her zaman partiye bağlı kaldı, kendini halka adadı, ülkenin bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna, sosyalist devrim uğruna özverilerde bulunmaya ve savaşmaya hazır hale geldi”; ulusal demokratik halk devrimi aşamasında işçi-köylü diktatörlüğünün ve sosyalist devrim aşamasında proleter diktatörlüğünün etkin bir aracı oldu.

Partimiz, politik olarak silahlı kuvvetlerin inşası temelinde, *silahlı kuvvetlerin örgütsel inşası* sorununu başarıyla çözdü.

Ülkemizde son yirmi beş yılın halk savaşı deneyimi, *silahlı kuvvetlerin üç kategoride – düzenli birlikler, bölgesel birlikler ve halk milisleri– örgütlenmesinin, düşmanla savaşmak için tüm halkın harekete geçirilmesine en uygun örgütsel biçim olduğunu* gösterdi. *Bölgesel birliklerin ve halk milislerinin kurulmasına çalışılırken düzenli birliklerin inşasına büyük önem verilmiştir. Düzenli birlikler ile bölgesel birliklerin, savaş*

alanında birden ortaya çıkan güçler ile hareketli güçlerin inşa edilmesinde eşgüdüm sağlanmalıdır. Bu şekilde, savaş için ulusal silahlı kuvvetlerin örgütlenmesi konusunda atalarımızın geleneklerini geliştirdik.

Halk milisleri –gerillalar ve öz-savunma müfrezeleri–, emekçi halkın geniş silahlı güçleridirler. Onlar, üretime ara vermeksizin, üslerdeki halk diktatörlüğünün aracıdır; köylerde, kasabalarda, sanayi kuruluşlarında ve kentlerde, koşullara ve buraların özelliklere uygun olarak muharebe görevlerini yerine getirmek için örgütlenmiş, ülke çapında oluşturulmuş sağlam, güçlü ve yaygın güçlerdir; savaşıma her an hazırdır; ilkel silahlardan çağdaş silahlara kadar her çeşit silahla ve yüksek etkinlikte savaş yöntemleriyle çok iyi savaşır; doğrudan halkın korunması görevini gereğince yerine getirir; politik üsleri korurlar ve geliştirir; üretimi sürdüren şok grupları olarak görev yaparlar ve bölgesel birlikler ile düzenli birliklere kadro ve savaşçı sağlarlar.

Bölgesel birlikler, her bölgedeki yerel silahlı mücadelenin çekirdeğini oluştururlar. Onlar, her savaş alanının ve yörenin pratik koşullarına ve görevlerine uygun olarak faaliyet yürütürler; öz-savunma milisleriyle sıkı eşgüdüm içinde yörelerde savaşı yoğunlaştırma ve düşmanı imha etme, gerilla savaşını başlatma, yerel halkı ve yerel halk iktidarını koruma gibi görevleri başarıyla yerine getirme yeteneğinde, gerekli silahlı kollara sahip, yüksek nitelikli güçlü birlikler oluştururlar.

Düzenli birlikler, ülke çapında savaş alanlarında ya da belirli stratejik hareket alanlarında görev yapan hareketli silahlı kuvvetlerdir. Onlar, özsel olarak yeteri güçte kara birlikleridirler, ama belli oranda hava ve deniz güçleri gibi gerekli si-

lahlı kollara ve bölümlere de sahiptir. Düzenli birlikler, yüksek savaş niteliğine sahip gerçek bir “demir yumruk” olmalıdırlar; geniş çaplı imha savaşlarını verme ve düşmana sürekli ağır darbeler indirme yeteneğine sahip olmalıdırlar; muharebelerle daha büyük sayıda düşman birliğini tasfiye ederek, değişik harekât alanlarında önemli değişimler yaratarak zaferler kazanmalıdırlar.

Bu yüzden, halk silahlı kuvvetleri, sadece düşmanı imha etme ana görevini değil, aynı zamanda halkı koruma görevini de başarıyla yerine getirmeli, halk savaşının nüvesi olan kitle politik güçlerini oluşturma ve geliştirme çalışmalarına katkıda bulunmalıdırlar. Ülkemizdeki devrimci mücadelenin ayıncı özellikleri ve özel olarak da yeni-sömürgeci saldırı koşullarında savaşın şiddetlenmesi açısından, daha yüksek savaşkanlığa sahip düzenli birlikler örgütlerken, güçlü bölgesel birlikler oluşturmamız. Sadece bu durumda, üç grup birlik, düşman güçlerini tahrip etme eylemleri ile halkın potansiyelini etkin biçimde savunma, her düzeyde halk iktidarını koruma ve halk savaşını destekleme görevleri arasında sıkı bir eşgüdüm sağlayarak kendi muharebe yeteneklerini tam olarak yerine getirebilirler.

Bu üç grup birlik, politik güçler ve *güvenlik güçleri*yle sıkı işbirliği içinde örgütlendiler ve her stratejik savaş alanının, her çarpışma bölgesinin ve yörenin özelliklerine *uygun oranda* inşa edildiler, akılcı biçimde mevzilendirildiler; bu sayede yerel ve hareketli birlikler güçlendirildi ve ulusal ve yerel düzeyde eylemleri sıkıca birleştirildi. Bu, halk savaşında güçlerin inşası sorununun tipik özelliği ve aynı zamanda ülkemizdeki halk savaşının göze çarpan bir üstünlüğüdür. Yörenin coğrafi yapısının ve yerel ortamın bilgisine sahip, bu

yüzden düşmana nereden doğru biçimde vurulacağını bilen birliklerle oluşturuldu; düşman güçlerini uygun zamanda her yerde vurabiliriz, büyük bölümünü imha edebiliriz, tahrip edebiliriz, parçalayabiliriz ve düşmanı saptadığımız her yerde güçlerimizi yoğunlaştırarak onu yok edebiliriz. Toprakları çok geniş olmayan bir ülkede, yüksek hareketliliğe ve büyük güçlü birliklere sahip düşman karşısında, böyle bir örgütlenme ve mevzi lenmeyle düşmanın gücünü denetim altına alabiliriz ve kendi güçlerimizi geliştirebiliriz; her koşulda inisiyatif elde tutmamızı sağlayacak sağlam bir stratejik konumda bulunabiliriz. Onlar, düşmanın stratejik hareketli güçlerini yenilgiye uğratmak için güçlü birliklerimizi yoğunlaştırarak her yerde düşmana darbeler vuracak yeterlilikte imha birliklerine sahip olmamızı sağlar. Bu sayede düşmanın güçlerine eşit ya da ondan üstün bir orduya sahip olmaksızın daha büyük zaferler kazanmamıza olanak sağlayan bir konuma sahibiz.

Ordumuz, silahlı kuvvetlerin olgunlaşması ve devrimin gelişmesiyle, *gönüllü askerlik hizmeti sisteminden zorunlu askerlik hizmeti sistemine geçti*. Böylece halk silahlı kuvvetlerinin inşası ve ulusal savunmanın güçlendirilmesi için tüm halkın seferberliği yeni bir ilerleme sağladı.

Birinci direniş savaşında, ordunun inşasında, kitlelerin politik bilincine dayanan gönüllülük sistemini benimsedik. 1954'den sonra, tam olarak özgür olan ve sosyalizmi inşa eden Kuzey'de, tüm kurumlarıyla bağımsız bir ülke devletine sahip olduk. Yeni devrimci görevimiz, ulusal halk savunmasını güçlendirmeyi, yedek güçlere sahip yüksek nitelikli bir düzenli ordu inşa etmeyi, ekonomi ile ulusal savunmayı birleştirmeyi, halkın silahlandırılmasının ve askeri eğitiminin iler-

letilmesini, ülkenin efendisi olma haklarının tam olarak geliştirilmesini ve anayurdun savunmasına tüm yurttaşların katılmasını gerektirmektedir. Bu görevler, uzun süredir uygulanan gönüllülük sisteminin güçlüklerini ortadan kaldırmayı ve zorunlu askerlik hizmetlerine geçmeyi gerektirmiştir.

Bu, halk ordusunun inşasında ve ulusal savunmamızı güçlendirmede ileri doğru atılmış yeni bir adım ve yeni bir başarıdır. Bu zorunlu askerlik sistemiyle birlikte, ülkeyi savunma ve askeri görevleri yerine getirmek için halk arasında, özellikle gençler arasında fiziksel eğitim ve spor kadar askeri bilgiyi de yaygınlaştırmayı içeren asgari bir askeri eğitim programı uyguluyoruz.

Silahlanma ve teçhizat, silahlı kuvvetlerin savaş gücünün maddi ve teknik temeli, onun gücünün temel etmenidir. Ordunun savaş gücünü artırmak için teçhizatını sürekli olarak geliştirmek gerekir. Marksist-Leninist kavrayışta insan ile silah arasındaki ilişkide belirleyici etmen, insan unsurudur; silah ve teçhizat, önemli ve zorunlu bir etmendir. Bu sorunu, ülkemizin somut koşullarını ve devrimci savaşımızın gerçekliğini hesaba katarak çözdük.

Teçhizatımızın kaynağı nereye dayanır? Halk kitlelerine dayanarak, silahlarımızı kendimiz üretmeye çalışarak, düşmanı imha etmek için gerekli silahı düşmandan ele geçirerek, sahip olduğumuz her şeyle kendimizi donatarak ve koşullar olanaklı kıldığı ölçüde kardeş ülkelerden yardım alarak kendi teçhizatımızı kendimiz sağlamak zorundayız.

Başlangıçta sayısız güçlüklerle karşı karşıyaydık. Ülkemiz, ekonomik olarak geri kalmış, silah üretiminin dayanacağı sanayiye sahip olmayan ve ayrıca her taraftan emperyalistler tarafın-

dan kuşatılmış bir ülkeydi. Parti, “sahip olunan her şeyle savaş” sloganıyla halka gerekli teçhizatı silahlı kuvvetlere sağlamaları ve silah ve mühimmat üretimine ilişkin her türlü güçlüğü alt etme çağrısı yaptı. Parti, silahlı kuvvetlerin *düşmanla savaşmak için gerekli silahı düşmandan ele geçirerek kendi teçhizatını sağlamak* zorunda olduğunu açıkça ifade etti. Birinci Direniş Savaşı’nda silahlı kuvvetlerimiz, çağdaş teçhizatı esas olarak düşmandan temin etti. 1950’den sonra kardeş sosyalist ülkelerden yardım almaya başladık.

1954’de barış yapılmasından sonra, silahlı kuvvetlerimizi geniş çaplı modernize etmek ve geliştirmek için büyüyen sosyalist ekonomimize ve kardeş sosyalist ülkelerin büyük yardımlarına dayandık. Bu sayede ABD saldırganlığına karşı ulusal kurtuluş mücadelesinde, ulusal savunma sanayimizin geri kalmış durumuna rağmen, hızla *silahlı kuvvetlerimizin teçhizatının niteliğini yükseltmeyi* başardık. Kara kuvvetlerimiz için bunları yaparken, ABD saldırganlarını yenilgiye uğratmak için diğer çağdaş askeri hizmetleri –uçaksavar birliklerimizi ve hava kuvvetlerimizi– hızla geliştirdik.

Yukarda sözünü ettiğimiz teçhizat kaynaklarına güvenerek, ülkemizin somut koşullarını, tüm halkın düşmanla savaşması çizgisini ve halk savaşının askeri hedeflerini ve askeri sanatını he-saba katarak, güçlü yanlarımızı geliştirerek –kendi ülkemizde düşmanla savaştığımız gerçeği–, halkımızın üç silahlı birliğinin savaş gücünü artıracak şekilde *basit silahlar ile çağdaş ve görece-li olarak çağdaş silahları birleştirdik, silahlarımızı ve teçhizatımızı sürekli olarak geliştirdik ve modernize ettik.*

Düzenli ve bölgesel birliklerimiz, özünde

çağdaş ve göreceli çağdaş silah ve teçhizatla donatılmıştır. Ama eğitim ve savaşta, basit silahlar ve teçhizat en iyi biçimde kullanılmak zorundadır. Halk milisleri, öncelikle basit silahlara sahiptir, ama giderek ve kısmi olarak kendilerini çağdaş ya da göreceli olarak çağdaş teçhizatla donatmaktadırlar. Ülkemizdeki savaş pratiği açıkça göstermiştir ki, çağdaş silahlar düşmanın yok edilmesinde çok önemlidir, ama basit silahlar da çok etkilidir ve tüm halkın saldırganlara karşı direnişe katılmasını olanaklı kılar. Silah ve teçhizatı geliştirmenin yanında, partimizin askeri çizgisi ve ideolojisine, ülkemizdeki savaş alanının somut koşullarına uygun olarak, *değişik silahları örgütleme ve yönetme düzeyini yükseltmek ve bu silahları kullanma yeteneğini geliştirmek* için büyük çabalar harcadık.

Yoktan varolan silahlı kuvvetlerimiz, bugün, partinin ve halkın devrimci davasına kesin olarak bağlı geniş *kadrolara* sahiptir. Onlar, uzun ve sert silahlı savaşta ve devrimci mücadelede olgunlaşmışlardır, parti ve halk tarafından kendilerine verilen her görevi başarıyla yerine getirmektedirler. Kitlelerin gücüne dayanarak parti tarafından oluşturulmuş ve geliştirilmiş kadrolar, nitelik ve nicelik olarak, savaş zamanlarında olduğu kadar barış zamanlarında da, düzenli ve yedek kuvvetlerin gereksinmelerini karşıladılar, karmaşık kuruluş ve savaş görevlerini yerine getirdiler.

Partimiz, kadroların oluşturulmasında doğru bir kadro politikası belirledi; *bir sınıfsal çizgi ve ölçüt belirledi, kadrolara ilişkin somut ve akılcı politikalar ortaya koydu.*

Partimiz, işçi ve köylü kökenli kadrolarla bu sınıf çizgisini her zaman sıkıca korudu. İşçi ve köylü sınıflarından gelen seçkin kadroların se-

çilmesine, geliştirilmesine ve olgunlaştırılmasına özel önem verirken, aynı zamanda işçiler ve köylülerle sıkı ilişki içinde olan, devrimci davaya mutlak bağlı aydınlar arasından kadrolar sağladı ve geliştirdi. Partinin kadro politikasına uygun olarak, sınıfsal yönelimden sapan tüm eğilimlerle, işçi ve köylülerden kadro sağlanması görevini yadsıyan eğilimlerle ve “işçicilik”le (*ouvrierisme*) etkin biçimde mücadele ettik. Partimiz, kadrolarını, erdemli ve yetenekli olmaları için, sınıfsal bakış açılarını pekiştirmek için, ateşli yurtseverliklerini güçlendirmek için, anayurdun bağımsızlığı ve özgürlüğü için ve de sosyalizm için kendi yaşamlarını fedaaya hazır, devrime bağlı, partinin politik ve askeri çizgisini kesin olarak yerine getirmeye kararlı, *kitlelerle* sıkı ilişki içinde olan, teknik ve uzmanlık düzeyleri yüksek, çağdaş askeri teorileri tümüyle kavramış ve zor ve karmaşık koşullar altında tüm görevleri yerine getirme yeteneğinde kadrolar olmaları için sürekli olarak eğitti ve geliştirdi. Onlar, her koşul altında görevlerini başarıyla yerine getirme yeteneğindedirler. Partimiz, her zaman kadroları, kitlelerin devrimci mücadelesinin pratiğine, özel olarak muharebe pratiğine uygun hale getirmeye çalışmıştır.

Silahlı kuvvetlerimizin inşasında, *nitelik ve nicelik sorununu doğru biçimde çözdük; niceliğe önem verirken, özel olarak niteliğe daha fazla önem verdik*. Bu, askeri geleneğimizde temel bir noktadır; saldırganların sayıca büyük ordusunu çok iyi eğitilmiş ordularıyla bozguna uğratan ulusal kahraman Tran Hung Dao ve Nguyen Hue’nin bakış açısıdır.

Silahlı kuvvetlerin niteliği, insan ve silah etmenleri ile askeri, politik, lojistik, ideolojik, örgütsel, donanımsal ve savaş yöntemleri gibi değişik

etmenlerin bir bileşiminin sonucudur. *İnsan, politika ve moral, en belirleyici etmenlerdir.*

En iyi birlikler, yüksek savaşkanlığa ve saldırıda büyük kararlılığa sahip birliklerdir. Onlar, yüksek teknik ve taktik standartlara, iyi muharebe yöntemlerine, güçlü ve uygun örgütlenmeye ve iyi silahlara sahip olmalıdırlar. Kadrolar ve komuta organları, büyük bir örgütlenme yeteneğine ve iyi bir disipline sahip olmalıdırlar. Birlikler, her türlü arazide ve hava koşulunda büyük bir dayanma gücü ve büyük bir hareketlilik göstermelidirler; maddi ve teknik açıdan uygun teçhizata sahip olmalıdırlar. Üç grup birliğin ayrı görevleri vardır: halk milisleri her yerde bulunmak ve güçlü olmak zorundadır; düzenli ve bölgesel birlikler, yeterli sayıda ve seçkin birlikler olmalıdırlar.

Nüfusumuz çok büyük değildir. Mevcut ordumuz, sayısal olarak saldırgan ordudan genellikle daha küçüktür. Bu yüzden, ordumuzun niteliği, *büyük stratejik etki yaratmalı ve yüksek muharebe yeteneği* göstermelidir. Stratejik olarak, daha büyük ve daha iyi donatılmış düşman ordusunu yenilgiye uğratmak zorundayız; harekâtlarda ve muharebede, bizden sayı ve silah olarak daha büyük olan düşmanı büyük sayılarda imha etmek ve büyük zaferler kazanmak zorundayız.

Büyük bir muharebe yeteneğine sahip yüksek nitelikli birliklerle, onların örgütlenme, yönetim, takviye ve lojistik sorunlarını hafifleterek, sınırlı sayıdaki askerin savaşkanlıklarını artırmak olanaklıdır. Bunlar, bizim için stratejik öneme sahip sorunlardır.

Birliklerimizin savaş gücünü yükseltmek ve uzun ve kesintisiz bir savaşta sürekli büyük başarılar kazanmak için, *savaşırken güçlerimizi kurmak ve geliştirmek* durumundayız. Kurmak ve

genişlemek için savaşmak; daha büyük savaşlar yürüterek ve daha büyük başarılar kazanarak kurmak ve genişlemek. Gelişme, derece derece olmalıdır, ama uygun olanaklar ortaya çıktığında sıçrama yapmalıdır ve büyük zaferler kazanmaya uygun olmalıdır.

Partimizin akılcı çizgisi sayesinde, silahlı güçlerimiz, sürekli ve hızla gelişmiş ve büyümüş, yenilmez muharebe yetenekleri kazanmıştır. Onların silahlarıyla gerçekleştirdikleri saygınlıklarının sırrı buradadır. Partimizin silahlı halk güçlerinin inşasına ilişkin bu tezi, halk savaşının pratiğinde de doğruluğunu kanıtladı.

Bu tezlerin büyük gücü, akılcı ve bilimsel biçimde kendisine verilen tüm görevleri çelik bir disiplinle yapan, saldırılarda büyük savaşkanlık gösteren ve ne kadar zalim, ne kadar büyük ve ne kadar iyi donatılmış olursa olsun saldırgan orduları bozguna uğratan tüm ulusumuzun, tüm halkımızın güçlerinin harekete geçirilmesi, çelikleştirilmesi ve örgütlenmesi gerçeğinde yatmaktadır.

Bu tezler, Başkan Ho Chi Minh'in parlak ve heyecan verici tarihsel çağrısında şöyle ifade edildi:

“Her iki bölgedeki, genç ve yaşlı, kadın ve erkek 31 milyon yurttaşımız, Amerikan saldırganlığına karşı mücadelede nihai zaferi kazanmaya kararlı 31 milyon yiğit savaşçı olmalıdır.”²⁰

²⁰ Başkan Ho Chi Minh'in, 1967 yılında Ulusal Direniş Günü ve Vietnam Halk Ordusunun kuruluş yıldönümünde yaptığı konuşma.

IV.
POLİTİK ÜSLERİN
VE ÜS BÖLGELERİNİN İNŞASI.
HALK SAVAŞININ ARKA CEPHESİ

“*Ciddi* bir savaş yürütmek için sağlam ve örgütlü bir arka cephe gereklidir.”²¹

Arka cephe, zafer için sürekli bir etmendir, çünkü cepheye insan, yiyecek ve malzeme sağlar ve sürekli politik ve manevi cesaret verir. Sağlam bir arka cephe olmaksızın, cepheye zafer kazanılamaz. Bu, tüm savaşların genel yasasıdır.

Partimizin karşısındaki sorun şudur: Halkımız, silahsız, üs olarak kullanılacak bir santim özgür toprağa sahip olmaksızın, toprakları ve nüfusu küçük, geri kalmış bir tarımsal ekonomiye sahip bir ülkede kurtuluş mücadelesini nasıl yürütebilir ve emperyalist saldırıların yenilgiye uğrat-

²¹ Lenin, *Collected Works*, Vol, 27, s. 76.

mak için halk savaşının üslerini ve sağlam arka cephesini nasıl inşa edebilir?

Partimiz, bu sorunu yaratıcı bir biçimde çözdü. Uzun devrimci mücadele sürecinde, ülkenin somut koşullarında kitlesel ayaklanmayı ve halk savaşını desteklemek için politik üslerin, üs bölgelerinin ve arka cephenin inşasında zengin ve değerli deneyimler biriktirdi.

1. *Tümüyle halka güvenmek, kitle politik üslerinin kuruluşuyla işe başlamak ve giderek sağlam bir arka cephe ve üsler oluşturmak.*

Geçmişte halkımız ulusal bağımsızlığını kazanmak ya da korumak için ayaklandığında, atalarımız her zaman bir destek üssü inşa etmeye baktılar. Dağlarda, bataklık bölgelerinde ya da ovalarda destek üsleri kurmak için kendi üstünlüklerini (halkın yüksek morali ve araziye çok iyi bilmeleri) hesaba kattılar ve silahlı kuvvetleri örgütlemeye ve genişletmeye uygun insan ve madde kaynakları bir araya getirdiler.

Partimiz, kuruluşundan itibaren, ulusun ve sınıfın düşmanlarını altetmek ve iktidarı ele geçirmek için şiddete dayanan devrim yolunu, silahlı ayaklanma ve devrimci savaş yolunu seçerken, bir destek üssü inşa etme sorunuyla yüzyüze geldi. Devrimci mücadelenin başlamasıyla birlikte, politik üslerin kuruluşundan üslerin ve arka cephenin kuruluşuna doğru ilerledik, küçük ve yalıtık üslerden başlayarak geniş üsler oluşturduk ve bugün bütünsel bir ulusal halk savunmasına sahip büyük arka cepheye –sosyalist Kuzey– ulaştık.

İlk günlerde, silahlı mücadeleye ve ayaklanmaya hazırlık günlerinde, bir karşı özgür toprağa sahip değildik. Bu sırada *tek sağlam desteğimiz, halkın devrimci örgütleri, halkın bilinçli yurt-*

*severliği ve devrimci girişime sınırsız bağlılığıydı. Sürekli devrimci ajitasyon, eğitim ve örgütlenme abalalarıyla, partimiz, kitlelerin değişik politik mücadele biçimlerine katılmasını sağladı. Bunu yaparak, kendi saflarını genişletti ve güçlendirdi, politik kitle örgütleri kurdu ve geliştirdi, “kitlelerin bulunduğu her yerde politik üsler ve devrimci örgütler kurulmalıdır” sloganıyla faaliyet yürüttü. Partimiz, bu politik üslerden yola çıkarak ve Başkan Ho Chi Minh’in ilk gerilla birliklerine verdiği talimatı –silahlı propagandayı yürütmek ve askeri eylemlerden daha çok politik eyleme önem vermek– izleyerek, *gizli silahlı üsler* rgtlemeye ve sürekli gelişen silahlı mücadeleyle eşgüdümlü olarak politik eylemi desteklemeye çalıştı. Daha sonra ülke çapında politik üsler genişletilirken ve kitlelerin devrimci yükselişi sürerken, gerilla savaşı ve kısmi silahlı ayaklanmalar başlatıldı, *Viet Bac kurtarılmış bölgesi* oluşturuldu ve *diğer bölgelerde gerilla üsleri* kuruldu. Bu şekilde ilerleyerek, halkımız sonuçta genel ayaklanma başlattı, ülke çapında iktidarı ele geçirdi ve Vietnam Demokratik Cumhuriyeti’ni kurdu.*

Fransız sömürgecilerine karşı uzun direniş boyunca, bir yandan halk savaşını yoğunlaştırmak için sağlam arka cephe olarak görev yapan *geniş kurtarılmış bölgelerimizi* koruyup pekiştirmeye çalışırken, diğer yandan *düşman hatlarının gerisinde gerilla bölgelerini ve gerilla üslerini* sürekli olarak geliştirmeye çalıştık. Tüm alanlarda arka cephemizin sürekli güçlendirilmesi, halk için güçlü bir politik ve moral cesaret kaynağı oldu. Düşmanın geçici denetimi altındaki bölgelerde *slerin* kuruluş doğrultusu özsel olarak aynıydı: kitleler arasındaki gizli politik üslere dayanarak ve basit biçimlerden gelişkin biçimlere doğru

gelişen yoğun bir mücadele yürüterek, legal eylemlerden illegal eyleme, ekonomik ve politik taleplerden silahlı mücadeleye doğru ilerleyerek, işgal edilmiş topraklarda giderek genişleyen *gerilla bölgeleri* ya da *gerilla üsleri* oluşturuldu.

Bugün kurtuluş için başkaldıran Güney Vietnam halkı, sosyalist Kuzey'de büyük ve sağlam bir arka cepheye sahipler; aynı zamanda geçici üsler oluşturuyorlar ve *kurtarılmış bölgelerde* arka cephelerini kuruyorlar. Giderek genişleyen bu *kurtarılmış bölgeler*, Güney'deki devrimci savaşta her açıdan büyük bir rol oynamıştır ve oynamaktadır. Birikmiş deneyimleri yeni tarihsel koşullara yaratıcı biçimde uygulayan Güney Vietnam halkı, sadece nehirlerin ve kanalların birleştiği delta bölgesinde, ovalarda ve dağlarda sağlam üsler oluşturmakla kalmadılar, aynı zamanda düşman askeri karakollarının ve kent merkezlerinin yakınlarındaki stratejik alanlarda sıçrama tahtaları oluşturdular. "*Düşman topraklarını kuşatan kurtarılmış bölgeler*", düşmanın büyük askeri üstlerinin çok yakınlarında bile ortaya çıkmaya başladı. Buralar, Amerikalılar ve kuklalarının, yoğun karakol ağına ve acımasız askeri önlemlerle kurnaz politik hileleri birleştirmelerine rağmen, zor aygıtını faaliyete geçirmeyi başaramadıkları yerlerdir. Buraların halkı, kararlı, cesur ve yaratıcı mücadeleleriyle toprağın sahibi olarak kaldılar ve düşmanın askeri üsleri ve arka cephesini kuşattılar ve üzerlerinde güçlü bir baskı oluşturdular.

Kuzey, Fransız sömürgecilerine karşı muzaffer direnişten sonra sosyalist devrim aşamasına geçti ve bütünsel bir yönetim yapısına sahip bağımsız sosyalist bir devlet haline geldi; halka dayanarak, kendisini bütün alanlarda güçlendirmeye ve ulusal halk savunma sistemini pekiştir-

meye çalıştı, bütün ülkedeki devrimci mücadele için sağlam ve güçlü bir arka cephe haline geldi. Amerikan saldırganlığına karşı ulusal mücadelede Güney'deki büyük cephenin büyük arka cephesi olan Kuzey çok önemli bir rol oynamaktadır.

2. Kentsel ve kırsal alanlardaki devrimci güçlere dayanmak, kentlerde devrimci üsler kurarken kırsal alanlarda sabit üsler ve arka cephe inşa etmek ve genel ulusal arka cephe ile yerel arka cephe arasında eşgüdüm sağlamak.

Halk savaşımız, temelini işçilerin ve köylülerin oluşturduğu tüm halkın gücüne dayanır. Kendi topraklarımız üzerinde düşmanla savaşımızda, kentler ve kırlardaki her türlü aracı kullanarak ona saldırıyoruz. Bu nedenle, kentsel ve kırsal alanlardaki devrimci güçlere güvenmek zorundayız ve güvenebiliriz; kırlarda sağlam arka cephe ve kentlerde devrimci üsler inşa etmeliyiz ve edebiliriz.

Kırsal bölgelerde (dağlar ve ovalar), kararlı bir devrimci ruha sahip ve nüfusun %90'ını oluşturan emekçi köylülerin devrimci güçleri vardır. Kentlerden bağımsız olarak yerel gereksinimleri karşılamaya yeterli olan ekonomi, maddi ve teknik olarak üstün düşmana karşı halk savaşını başlatmak ve sürdürmek için özellikle elverişlidir. Arazi, silahlı kuvvetlerimizin harekâtları için uygundur. Son olarak da, düşmanın yönetim aygıtı zayıf ya da göreceli olarak zayıftır ve açmazlarla doludur. Dağlık bölgeler, engebeli yapısıyla büyük stratejik öneme sahiptir. Buralarda yaşayan etnik azınlıklar devrime derinden bağlıdırlar. Diğer taraftan dağlık bölgeler, devrimin ve devrimci savaşın özellikle sağlam bir arka cephesini oluştururlar. Halkımız, bunlara dayanarak kendi güçleri-

ni inşa edebilir, koruyabilir ve geliştirebilir; en zor koşullarda bile uzatılmış bir savaşı sürdürebilir ve ovalara doğru ilerlemek için buralara sığınma tahtası olarak güvenebilir. Yoğun nüfusa sahip ve zengin ovaların olduğu kırsal bölgeler, düşmanın buralardaki insan ve maddi kaynaklarını ele geçirmek ve “Vietnamlılara karşı Vietnamlıları kullanmak”, “savaşı savaşıla sürdürmek” politikalarını uygulamak için sürekli olarak işgal etmeye çalıştığı bölgelerdir.

Devrim, eğer bu kırsal alanlarda denetimi kazanabilirse, buralarda, insan ve maddi kaynakları harekete geçirmesine, güçlerini geliştirmesine, uzatılmış savaşı sürdürmesine, savaşı yürütürken kendi güçlerini artırmasına ve düşmanın tüm entrikalarını engellemesine olanak sağlayacak sağlam bir destek üssüne sahip olacaktır. Dağlardaki ve ovalardaki kırsal bölgelerde elverişli bir durum yaratılarak, düşmana kilit noktalarında ve barınağında darbe vurmak için kentlerdeki devrimci harekete güçlü bir destek sağlanabilir.

Açıktır ki, *ülkemizdeki kırsal alanlar, sağlam ve uzun süreli destek üsleri ve muharebe mevzileridir; onlara doğrudan güvenmek ve buralarda sağlam arka üsler kurmak, ülkemizdeki devrimci savaşın stratejik öneme sahip bir gereksinimdir.*

Partimiz, kırsal alanlarda sağlam arka üsler inşa ederken, emekçi köylülerle birlikte devrimin savaş gücünü oluşturan en devrimci sınıf, öncü sınıf olan işçi sınıfının çoğunluğunun yaşadığı *kentsel merkezlerde* devrimci üslerin oluşturulmasına büyük önem vermektedir. Kentsel merkezler, aynı zamanda ateşli yurtsever ve anti-emperyalist duygularla dolu çeşitli emekçi sınıfla-

rın, öğrencilerin, ilerici aydınların yaşadığı yerlerdir. Kentsel merkezler, özellikle kentler ve büyük ilçeler, düşmanın komuta organlarının yoğunlaştığı politik, askeri, ekonomik ve kültürel merkezlerdir; düşman buralarda kırsal alanlardan daha güçlüdür, ama askeri ve özel olarak politik alanda büyük zayıflıklar gösterir.

Düşmanın ilk amacı, kentleri kendi saldırgan savaşının güvenli bir arka cephesi haline dönüştürmektir. Bizler ise, devrimci savaş zafere ulaştırmak için, kentlerde, devrimci üsler kurmalıyız, uygun her türlü araçla düşmana saldırmanın koşullarını yaratmalıyız ve buraların düşmanın güvenli arka cephesi olmasını önlemeliyiz. Düşmanı kendi barınağında vurmak, onun silahlı ve politik güçlerini olabildiğince büyük çapta imha etmek, giderek daha geniş bölgelerde halkın iktidarı almasını olanaklı kılmak ve nihai zaferi güvenceye almak için kentsel ve kırsal devrimci güçlerimiz arasında sıkı bir eşgüdüm sağlamalıyız.

Kırsal alanlardaki sağlam mevziler ile kentsel devrimci üslerin kurulması arasında eşgüdümün sağlanması, Ağustos Devrimi'nde, Vietnam Devrimi'nin ayırıcı özelliği olan ayaklanmanın oluşturulmasına ve Birinci Direniş Savaşı'nda, kentlerde mücadeleyi yükseltirken kırsal üslerle dayanarak uzatılmış bir savaş stratejisinin başarıyla yürütülmesine katkıda bulunmuştur. Aynı eşgüdüm, bugün Güney'de üç stratejik bölgede devrimci savaşın önemli başarılar sağlamasına büyük katkıda bulunmaktadır.

Devrimci savaşın arka üslerinin gelişim yasaasına uygun olarak, tüm alanlarda ulusal kaynakları seferber etmek ve onları iyi biçimde kullanmak bakış açısıyla, *yerel arka cephe* ile *genel ulusal arka cephe* arasında eşgüdüm kurul-

masını savunduk. Deneyimimiz açıkça göstermiştir ki, bir yandan tüm ülke için bir üs, bir arka cephe inşa ederken, diğer yandan her yerde, her cephede ve her yörede üsler ve arka cephe-ler inşa etmeliyiz. En küçük birimden başlayarak her cephede, her bölgede ve her kademede geçici üsler ve arka cephe-ler inşa etmek, partimizin tüm ulusu savaş için seferber etmeye ilişkin genel çizgisine ve halk savaşını yürütmek için her yerde güçlü yerel güçler örgütlenme politikasına sıkıca bağlıdır. Bu, ülkemizin çok büyük olmayan boyutlarıyla ve her yerde düşmana saldırmayı, mevzilerimizi korumayı ve bir karış toprağı bile terk etmemeyi içeren halk savaşını yürütme tarzımızla uyumludur; halkın egemenliğı kazanmasını ve korumasını kolaylaştırır, yeni toplumsal düzenimizin gücünden tam olarak yararlanılmasını olanaklı kılar ve hızlı ve zamanında savaşın gereksinmelerini yanıtlayacak biçimde kurtarılmış bölgelerin pekişmesini sağlar.

ABD saldırganlığına karşı bugünkü direnişimizde, Güney'deki yerel üsler ve arka cephe-ler ile sosyalist kampla bağlantılı sosyalist Kuzey'deki büyük ulusal arka cephe arasında eşgüdüm sağladık. Bu eşgüdümle, emperyalistlerin ele başısına karşı on yıllarca süren kesintisiz ve muzaffer mücadele yıllarında devrimin kaydettiğı başarılarla olduğu gibi, tüm Vietnam ulusunun, Kuzey'deki sosyalist düzenin ve Güney'deki kurtarılmış bölgelerde oluşturulan yeni toplumsal düzenin güçlerini tümüyle harekete geçirmemiz mümkün oldu. Bu, bugünkü direniş savaşımızda halk güçlerinin durumunun Birinci Direnişten çok daha güçlü olduğunu gösteren temel noktadır.

3. Saldırı ruhunu en yüksek noktaya ulaştırmak, tüm alanlarda üslerimizi ve

arka cephelerimizi pekiştirmek; arka cephemizi etkin biçimde savunmak ve düşmanın arka cephesine sürekli saldırarak buraları savaş cephesine dönüştürmek; üslerimizi ve arka cephemizi sürekli olarak genişletmek.

Üslerin ve arka cephenin yoktan varedildiği bir devrimci savaşta, ilk üssün yaratılması sadece bir başlangıçtır. Bu ilk başarıyı koruyup geliştirmek, tüm zorluklara karşı bu üslerin dayanmasını ve büyüyen bir rol oynamasını sağlamak için, tüm alanlarda onların sürekli olarak pekiştirilmesi gerekir.

Halk savaşında üslerin ve arka cephenin sağlamlaştırılması, politik, ekonomik, askeri ve coğrafi etmenlere –hepsinden önce politik etmenler, halkın morali ve toplumsal düzen– bağlıdır. *Arka cephenin inşası*, politik, ekonomik, askeri ve kültürel *tüm alanlarda, her şeyden önce de politik planda*, halkın politik ve moral bağlılığını güçlendirerek, her açıdan yeni toplumsal düzenin üstünlüğünü artırarak, halkın maddi ve moral yaşam koşullarını düzeltmeyi hedefleyen demokratik reformları etkin biçimde, ama adım adım gerçekleştirerek ve arka cephenin potansiyelini sürekli güçlendirerek *sürdürülmelidir*. Böylece arka cephe, kendi savunmasını kendisi yapabilecek ve savaşta önemli bir rol oynayabilecektir.

Halk savaşının üsleri ve arka cephesi, aralıksız ve acımasızca onlara saldırmaya çalışan düşman için sürekli bir tehdit oluşturur. Onların sağlamlaştırılması, *onları savunmak, genişletmek ve tüm alanlarda görevlerini yapabilmelerini sağlamak için yürütülen mücadeleye* bağlıdır. Saldırı ruhunu geliştirmek, düşmanın arka cephesini savaş alanına dönüştürmek için sürekli saldırı

rılar düzenlerken kendi arka cephemizi etkin biçimde savunmak gerekir. Saldırı, etkin saldırı – işte düşmanın arka cephesini daraltırken kendi arka cephemizi korumanın ve genişletmenin en iyi yolu budur. Bu, iktidarı ele geçirmek, korumak ve genişletmek için yürütülen halkın savaşının üslerinin ve arka cephesinin yoktan varedilmesinin kaçınılmaz gereğidir.

Fransızlara karşı direnişte özgürlüğümüzü savunmanın temel ilkesi, düşmanın arka cephelerine karşı saldırıları yoğunlaştırmak, kapsamlı biçimde arka cephelerimizi sürekli olarak güçlendirme faaliyetiyle sıkı eşgüdüm içinde gerilla savaşını geliştirmek, düşman saldırılarına karşı kurtarılmış bölgelerin savunulması için etkin mücadeleye yürütmektir. Bu sayede, kurtarılmış bölgelerimiz, daha güvenli hale gelebildi ve güçlendi; düşmanın arka cephelerinde sürekli olarak gerilla üsleri ve gerilla bölgeleri inşa edilebildi ve arka cephelerimiz, düşmanın arka cepheleri sürekli olarak küçülürken sürekli olarak gelişebildi.

Bu deneyimler, Güney halkı ve silahlı kuvvetleri tarafından yaratıcı biçimde uygulandı ve geliştirildi. Onlar, güçlü bir saldırı ruhundan esinlenerek, her alanda kurtarılmış bölgeyi güçlendirmeye çalışıyorlar ve bu bölgelere karşı düşmanın saldırı, baskın, sabotaj, parçalama vb. tüm girişimlerine etkin ve sabırlı bir mücadeleyle karşı koyuyorlar. Onlar, işgal edilmiş topraklardaki halkın her biçimde ve her kapsamda denetimi ele geçirmelerini sağlamak, düşmanın arka cephelerini güvensiz hale getirmek, giderek buraları savaş alanına dönüştürmek ve buralarda halkın kendi arka cephelerini oluşturmak için kararlı bir biçimde, savaşı düşmanın arka cephelerine yayıyorlar, politik ve askeri mücadeleyi, yalın askeri

saldınlar ile kitle ayaklanmalarını birleştiriyorlar.

Son birkaç yılda, büyük ulusal arka cephe, Kuzey, sağlam biçimde savunuldu ve Amerikan saldırganlığına karşı ulusal mücadelede önemli bir rol oynadı. Bu, saldırganlara meydan okumasını ve onların imha savaşını başarısızlığa uğratmasını olanaklı kılacak şekilde tüm alanlarda Kuzey'i güçlendirerek ve sahip oldukları saldırı stratejisiyle zaferden zafere koşan Güney'deki devrimci güçlerin kesintisiz gelişimini sağlayarak gerçekleşti.

4. Sosyalist Kuzey'deki büyük arka cepheyi kurmak ve sağlamlaştırmak.

Dien Bien Fu zaferinden sonra Kuzey Vietnam tümüyle kurtarıldı, sosyalizmin inşasına yöneldi ve ülke çapındaki devrimci mücadelenin değişmez arka cephesi ve üs alanı oldu. Bu, Vietnam'da halk savaşının üs ve arka cephesi'nin kurulması ve genişletilmesi sürecinde büyük bir dönüm noktasıdır, büyük bir sıçramadır. Partinin bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin öncülüğünü üstlenmesinden sonra, ilk kez ülkenin yarısı tümüyle kurtarılmıştır ve burası, binlerce yıllık tarihimizde en ileri toplumsal düzen olan sosyalizmin inşasının başarıyla yürütüldüğü ve ulusal devrimci mücadelenin sürdürülmesi için sağlam ve bütünsel bir arka cephenin oluşturulduğu bir yer olmuştur.

Birinci Direniş Savaşı'nın zaferle sonuçlanmasından hemen sonra partimiz, her açıdan Kuzey'i sağlamlaştırmak ve güçlendirmek gerektiğini vurguladı. 1960'da Partinin III. Ulusal Kongresi'nin kararlarında ifade edildiği gibi, "Kuzey, çok güçlü biçimde sosyalizme doğru ilerlemektedir; onun gücü tüm alanlarda daha da sağlamlaşıyor ve Güney'deki kurtuluş devrimi için, Hindicini ve dünya

barışını korumak ve güçlendirmek için, ülke çapında devrimci görevimizi başarmak için uygun koşulları daha da olgunlaştırıyor. Kuzey, ülkenin tümündeki devrimin ortak arka cephesidir.”²²

Kuzey’in sağlamlaştırılması ve güçlendirilmesi, her geçen gün daha da güçlenen bir savunmayı, *halkın, halk tarafından yapılan bir ulusal savunmayı*, tüm alanlarda halk iktidarına dayanan bir savunmayı, halkın çıkarlarını, devrimin kazanımlarını ve sosyalist düzeni güvenceye alan bir savunmayı sağladı. *Ulusal halk savunması* kavrayışı, ilk kez Parti Merkez Komitesi’nin 1957 yılında yaptığı 12. Plenum’unda benimsenen bir kararda açıkça ifade edilmiştir. Bu, tüm emperyalist saldırgan girişimlerini başansızlığa uğratmaya tam olarak hazır olmak ve ülkenin tümündeki devrimin arka cephesi olarak görevini yerine getirmek için sosyalist Kuzey’in savunulmasında halk savaşı tezinin uygulanmasıdır. Bu, yeni koşullarda halk savaşının üslerinin ve arka cephesinin inşasına ilişkin teorinin yeni bir gelişimiydi.

Kuzey’de ulusal halk savunmasının kurulması, en kapsamlı biçimde yürütülmelidir.

Güçlü bir ulusal halk savunmasına sahip olmak için, politik planda, Partinin öncü rolünü sürekli olarak sağlamlaştırmak ve pekiştirmek, proletarya diktatörlüğü devletini pekiştirmek, sosyalist düzeni sağlamlaştırmak, işçi-köylü ittifakı temelinde, emekçi halkın, yani işçilerin, kolektif köylülerin ve sosyalist aydınların birliğini güçlendirmek gerekir. Kitlelerin sosyalist bilinci, yurtseverliği, sosyalizm sevgisi, kolektif yönetim bilinci ve ülkeyi birleştirme istemleri sürekli olarak yükseltilmelidir. Bu temelde, tüm halk, gerekli oldu-

²² Ulusal Meclis Belgeleri, Vol. 1, s. 32.

ğunda Kuzey'i kahramanca savunmak için savaşmaya hazır olarak, üretimi artırmaya, sosyalizmi inşa etmeye, Güney'deki devrimci mücadelenin gerektirdiği tüm görevleri ve uluslararası görevlerimizi yerine getirmeye katkıda bulunmaya çağrılmaktadır. Zorunlu askerlik sistemi ile yaralı ve hasta askerlere, savaşta yaşamını yitirmiş askerlerin ailelerine ilişkin yardım politikası doğru biçimde yürütülmelidir.

Kuzey'deki ulusal halk savunması, güçlü bir *sosyalist ekonomiye* dayanmalıdır. Bu açıdan ekonominin inşası büyük öneme sahiptir. Ekonomimizi inşa ederken, ulusal savunma ile ekonomiyi, savaş zamanı ile barış zamanının gereksinimlerini, acil gereksinimler ile uzun dönemli gereksinimleri birleştirmeliyiz. Ulusal savunma ile ekonominin eşgüdümü, sadece genel devlet planlamasına değil, aynı zamanda her sektörün –tarım, sanayi, iletişim, taşımacılık vb.– planlamasını da; sadece merkezi planlamayı değil, bölgesel planlamayı da yansıtmalıdır. Böylece ekonomik gelişimin her adımı ulusal savunma potansiyelinin gelişiminin yeni bir adımına yol açmalıdır; yabancı saldırı durumunda, hızla barış ekonomisinden savaş ekonomisine geçebilmeliyiz. Ayrıca savaş zamanının gereksinimlerine uygun olarak ekonominin inşasına ilişkin doğru ve zamanlanmış bir çizgiye sahip olmalıyız ve üretimi, ekonomik gelişimi, savaş hizmetlerini ve savaşta halkın yaşamını geliştirmek için savaş ile ekonomiyi sıkıca birleştiren bu kılavuz çizgiyi izlemeliyiz.

Güçlü bir ulusal halk savunması, askeri açıdan Kuzey'in pekiştirilmesini gerektirir. Askeri güç, sadece düzenli ordunun gücü değil, aynı zamanda sağlam yeni toplumsal düzenin çekirdeği

olan halkın silahlı gücüyle bütünleşmiş halkın gücüdür; yeni toplumsal düzenin gücüne dayanmalıdır. Askeri yapılanma görevi, halkın silahlandırılmasını ve askerileştirilmesini, savaşçı düzenli birlikleri ve güçlü yedek kuvvetleri kapsayan halk silahlı kuvvetlerinin güçlendirilmesini, artan oranda köylerin ve kentlerin savaş alanına dönüşmesini, güvenliğin güçlendirilmesini içerir.

Ülke, her açıdan hazır olmalıdır. Silahlı kuvvetler ve halk uyanıklığını artırmalıdır, savaşmaya hazır olmalıdır ve emperyalist saldırganların tüm oyunlarını ve eylemlerini ezmelidir. Her stratejik bölgenin önemi belirlenmelidir ve tüm alanlarda daha önemli olanlar güçlendirilmelidir. Ulusal savunmanın pekiştirilmesinde ve silahlı kuvvetlerin inşasında her düzeyde Partinin ve yönetimin öncülüğü güçlendirilmelidir.

Kültür, eğitim, bilim ve teknoloji, halk sağlığı, fiziksel eğitim, spor vb. alanlardaki gelişim, ulusal savunmanın sağlamlaştırılması, ekonominin ve ordunun inşası, özellikle yüksek bir devrimci bilince, kültürel, bilimsel ve teknik bilgiye sahip sağlıklı yeni insanın ve savaşçı kadroların oluşturulması açısından büyük öneme sahiptir.

Özetlersek, Kuzey'in ulusal halk savunması, sosyalist düzenin gücüne ve Kuzey'deki sosyalist devrimin kazanımlarına dayanır. Bu güç, ABD'nin Kuzey'e karşı hava kuvvetleriyle yürüttüğü vahşi yıkım savaşına karşı halkımızın yürüttüğü mücadelede sınanmıştır. ABD bombalarını ve bombardımanları Kuzey halkına boyun eğdirememiştir. Bu mücadelede, halkımızın politik ve moral dayanışması, eskisinden çok daha fazla güçlenmiştir. Üretim sürdürülmüş ve geliştirilmiştir; iletişim açık kalmış ve ulaşım güvenceye alınmıştır; kültürel etkinlikler, eğitim ve sağlık hiz-

metleri gelişerek sürdürülmüştür; halkın yaşamı temel olarak istikrarlı kalmıştır; ordunun gereksinimleri karşılanmıştır; ulusal savunma güçleri pekiştirilmiş ve kararlı bir gelişim göstermiştir. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti, sosyalizmi başarıyla sürdürmüş ve Güney'deki büyük cepheye ilişkin tüm görevlerini yerine getirmiştir. Böylece sosyalist düzenin üstünlüğü açıkça ortaya konulmuştur ve Kuzey halkının ulusal savunması her düzeyde –politik, örgütsel, maddi, teknik, manevi, entelektüel ve ahlaki– gücünü göstermiştir.

5. Büyük cephe gerimiz sosyalist kampa güvenmek

Vietnam devrimi, ilk günden itibaren ayrılmaz bir parçası olduğu dünya devriminin desteğine sahiptir. Bu destek, her geçen gün daha da büyümüştür. Emperyalist kuşatmanın başlangıcında sosyalizme güvendik.

Bugün Amerikan saldırılarına karşı direniş savaşımızı çok daha uygun koşullarda yürütüyoruz: bir milyardan fazla nüfusa, güçlü bir ekonomik potansiyele ve yenilmez silahlı kuvvetlere sahip sosyalist kamp oldukça güçlenmiştir. Sosyalist kamp, güvenebileceğimiz sağlam temeldir; barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde halkımızın ve dünya halklarının sarsılmaz duvarı ve kalesidir.

Halkımız, başını Amerikan emperyalizminin çektiği emperyalizme karşı dünya halklarının mücadelesinin öncüsüdür. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti, sosyalist kampın bir üyesi ve Güney Doğu Asya'daki ileri karakoludur. Öyle ki, kendi gücümüze güvenirken, her alanda sosyalist kampın sempatisine, desteğine ve yardımına güvenebiliriz ve güvenmeliyiz. Bu, halkımızın savaş yeteneğini güçlendiren temel etmenlerden birisidir.

Giderek genişleyen sağlam bir arka cepheyle, ulusal ve yerel arka cephelerle, kardeş sosyalist ülkelerin sağladığı geniş arka cephenin sınırsız potansiyeline dayanabiliriz. Böylece halkımız, şu andaki direnme savaşımızı kesin zafere ulaştırmak için çağın uygun koşullarından en iyi şekilde yararlanarak, kendi ekonomik ve askeri gücünü azamiye yükseltebilir.

V.
SAVAŞI YÜRÜTME TARZI
VE HALK SAVAŞININ ASKERİ SANATI

Partinin öncülüğü altında ve savaş pratiğinden, bir savaş yürütme tarzı ile yüksek etkinliğe ve zengin içeriğe sahip bir askeri sanat çıkarmayı başardık.

Bunlar, büyük emperyalist güçlerin saldırgan ordularına karşı, toprak ve nüfus olarak çok büyük olmayan bir ulusun tüm alanlarda yürüttüğü halk savaşına uyarlanmış bir savaş yürütme tarzı ve askeri sanattır. Bunlar, uzun dönemli silahlı ayaklanmanın gerçekleştirilmesi ve devrimci savaşın yürütülmesini, kırlarda ve kentlerde silahlı ve politik güçlerle düşmana kararlılıkla saldırılmasını; kendi potansiyelimizi koruyup geliştirip, savaşta başarılar kaydederek halkın egemenliğinin kazanılmasına ve korunmasına çalışılır.

ken düşman güçlerinin imha edilmesini; düşmanı tümüyle yenilgiye uğratmak için onun güçlerinin parça parça tahrip edilmesini ve adım adım geriletilmesini; diğer halkların sempatisini, desteğini ve yardımını sağlamaya ve zamanımızın uygun etmenlerinden yararlanmaya çalışırken, esas olarak kendi güçlerimize dayanmayı, davamızın haklılığından ve kendi topraklarımızda bir ulusal savaşı yürütmemiz gerçeğinden çıkan uygun koşullardan tam olarak yararlanmayı içerir. Halk savaşının tüm bu birleşik güçleri, topraklarımızı kurtarıp savunmayı ve düşmanı yenilgiye uğratmayı olanaklı kılar.

1. Tüm alanlarda tüm halkın savaştığı bir savaşı yürütmek; silahlı güçler ile politik güçleri, silahlı mücadele ile politik mücadeleyi, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşı birleştirmek.

Emperyalizm, ülkemizi işgal etmek ve halk üzerinde egemenlik kurmak için kendi ordularına dayanır. Bununla birlikte, her ne kadar muazzam ve iyi donatılmış bir orduya sahipse de, saldırgan bir savaş, haksız bir savaş yürüten ve pek çok zayıflıklara sahip, çelişkiler içindeki bir düşmana karşı tüm halkın büyük gücünün görevini tam olarak yerine getirebilmesi için, tüm alanlarda –sadece askeri değil, aynı zamanda politik, ekonomik, kültürel ve diplomatik– onunla savaşmalıyız, silahlı ve politik mücadelenin en temel biçim olduğu değişik mücadele biçimlerini kullanmalıyız. *Silahlı güçler ile politik güçleri, silahlı mücadele ile politik mücadeleyi, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşı birleştirmek, tüm alanlarda tüm halkın yürüttüğü bir savaşı yürütme tarzımızın özsel içeriğidir.*

Uzun tarihimiz boyunca atalarımız, düzenli

ordular kurarken, yabancı saldırganlara karşı kitleleri nasıl harekete geçirebileceklerini ve halkın mücadeleleri ve ayaklanmaları ile silahlı güçlerin eylemlerini nasıl birleştireceklerini biliyorlardı. Bugün, halkımız, Partinin öncülüğü altında, bu çizgide önemli ilerlemeler gerçekleştirmiştir.

Silahlı savaş, mücadelenin temel bir biçimidir; belirleyici bir rol oynar ve düşmanın askerî güçlerinin tahrip edilmesiyle doğrudan ilintilidir. Halkı savunmanın yanı sıra, halk kitlelerinin ayaklanma ve politik mücadelesiyle birleştirilmelidir. Savaş şiddetlenerek büyürse, düşman silahlı kuvvetlerini daha yoğun bir biçimde kullanırsa, silahlı savaş daha büyük öneme sahip olur. Düşman güçlerini yok etmek ve onun stratejik planlarını başarısızlığa uğratmak zorundayız. Askeri zafer, direnişin başarısı için vazgeçilmezdir.

Politik eylem, mücadelenin diğer temel bir biçimidir; silahlı savaş gelişirmenin temelidir ve aynı zamanda düşmana karşı bir saldırı biçimidir. Politik eylem, halkı harekete geçirir ve örgütler; onları alt biçimlerden üst biçimlere geçirerek savaşa katar; düşmanın maskesini indirir ve onun politik entrikalarını önler, onun silahlı güçlerini dağıtır ve zayıflatır, arka cephesini bozar, halkın yaşamını ve işini korur, devrimin politik üslerini güvenceye alır. Ayaklanma ve savaşta politik eylem, silahlı savaşla sıkı ittifakını ve silahlı savaşın geliştirilmesini asla engellemez. Halkın politik güçleri, politik eylemin sıradan biçimlerinden silahlı ayaklanmaya doğru gelişir ve silahlı güçlerle birlikte savaşın sonucunu belirler.

Politik güçler ile silahlı güçlerin, politik eylem ile silahlı savaşın, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşın bileşimi, ülkemizdeki devrimci şiddetin kullanılmasının genel biçimidir. *Belirli za-*

manlarda, politik güçler, silahlı güçlerin desteğinde, ülke çapında halk ayaklanmasını başlatmak için politik eylem ile silahlı savaşın birleştirilmesinde temel rol oynar; başka zamanlarda silahlı güçler, uzatılmış bir halk savaşını yürütmek için silahlı mücadele ile politik mücadeleyi birleştirmede ve tüm halkın savaşa katılımında nüve olarak hizmet eder; bir başka zamanda, silahlı ve politik güçler, koşut ve eşzamanlı olarak işlev görürler, tek ve karmaşık bir süreçte devrimci savaş ile silahlı ayaklanma ve silahlı eylem ile politik mücadele birlikte hareket ederler.

Ağustos 1945'te, halkın güçlü politik güçleri, silahlı kurtuluş güçlerine dayanarak, ülke çapında, kırlarda ve kentlerde iktidarı ele geçirmek için genel ayaklanma başlattılar.

“Ağustos Devrimi’nin başarısı, temel olarak, halkın politik güçlerinin ayaklanmayı başlatmak ve iktidarı ele geçirmek için tam zamanında en uygun koşulları yakalamaları gerçeğine dayanır. Ama partimiz, silahlı güçleri inşa etmeseydi, silahlı güçleri ve politik güçleri desteklemek için sağlam direniş üsleri oluşturmazdı, koşullar olgunlaşmamış olsaydı, hızla silahlı ayaklanma başlatmamış olsaydı, devrimin bu kadar hızlı bir biçimde zafere ulaşması olanaklı olmazdı.”²³

Birinci Direniş Savaşı’nda, tüm halk, esas olan silahlı savaşın nüvesi olarak görev yapan halk silahlı kuvvetleriyle birlikte ayaklandı. Silahlı kuvvetler, düşmanın arka cephesindeki kısmi kit-

²³ Vietnam İşçi Partisi III. Ulusal Kongresi’ne Merkez Komitesi’nin sunduğu politik rapor. 5 Eylül 1960.

le ayaklanmaları ve politik mücadeleyle kendi faaliyetlerini sıkı biçimde birleştirerek, gerilla savaşından düzenli savaşa geçti. Kırlardaki ve kentlerdeki devrimci kitleler, değişik mücadele biçimleriyle eski-sömürgecilikle çarpıştılar: terör ve kitle katliamına karşı mücadele; bombardıman, cezalandırma ve yağmaya karşı mücadele; işçilerin ve askerlerin zorla askere alınmasına karşı mücadele; çocukları ve kocalarının geri dönmesi talebi için kadınların verdikleri mücadele; kukla birlikler arasında onları devrim saflarına kazanmak amacıyla yürütülen ajitasyon ve son olarak da politik ajitasyon ve kırlarda yerel düşman yönetimini devirmeye yönelik kısmi ayaklanmalar ile silahlı savaşın birleştirilmesi.

Bugün Güney’de, silahlı mücadele ile politik mücadele, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşın birlikteliği, yeni tarihsel koşullarda farklı bir düzeyde yürütülmektedir. Amaç, yeni-sömürgeci egemenliği devirmek ve Amerikan emperyalizmi tarafından yürütülen yeni-sömürgeci saldırgan savaş önlemektir. Her alanda tüm halkın yürüttüğü savaş, en yüksek bir düzeye getirildi. Tüm Güney halkı mücadeleye katılıyor; onlar, Amerikalılara ve kukla yönetime ve kukla orduya askeri ve politik araçlarla saldırıyorlar ve devrimci savaş ile kitle ayaklanmasını birlikte yürütüyorlar.

Devrimci savaş, yayıldıkça benzersiz boyutlara ulaşıyor ve çok iyi donatılmış Amerikan seferi kuvvetlerini daha fazla bozguna uğrattıyor. Silahlı kuvvetlerin eylemiyle eşgüdümlü olarak yürütülen genel politik mücadele sayesinde kitle ayaklanmaları daha güçlü olarak birbiri ardına patlak veriyor. Ayaklanma, devrimci savaşın eylem alanını genişletiyor, onu güçlendiriyor ve sürekli genişlemesini sağlıyor; savaş da, ayaklanmanın yaygın-

laşması için koşulları olgunlaştırıyor. Ayaklanma ve savaş, her ne kadar birbirinden farklıysa da, birbirinden ayrılamazlar. Lenin, “*Savaş ile ayaklanmanın birbirinden ayırt edilmesi çok zordur*”²⁴ demektedir.

Askeri ve politik mücadeleyle birlikte düşman saflarında geniş ve sabırlı bir politik çalışma yürütüyoruz. Bu propaganda çalışması, kukla ordu mensuplarını politik olarak bilinçlendirmeyi ve halkın saflarına kazanmayı ve böylece devrimci eylemin önemli bir unsuru olan başka bir stratejik hamle başlatmayı amaçlar.

Ekonomik mücadele de, özellikle üsler ve arka cepheler oluştururken, kurtuluş savaşı genişlediği ve yayıldığı zaman ya da anayurdu savunmak için savaşmak durumunda olduğumuz zaman çok önemli bir rol oynar. Savaş için kendi ekonomimizi harekete geçirirken, düşmanın ekonomik üslerine saldırmak ve yok etmek için askeri ve politik mücadeleyle bağlantılı olarak düşmana karşı ekonomik mücadele yürütmek zorundayız; kendi ekonomimizi savunup geliştirirken, halkın yaşamını ve malını korurken ve onların çalışma ve üretme koşullarını güvenceye alırken, düşmanın ekonomisini tahrip etmeli ve bozmalıyız.

2. Kırsal alanlarda sağlam mevziler oluşturmak, kırsal ve kentsel bölgelerde halk savaşını yürütmek, uygun biçimlerle ve üç stratejik alanda –dağlar, ovalar ve kasabalar– düşmana karşı saldırı hamlelerini geliştirmek ve sıkıca birleştirmek.

Uygun biçimler kullanarak üç stratejik alanda düşmanla savaşmak, devrimci savaş yürü-

²⁴ Lenin, *Ekim Devriminde Strateji ve Taktik*, s. 269.

rütme tarzımızın en önemli yönüdür. Kırsal ve kentsel alanlarda stratejik konumunu doğru biçimde belirlemeli, kırsal alanlarda sağlam mevziler oluşturulmalı, aynı anda her iki alanda da düşmana saldırılmalı, üç stratejik bölgedeki saldırılarımızın sıkı bir eşgüdümünü sağlamalı, her alanda egemen olan koşullara özel önem verilmeli, silahlı mücadele ile politik mücadele ve ayaklanma ile savaş uygun düzeylerde birleştirilmeli ve öncünün özel dikkat göstermesi gereken bir bölgenin ele geçirilmesi için ayaklanma ya da savaşın her evresinin somut koşulları hesaba katılmalıdır.

II. Dünya Savaşı boyunca ve Ağustos 1945 Devrimi öncesinde, devrim, özellikle dağlık bölgelerde yerel gerilla savaşı ve kısmi ayaklanmalar biçiminde görülmeye başlandı. Bununla beraber, devrimci hareket, uygun biçimler içinde ovalarda ve kasabalarda gelişmeyi sürdürdü. Uygun an geldiğinde, halkımız, kasabalardaki devrimci hareket ile kırlardaki devrimci hareket arasında, politik güçler ile askeri güçler arasında eşgüdüm sağlayarak ve genel ayaklanmayı zafere ulaştırmak için doğru fırsatı yakalayarak Ağustos Devrimi'nde başarı kazandı.

Birinci Direniş Savaşı önce kentlerde patlak verdi. Daha sonra uzun süre, özellikle silahlı mücadeleyi kullanarak Fransız sömürgeci saldırıganlığına karşı halk savaşı esas olarak kırsal alanlarda yürütüldü. Düşman bölgesinde (kırsal alanlar ve kentler) politik mücadelemiz ve silahlı eylemimiz de, kırsal delta bölgesi ve dağlık alanlarda askeri harekâtlarla sıkı bir eşgüdüm içinde gelişti.

1959-60'ta Güney'de patlak veren “zincirleme ayaklanmalar”, önce kırsal alanlarda meydana

na geldi ve daha sonra kentlerdeki politik hareketle bağlantılı olarak geniş bir gerilla hareketi haline geldi. Özellikle 1963'ten 1965'e kadar, "stratejik köycükler" in tahrip edilmesine yönelik silahlı eylemler ve köylü ayaklanmaları, kentli kitlelerin eylemleriyle birleşerek, Amerikan emperyalistlerinin "özel savaş" ını engelleyen en önemli birleşik gücü oluşturdu.

1965'ten 1967'ye kadar, Güney'in silahlı kuvvetleri ve halk, başarılı saldırılarını sürdürürken, askeri ve politik araçlarla üç stratejik bölgede düşmana karşı şiddetli saldırılar yürüttüler. Muharebe ve ayaklanmanın temel alanı, kırsal dağlık alanlar ve delta bölgesi oldu; kasabalardaki politik eylem belirli yerlerdeki muharebelerle birlikte yürütüldü. 1968 başındaki genel saldırıyla birlikte, Güney'in silahlı kuvvetleri ve halkı, her yerde, kasabalarda ve kırlarda saldırıya geçti ve ayaklandı, büyük başarılar sağladı.

Yukarda ifade edildiği gibi, *kırsal alanlar ve kasabaların her ikisi de önemlidir, ama farklı konumlara sahiptir*. Stratejik bölgeye uygun biçimde silahlı mücadele ile politik mücadelenin, savaş ile ayaklanmanın birleştirilmesiyle, kırlarda sağlam mevziler oluşturarak ve buraları en sağlam destek üslerimiz olarak görerek, kentlerde devrimci güçleri geliştirerek ve onları yaşam-sal öneme sahip kesimler olarak gözönüne alarak, kırlarda ve kentlerde düşmana saldırabiliriz. Tüm kesimlerde eylemlerimizin eşgüdümünü sağlayarak düşmanın güçlerini yaymaya zorlayabiliriz, her yerde ve her zaman sürekli saldırılar başlatabiliriz, onun arka cephesini dağıtabiliriz ve ona ölümcül darbeler vurabiliriz. Biz, uzatılmış bir savaşı kazanabiliriz ve düşmandan önce davranmak, uygun anlarda ona yıkıcı darbeler indir-

mek ve sürekli büyük zaferler kazanmak için uygun koşullar yaratabiliriz.

Tüm kurumlarıyla, kentleri ve kırlarıyla, gelişen sanayisiyle bir devlete sahip olduğumuz zaman, kırsal ve kentsel alanların savunma ve savaşta oynadıkları rol artık aynı değildir. Ulusal savunma savaşında kent ile kır arasındaki eşgüdüm, kurtuluş savaşındaki gibi yürütülemez. Bu durum, sosyalist Kuzey'in Amerikalıların yıkım savaşına karşı yürüttüğü kahramanca halk savaşında görülebilir. Ama kent ile kır arasındaki akılcı eşgüdüm, önemli bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir, düşmanı yenilgiye uğratmak amacıyla ülkemizin ve rejimimizin potansiyelinden tam olarak yararlanmak için gereklidir.

3. Silahlı ayaklanma ve devrimci savaşta saldırı stratejisi düşüncesinden esinlenmek.

Düşmana saldırmak için, tüm halkı harekete geçirerek, üç stratejik bölgede silahlı mücadele ile politik mücadeleyi birleştirerek, halk savaşının büyük gücünü yarattık.

Devrim, saldırı demektir. Halkımız, partimizin öncülüğü altında yürütülen kırk yıllık mücadelede, kararlı, sürekli ve başarılı bir biçimde düşmana saldırmıştır. Halkımız, emperyalistlerin ve onların uşaklarının boyunduruğunu kırmak, egemenliğini kazanmak ve korumak için ayaklandığında *devrimin saldırı stratejisi düşüncesiyle derinliğine doluydu.*

Ayaklanma, bir saldırdır. Devrimci savaş, sürecin bütünü bir saldırı olarak görür. Belirli anlarda ve belirli yerlerde savunma eylemi yapılabilirse de, bu, sadece saldırıyı sürdürmek için gerekli koşulları yaratmak amacıyla gerçekleştirilir.

1940'larda halkımız, politik mücadeleden silahlı mücadeleye geçerek cesur saldırılar başlattı. Özellikle Mart 1945'ten sonra kısmi ayaklanmalar, geniş kırsal alanlarda düşmanı sarstı. Aynı zamanda uygun mücadele biçimleriyle her yerde düşmana saldırıldı. Daha sonra halkımız, kısmi ayaklanmalar ve yerel gerilla savaşını sürekli yaygınlaştırdı, ülkenin her yerinde politik mücadeleyi yoğunlaştırdı ve Ağustos genel ayaklanmasını başlattı. Böylece ülke çapında düşman iktidarını devirmek ve denetimi ele geçirmek için en uygun anda kararlı, şiddetli ve çok yönlü stratejik saldırının tetiği çekildi.

Ağustos Devrimi'nden hemen sonra, partimiz, Fransız sömürgecilerine karşı ulusal direnişi yönetti. O sırada bizden daha güçlü olan saldırgan orduya karşı güçlerimizi korumaya, dezavantajlı çarpışmalardan kaçınmaya, her yerde düşmana taktik olarak saldırmanın ve kısmi saldırılarla onu tahrip etmenin yollarını ararken belli ölçüde geri çekilmeye karar verdik.

Daha sonra, düşmanı savunma konumuna zorlamaya karar vererek, gerilla savaşını sürdürdük, düşmanın arka cephelerinde yoğunlaştırdık ve buraları savaş alanına dönüştürdük. Giderek gerilla savaşı ile düzenli savaşı birlikte kullanarak saldırılarımız gelişti. 1950'deki Sınır Kampanyası'yla başlatılan yerel karşı-saldırlardan sonra, Dien Bien Phu kampanyasıyla doruğa ulaşan, direniş savaşımızı zaferle sonuçlandıran ve ülkemizin kuzey yarısını kurtaran 1953 kış-1954 ilkbahar büyük stratejik karşı-saldırısını başlattık.

Devrim, Amerikan yeni-sömürgeci egemenliğine karşı Güney'deki mücadelede, 1959-60'daki zincirleme ayaklanmalarla yürütülen saldırıyla başladı. Daha sonra saldırılar genişledi, kıs-

mi ayaklanmalar, kitle politik mücadelesi ve gerilla savaşı şeklinde gelişti ve giderek düzenli muharebe harekâtlarına geçildi. Sürekli silahlı eylem ile politik eylemi birleştirerek Amerikan emperyalistlerinin “özel savaş”ı önlendi. Yüz binlerce kişilik iyi donatılmış birliklerle doğrudan saldırganlığa başladıklarında, silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız, kararsızlığa düşmeksizin, inisiyatifi elde tutmaya devam etti, düşmana sürekli olarak saldırı ve ünlü “sınırlı savaş”a karşı, saldırı stratejisini yürüttü, düşmanın tüm planları bozuldu. 1968 ilkbaharındaki genel saldırı ve ayaklanmalar, saldırı stratejimizin konumunu güçlendirdi ve savaşta bir dönüm noktası oldu.

Silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız, proletaryanın devrimci ruhunu özümsemiştir; devrimi ve devrimi savaşı karakterize eden saldırı stratejik düşüncesinden esinlenir.

Bu saldırı stratejik düşüncesi, halkımızın geleneksel askeri düşüncesinden ayrı düşünülemez.

Tarihimizde, Trung Kızkardeşler, Trieu Quang Phuc, Le Loi, Nguyen Trai tarafından yönetilen başarılı ayaklanmalar ve ulusal savaşlar, yabancılara feodal boyunduruğa karşı gerçekleştirilmiş sürekli saldırılardır. Ly Thuong Kiet, Tran Hung Dao, Nguyen Hue'nin yönetimi altında yürütülen muzaffer ulusal savunma savaşları, elbette başlangıçta zorunlu olan savunma aşamalarını ve stratejik geri çekilmeleri içeriyordu, ama saldırı stratejik düşüncesi, Nhu Nguyen nehrindeki, Van Kiep ve Chi Lang'taki, Bach Dang nehrindeki, Dong Da'daki kahramanca çarpışmalarda görüldüğü gibi, her zaman egemen düşünce olmuştur.

Bizden ekonomik ve askeri potansiyeli çok

üstün olan düşmanlara karşı kararlı ve sürekli saldırılar nasıl başlatılır; düşman nasıl savunma konumuna ve edilgen duruma sokulur ve nasıl yenilgiye uğratılıp imha edilir?

Bu, silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşlarda kesin bir saldırı ruhuyla gerçekleştirilir. *Saldırı düşüncesi, Vietnam devrimci stratejisinin ve devrimci savaşının ideolojik temelidir.* Bu düşünce, partimizin politik ve askeri çizgisinin devrimci niteliğinden, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm için savaşan halkımızın kararlı ve cesur savaşkanlığından ve coşkulu yurtseverliğinden kaynaklanır.

Bizim saldırı yeteneğimiz, *düşman ile bizim aramızdaki güçler dengesinin özelliklerinin ve yöneliminin doğru değerlendirilmesiyle* yakından bağlantılıdır. Düşmanın güçlü noktaları vardır, ama zayıf noktaları da vardır, üstelik bunlar temel niteliktedir. Halkımızın zayıflıkları vardır, ama temelde güçlü noktaları vardır. Bunlar, ülkemizi savunmak için ayaklanan halkın gücünde, zamanımızdaki haklı bir savaşın gücünde yatar. Güçlü noktalarımızdan tam olarak yararlanmayı ve düşmanın zayıf yanlarına darbeler vurmaya hedeflemek tümüyle olanaklıdır.

Bizim saldırı yeteneğimiz, aynı zamanda *halk savaşını yürütme ustalığımızla, özgün ve akılcı mücadele biçimleri ve muharebe yöntemlerimizle* yakından ilintilidir. Silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız, tüm alanlarda düşmana nasıl saldıracağını bilerek ve silahlı mücadele ile politik mücadeleyi, askeri muharebeler ile kitle ayaklanmalarını, gerilla savaşı ile düzenli savaşı birlikte kullanarak, kendi yeteneklerini tam olarak kullanabilmiştir. Uygun ve yüksek etkinlikte muharebe yöntemleriyle, üst düzeyde bir saldırı yeteneği ge-

liştirdik.

4. Uzatılmış bir savaş stratejisi uygulamak ve aynı zamanda daha büyük zaferler kazanmak için en uygun anı yaratmaya çalışmak ve düşmandan daha önce davranmak.

Tarihimiz, güçlü düşmanlara karşı pek çok muzaffer ayaklanmalar ve savaşlarla doludur. Bu ayaklanmalar ve savaşların srekliiliği pek çok etmene bağlıdır. Bu etmenlerin başında, iki taraf arasındaki g ilişkisi ve savaşı yönetme ustalalığımız gelir. Bu savaşların bazıları göreceli olarak kısa sürmüştür; diğerleri ise uzatılmış kurtuluş savaşları olmuştur.

Tran, otuz yıl boyunca Yuan birliklerine karşı  direniş savaşı verdi, ama bu savaşların hepsi de kısa sürede sonuçlandı. Ching birliklerine karşı Nguyen Hue'nin yıldıırım saldırısı kısa sürede büyük bir zafer kazandı. Diğer taraftan Le Loi ve Nguyen Trai'nin yönettiği kurtuluş savaşı on yıl sürdü. Böylece halkımız, göreceli olarak kısa bir zaman parçasında zafer kazanmak için uygun koşulların nasıl yaratılacağını ve kullanılacağını bilirken, uzun süreli savaş sanatına, uzatılmış ve sebatlı direniş geleneğine sahip oldu.

Bugün, ileri bir politik düzen, tüm halkın birliği ve Partinin öncülüğü sayesinde halkımızın ve ülkemizin maddi ve moral etmenlerinin hepsinden tam olarak yararlanacak konumdayız. Kardeş sosyalist ülkelerden yardım alıyoruz ve dünyanın tüm ilerici halklarının sempati ve desteğine sahibiz. Ama topraklarımız çok geniş değildir, nüfusumuz büyük değildir; eskiden az gelişmiş ekonomiye sahip sömürge ve yarı-feodal bir lkeydik. Güçlü, inatçı, makyavelist ve maceracı emperyalist ülkelere karşı savaşıyoruz. Bu ko-

şullar altında, düşmanı daha da zayıflatan ve bizi güçlendiren bir savaş yürüterek, kendi gücümü-zü artırmak, güçlü noktalarımızı geliştirmek, za-yıflıklarımızı altetmek için zamana gereksinme-miz var. *Halk savaşı stratejisi, uzatılmış bir sa-vaşın stratejisidir.* Halkımızın son yıllardaki süre-kli muharebeleri ve parlak zaferleri, bu stratejinin doğruluğunu kanıtlamıştır.

Bu uzatılmış savaş, kendi bütünselliği için-de, düşmanın parça parça imha edildiğini, adım adım geriye sürüldüğünü, parça parça yıkıldığını ve biz son zafere doğru başarıdan başarıya doğru ilerlerken stratejik planlarının engellendiğini gö-ren düşmana karşı sürekli bir saldırı sürecidir.

Bir savaşın süresi, yavaş yavaş gelişen güç-ler ilişkisine ve tarafların savaşı nasıl yürüttükleri-ne bağlıdır. Ulusal savaşımız göstermiştir ki, uzun savaşta ne zaman yeni bir aşama başlasa, ya ken-di çabalarımızla ya da düşmanın hataları yüzün-den yahut daha uygun nesnel koşullar nedeni-yle sık sık ani değişiklikler ortaya çıkar. Gitgide gelişen bir evrimden sıçramalı bir gelişime ge-çiş, tüm hareketlere egemen olan genel yasadır. Ayaklanma ve savaş, bu yasanın kendisini açık biçimde gösterdiği keskin bir çarpışma, ölümüne bir mücadeledir.

Biz, daha önemli sıçramalara ve daha bü-yük zaferlere götüren uygun koşulları yaratmaya çalışıyoruz. En büyük çabayı nasıl göstereceğimi-zi, tüm uygun nesnel koşullardan nasıl yararlan-cağımızı, düşmanın hata yapmasını nasıl sağla-yacağımızı ve onun zayıflıklarını nasıl kullanaca-ğımızı, etkin ve akılcı mücadele biçimlerini nasıl yaratacağımızı, öngörülü stratejik yönetimi nasıl oluşturacağımızı, saldırılarımızı doğru yönde ve doğru hedeflere nasıl yönelteceğimizi, uygun an-

ları nasıl yakalayacağımızı, ana mevzileri nasıl vuracağımızı, silahlı mücadele ile politik mücadeleyi, askeri çarpışmalar ile ayaklanmayı ustalıklarla nasıl birleştireceğimizi bilmek zorundayız.

5. Halkın denetimi kazanması ve koruması ile düşman birliklerinin tahrip edilmesini birleştirmek; savaşırken daha da güçlenmek için güçlerimizi büyütüp güçlendirirken hasım güçleri etkin biçimde imha etmek.

İktidar, her devrimin temel sorunudur ve düşman güçlerinin imhası, tüm savaşların temel sorunudur. Savaşımız devrimci bir savaştır ve iktidarı ele geçirmenin bir yolu olarak devrimci savaş kullanıyoruz. Devrimci savaş, düşman güçlerinin imha edilmesini amaçlar ve düşman iktidarının yok edilmesini ve halk iktidarının kurulması sorununu çözümler.

Bizim halk savaşımızda, iktidarı ele geçirmek için kitlesel ayaklanmalar ile düşman birliklerini imha etmeyi hedefleyen halk silahlı kuvvetlerinin askeri eylemini birleştiriyoruz. Düşman iktidarının devrilmesi ve ayrı koşullarda ve değişik düzeylerde iktidarın halk tarafından ele geçirilmesi, düşmana saldırmak ve imha etmek için yeni olanakların yaratılmasını gerektirir. Karşıt olarak, iktidarı ele geçirmek için ayaklanan kitleleri desteklemek için düşman güçlerini imha etmek ve yeni üsler ve güçler yaratmak gerekir.

Ağustos 1945'de, ana eylem, iktidarı ele geçirmek için kitlesel ayaklanmadı; ama silahlı kuvvetlerin eylemiyle ona yardımcı olmak gerekliydi.

Birinci Direniş Savaşı'nda, ana unsur, kendi silahlı güçlerimizle düşman güçlerini imha etmektir; ama kitleler de kukla köylerdeki ihtiyar he-

yetini tasfiye etmek ve hainleri cezalandırmak, düşman hatlarının gerisindeki bölgelerde iktidarı zorla geri almak, işgal bölgelerinde gerilla üsleri ve bölgelerini kurmak, pekiştirmek ve genişletmek için ayaklandı. Aynı zamanda halkımız ve silahlı kuvvetlerimiz, etkin biçimde her yönden sağlamlaştırılmış kurtarılmış bölgeler oluşturdular, halk iktidarını kurdular ve pekiştirdiler ve düşmanın karşı-saldırısını püskürttüler.

Bugün Güney'de, halk iktidarını kazanmak ve korumayla düşmanın imhasını birleştirerek yeni bir adım atılmıştır. Kurtuluş silahlı kuvvetleri, etkin biçimde imha etmek için düşmana saldırıyor, kitle ayaklanmasına ve politik mücadeleye destek veriyor. Kitlelerin politik güçleri, uygun yollarla düşmana saldırarak silahlı kuvvetler için uygun koşullar yaratıyor, kısmi ayaklanmalar başlatıyor, temelde kukla iktidarı tasfiye ediyor, çeşitli düzeylerde egemenliği ele geçiriyor, şu ya da bu biçimde devrimci iktidarı kuruyor. Kurtarılmış bölgelerde silahlı kuvvetler, halkı korumak, politik ve ekonomik alanlarda halkın egemenlik hakkını savunmak ve pekiştirmek için etkin biçimde savaşıyor.

Tüm bunlar şu yönetici ilkeye uymayı gerektirir: *sürekli olarak düşman güçlerini yok ederek kendi güçlerimizi korumak ve artırmak.*

Düşman güçlerini yok etmek, onun politik ve askeri güçlerini, hem yabancı saldırganların, hem de onların uşaklarının güçlerini imha etmek demektir.

Kendi güçlerimizi korumak ve artırmak, ordumuzun ve halkımızın güçlerini, askeri, politik ve ekonomik güçlerimizi korumak demektir.

Sadece bu kuralı özümseyerek ve doğru biçimde uygulayarak, bu düşünceyi içselleştirerek,

şu yönetici ilkeyi uygulayabiliriz: *daha fazla savaşılarak daha fazla büyümek; daha fazla savaşarak daha büyük zaferler kazanmak*. Savaşarak, güçlerimiz daha fazla olgunlaşır, eylem alanımız genişler, devrimci savaşta değişik saldırı olanağımız artar, sonuçta düşman güçlerini imha etmek ve onun askeri stratejisini engellemek, her düzeyde onun iktidarını yıkmak ve halk için iktidarı ele geçirmek olanaklı olur.

6. *Uluslararası yardım sağlamaya çalışırken, temel olarak kendi gücümüze dayanmak.*

Bu da genel kuraldır. Geçmiş tarihsel dönemlerle kıyaslandığında partimizin savaşı yürütme sanatında yeni bir gelişim aşamasını işaret eder. Devrimi kitlelerin eseri olarak kabul ederek, halkımızın ve ulusumuzun iktidarında partimizin sarsılmaz güvenini ifade eder. Aynı zamanda Vietnam Devrimi'nin dünya devriminin bir parçası olduğu ve dünya halklarının devrimci mücadelesi ile sıkı sıkıya bağlı olduğu düşüncesinden kaynaklanır. Ülkemizdeki devrim ve devrimci savaş açısından zaferi sağlamlaştırmak için zamanımızda uygun koşullardan nasıl yararlanılabileceğini ve aynı zamanda dünya halklarının devrimci davasına nasıl katkıda bulunabileceğimizi gösterir.

Ülkemizdeki devrimci savaşın zaferi, özel olarak iç nedenlere, partimizin akılcı çizgisine, savaş alanlarında silahlı kuvvetlerimizin ve halkımızın katlandığı özverilere, ulusumuzun politik, moral ve maddi yeteneklerine, kendi topraklarımızda yürüttüğümüz bir ulusal savaşın insani, coğrafi ve iklimsel etmenlerinin üstünlüğüne bağlıdır.

Ve böylece, partimiz, ulusun kaderiyle ilgili sorumluluklarını tümüyle üzerine alarak ve “özel

olarak kendi güçlerimize dayanarak”, Marksizm-Leninizmi ülkemizin koşullarına yaratıcı biçimde uygulamış, genel çizgisini ve askeri çizgisini doğru ve bağımsız biçimde belirlemiş, zafer kazanmak amacıyla ülkemizin ve halkımızın tüm güçlerini harekete geçirmiş ve örgütlemiştir. Vietnam halkı, ulusal bağımsızlığı ve özgürlüğü kazanmak için, başkalarının bunu yapmasını beklemeksizin, kendisi ayaklanmalı ve direnişini sürdürmelidir. Halkımızın büyük zaferleri, herşeyden önce ve ötsel olarak silahlı kuvvetlerimizin ve Vietnam ulusunun yürüttüğü özverili kahramanca mücadeleye dayanır.

Aynı zamanda, bu zaferler, dünya devrimci halkları tarafından bize verilen destek ve yardımdan ayrı tutulamaz. Dünya devrimci hareketi, Vietnam Devrimi’ne çok uygun nesnel koşullar yarattı. Partimizin bayrağı altında ulusal kurtuluş mücadelesinin zor başlangıcından itibaren, halkımız, sosyalist ülkelerin kardeş halklarının ve dünya devrimci halklarının, doğrudan ya da dolaylı biçimde politik, moral ve madde desteğini ve yardımını aldı. Uluslararası planda partimizin savunduğu birlik politikası, beş kıtadaki kardeşlerimizin ve dostlarımızın geniş ve güçlü yardımını, sempatisini ve desteğini sağladı.

Zamanımızda, sosyalist kamp, insan toplumunun gelişiminde belirleyici bir etmen olmuştur; dünyanın her yerindeki barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde yerini almaktadır. ABD’nin yönetimindeki emperyalizm, her yerde sürekli saldırıyor. Halkımız, kendi konumunu güçlendirmede ve tüm saldırganları yenilgiye uğratmak için kendi güçlerini artırmada çağımızın uygun etmenlerini hesaba katmak zorundadır ve katabilir.

Uluslararası yardım, ÷lkemizin somut koşullarında halkımızın ve partimizin çabalarıyla daha etkin biçimde kullanılmalıdır. Bu yüzden, bu yardıma büyük önem verirken, her zaman, temel olarak kendi güçlerimize dayandık ve mücadelemizi zafere ulaştırmak için bu iki etmeni birleştirdik.

VI. HALK SAVAŞININ ASKERİ SANATI

Savaşı yürütmenin en önemli bir parçası olan *askeri sanat*, silahlı mücadeleyle ilgili tüm sorunları çözer. Bizim askeri sanatımız, genel olarak devrimci silahlı mücadelenin, özel olarak bizim savaşımızın yasalarını ve silahlı mücadele ile politik mücadele, devrimci savaş ile silahlı ayaklanma arasındaki ilişkileri yansıtır.

Askeri sanatımız, onun üç bileşeni, *strateji*, *harekat sanatı ve taktikler* arasındaki organik ilişkiyi ve karşılıklı etkileşimlerini doğru biçimde belirler. Doğru bir strateji, harekât ve taktik görevlerin başarılmaları için temel koşulları yaratır. Buna karşılık, sadece taktik ve harekâta ilişkin sorunların çözülmesi ve savaş görevlerinin başarıyla yerine getirilmesiyle stratejik hedeflere ulaşılabilir.

1. Askeri sanatımız, her şeyden önce ve birincil olarak *tüm halkın yürüttüğü bir savaştır*.

Başkan Ho Chi Minh, Aralık 1946'daki konuşmasında şunları söyledi:

“Erkek ve kadın, yaşlı ve genç, dini inançlara, politik bağlara ve ulusallığa bakılmaksızın tüm Vietnamlılar anayurdu korumak için Fransız sömürgecilerine karşı savaşmak için ayağa kalkmalıdır. Tüfeği olanlar tüfekleriyle, kılıçları olanlar kılıçlarıyla, kılıçları olmayanlar çapayla, sopayla, kazmayla savaşacaklardır.”

Askeri sanatımız, halk ordusunun hareketlerini ve aynı zamanda silahlı halkın askeri faaliyetlerini yönetir. Askeri sanatımız, halkımızın yürüttüğü ulusal savaşta silahlı mücadelenin ve silahlı kuvvetlerin görevlerini doğru biçimde belirlemelidir. Silahlı mücadele, düşmanın askeri güçlerinin imhasına paralel olarak, politik üslerin kurulması ve geliştirilmesi için uygun koşulları yaratmalıdır; kitlelerin politik mücadelesini ve düşman birlikleri arasında ajitasyon çalışmasını ilerletmelidir ve kitle ayaklanmalarının önünü açmalıdır. Ayrıca, silahlı mücadele, politik mücadelenin ve ajitasyon çalışmasının başarısının üstünlüklerinden yararlanmalıdır. Bu sonuca ulaşmak için, silahlı kuvvetler, her yerde ve etkin biçimde politik mücadeleyi desteklemek için onun görevlerini ve gereksinimlerini kavramalıdır.

Bu yüzden, yukarda vurguladığımız gibi, askeri mücadele ile politik mücadeleyi, savaş görevleri ile ajitasyon çalışmasını, düşmanın askeri güçlerinin imhası ile iktidarı zor yoluyla ele geçirmek için kitleleri harekete geçirme görevleri

ni sıkıca birleştirmek, bizim silahlı kuvvetlerimizin harekât yönetiminin bir ilkesi olarak uzun süre kalacaktır.

Halk savaşının nüvesi, üç grup birliğe sahip halk ordusudur. Sadece *düzenli birliklerin, bölgesel güçlerin ve öz-savunma milislerinin hareketlerini sıkıca birleştirerek, gerilla savaşı ile düzenli savaşı birleştirerek ve küçük çarpışmalar ile orta ve büyük hareketleri birleştirerek*, devrimci savaşı zafere kadar sürdürebilir ve yoğunlaştırabiliriz.

2. Eğer savaş yürütmemiz bir saldırı stratejisini içselleştirmişse, askeri sanatımız, özsel olarak bir saldırı sanatı olur. O, *silahlı kuvvetlerin saldırı sanatıdır*.

Silahlı mücadelede, mümkün olduğu kadar sert biçimde, kararlı, durmaksızın, her yönden, bütün güçlerle, bütün silahlarla, taktik ve hareket çarpışmalarının tüm biçimleriyle, tüm alanlarda, tüm yerlerde ve her zaman düşmana saldırmaya çalışıyoruz. Askeri sanatımız, savaş için silahlı kuvvetleri ve tüm halkı harekete geçirir, güçlü yanlarımızı en iyi biçimde kullanmamızı ve düşmanın zayıf noktalarına vurmamızı sağlar, her zaman düşmana saldırmak için üstünlüklerimizi kullanabilmemizi ve tüm savaş alanlarında saldırı konumumuzu geliştirmemizi sağlayacak güçler ilişkisi yaratır. Muharebe yöntemleri, saldırı ve savunmaya yöneliktir, ama saldırı başlıca araçtır. Gerekli olduğu zaman, belirli yerlerde ve belirli zamanlarda saldırıyı desteklemek için savunma yapılır, ama sadece kısmidir ve saldırıya geçmek için güçlerimizi artırmayı hedefler; sadece saldırı koşullarını yaratmak amacıyla kullanılan geçici bir araçtır. Tüm savunma görevleri, düşmana her fırsatta saldırıyı amaçlayan dinamik, sağlam ve kararlı bir ruhla yerine getirilmelidir.

Bu saldırı ruhuyla canlanmış askeri sanatımız, yüksek politik bilince, korkusuz mücadele geleneğine ve askeri yeteneğe sahip olarak sıkıca birleşmiş ulusumuzun, halkımızın *moral etmenini, politik üstünlüğünü, cesaretini ve becerikliliğini tam anlamıyla kullanmayı* amaçlar; sosyalist düzenin ve kendi topraklarımızda yürüttüğümüz haklı bir savaşın güçlü noktalarını geliştirir, *çağdaş ve ilkel tüm silahları en iyi biçimde kullanmamızı sağlar, sayıca ve teknik olarak üstün, ama politik, moral ve askeri alanlarda özsel zayıflıkları bulunan bir saldırgan düşmanı yenilgiye uğratmak için en etkin muharebe yöntemlerini sap-tar*. Askeri sanatımız, insanlarımızın devrimci bilinçlerini, cesaret ve akıllarını yükselterek, insana, politik ve moral etmene esas önemi vererek ve bunlarla birlikte silaha, maddi ve teknik etmenlere de büyük önem vererek insan ile silah arasındaki ilişkiyi doğru biçimde kurar, silahlı kuvvetlerimize ve halkımıza en yüksek dinamiği ve en büyük saldırı kapasitesini sağlar.

3. Askeri sanatımız, *“küçük bir güçle büyük bir gücü yenilgiye uğratma”nın sanatıdır*.

Her zaman ulusal savaşlar, ulusumuzu zorunlu bir stratejik hedefe yöneltir: büyük bir orduya sahip, ekonomik ve askeri potansiyel olarak bizden daha üstün bir düşmanı yenilgiye uğratmak. Bu durumla karşı karşıya kalan atalarımız, büyük saldırgan ordulara üstün gelmek ya da bazı zamanlarda olduğu gibi onları bütün olarak silip süpürmek için “güçlüye karşı zayıf bir güçle savaşma”, “küçük güçle büyük bir gücü yenilgiye uğratma”, “küçük ordularla büyük muharebeler kazanma” sanatında ustalaşmışlardı. Özellikle insan ve teknik donanım açısından bugünkü

güçler eşitsizliğinde, biz, her zamankinden daha çok “küçük bir güçle büyük bir gücü yenilgiye uğratma”ya çalışmalıyız.

Bu ruhla, hareket ve taktik planda, sayı ve silah olarak üstün bir düşmanı nasıl yenilgiye uğratabileceğimizi ve gerektiğinde düşmanı imha etmek için güçlerimizi nasıl yoğunlaştırabileceğimizi bilmek zorundayız. Küçük bir güçle büyük bir gücü ezmek, orta ve büyük çaplı muharebeler de dahil olmak üzere daha az bir güçle daha büyük bir güç üzerinde üstünlük sağlamak demektir. Atalarımız, sadece küçük bir güçle, tek bir çarpışmada binlerce ve hatta on binlerce düşman askerini silip süpürdüler. Küçük, ama deneyimli birliklere sahip Güney ordumuz ve halkımız, tek bir çarpışmada, bir alayı, hatta bir tugayı, onlarca uçağı, binlerce zırhlı aracı, on binlerce ton yakıtı ve mühimmatı imha etmektedir. Aynı şekilde, Kuzeyde, küçük milislerle, uçaksavar topçuları ve hava gücüyle düşmanın önemli hava kuvvetlerine karşı koyuyoruz ve az sayıda mühimmatla onların uçaklarını düşürüyoruz.

Güçlerin yoğunlaştırılması gerektiğinde, düşmanın saldırılarını püskürterek onu ezmek amacıyla en üst darbe gücünü elde etmek için onları en akılcı biçimde nasıl konuşlandıracağımızı ve kullanacağımızı bilmek zorundayız. Bizim harekât yönetimimiz, her muharebede güçlerimizi uygun biçimde örgütleyerek, silahlarımızı en iyi biçimde kullanarak, cesaret ve kararlılığımızdan en iyi biçimde yararlanarak, etkili ve usta muharebe yöntemleri seçerek, düşmanın gücünü ve en gözde muharebe yöntemlerini denetlemek, önemli düşman güçlerini etkisizleştirmek ve onlara darbeler vurmak için koşulları yaratarak ve koruyarak, *güçlerimizi uygun biçimde mevzi-*

lendirerek, üstünlük sağlayarak, düşmandan daha güçlü bir gücü bir araya getirerek savaşmayı gerektirir.

4. Düşmanı imha etmek için her türlü aracı kullanmaya çalışmak, askeri sanatımızın yönetici ilkelerinden birisidir.

Yüksek saldırı ruhu ve küçük bir güçle düşmanla savaşırken, tüm hareketlerin hedefi, düşmanın askeri güçlerini yok etmektir.

Savaş alanında gerilla savaşıyla düşmanın küçük birliklerinin yıpratılmasına ve imhasına paralel olarak, düzenli silahlı kuvvetlerimiz daha önemli düşman güçlerini kesin biçimde ezmelidir. Düzenli birlikler, *düşmanın daha büyük birliklerini imha etmeli, tutsak almalı, asgari kayıpla savaş alanında silah ve denetimi ele geçirmelidirler.*

Düşman askeri güçleri, *insan gücü, savaş araçları ve arka cephelerden oluşur.* İnsan gücü özsel unsur iken, savaş araçları ve arka cepheler emperyalist orduların çok önemli bileşenleridir. Düşmanın insan gücünü imha ederken, onun savaş araçlarını ve arka cephelerini, özellikle bunların en önemli olanlarını tahrip etmeliyiz.

Silahlı kuvvetlerimiz, her düzeyde düşmanı ezmek, yerel baskı aygıtını parçalamak ve onun silahlı “sivil” örgütlerini dağıtmak için eylemlerini politik güçlerimizle eşgüdümlü hale getirmelidir.

Düşmanın askeri ve politik güçlerini (düzenli ve bölgesel birlikler), insan gücünü, savaş araçlarını ve arka cephelerini tahrip ederek ve parçalayarak, normal ve seçkin birliklerini yok ederek, her açıdan onu zayıflatabiliriz. Küçük bir güçle düşmana sert darbeler indirebiliriz, ona çok ağır kayıplar verdirebiliriz, güçlü noktalarını dene-

tim altına alabiliriz ve onun en gözde muharebe yöntemlerini bozabiliriz ve böylece direniş savaşımızı her yönden ilerletebiliriz. Bu, büyük bir insan gücüne ve zengin modern teçhizata sahip bir düşmanı yenilgiye uğratmanın en akılcı ve etkin yöntemidir de.

5. Bizim savaş sanatımız, *dinamik ve inisiyatifli, kararlı ve esnek, ustalıklı ve yaratıcı* savaşın askeri sanatıdır; *gizliliğin ve sürprizin* en iyi biçimde kullanıldığı bir askeri sanattır.

Yüksek saldırı ruhu ile dolu silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız, her zaman güçlü bir konumdan yola çıkarak kararlılıkla düşmanı bulup savaşmanın yollarını arıyor, bunun için sürekli coşku gösteriyor ve inisiyatifi elde bulunduruyor.

Silahlı kuvvelerimizin ve halkımızın her çarpışma eylemi, bizim askeri sanatımızın genel kurallarından esinlenir; bununla beraber, savaş, birliklerin sayısı, nüfus, arazi ve iklim koşulları gibi her hareket alanının somut koşullarına ve her aşamaya uygun olarak değişiklikler ve değişiklikler gösterir. Bu yüzden askeri sanatımız, çok ustalık ve yaratıcılık gerektirir. Bunları, sadece proletaryanın devrimci ruhu, anayurt ve sosyalizm sevgisi temelinde tam olarak harekete geçirerek, her koşulda küçük bir güçle büyük bir gücü yenilgiye uğratma ilkesini ve saldırı ruhunu etkin biçimde yürüterek başarabiliriz.

Askeri sanatımızda, geçmişte olduğu gibi bugün de, gizlilik ve baskın (sürpriz) çarpıcı bir özellik taşır. Düşmanı yok etme kararlılığıyla dolu, halka nasıl dayanacağını bilen ve yüksek disipline sahip silahlı kuvvetlerimiz, her zaman saldırının yönü, hedefler, zaman, birliklerin konuşlanması, çarpışmanın çapı, muharebe yöntemleri

vb. konusunda beklenmedik bir biçimde hareket ediyor. Emperyalistlerin “baskın savaşın sonucunu tayin eder” tezini çürütürken, yine de düşmanın imhasında baskın etmeninden büyük ölçüde yararlanıyoruz. Baskın, taktikte olduğu kadar stratejide de, silahlı kuvvetlerimizin ve halkımızın büyük zaferler kazanmasını olanaklı kılıyor.

Tüm bu kavramlar temelinde, halk savaşının askeri sanatı, her kurtuluş ya da ulusal savunma savaşımızın özgün koşullarına uyarlanarak *strateji, hareket yönetimi ve taktiklere ilişkin pek çok sorunu* başarılı biçimde çözmüştür.

1. Öncelikle, *halk savaşının nüvesi olarak görev yapan üç grup birliğin hareketlerini güçlü biçimde yönetmeli ve en etkili biçimde gerilla savaşı ile düzenli savaşı birleştirerek yürütmeliyiz.*

Silahlı kuvvetler ile politik güçler, silahlı mücadele ile politik mücadele ve devrimci savaş ile silahlı ayaklanmanın eşgüdümü sağlanırken, silahlı mücadele alanında savaşı yürütme yönteminin ana içeriği, gerilla savaşı ile düzenli savaşın eşgüdümü, savaş için tüm halkın harekete geçirilmesi sanatının temel içeriğidir.

Gerilla savaşı, geniş kitlelerin silahlı mücadele biçimidir. Tüm halkın silahlı ayaklanması, halk savaşımızın bu ayıncı özelliği, gerilla savaşını yoğun, derinlikli, şiddetli ve çok yönlü gerilla savaşını geliştirir.

Çeşitli halk tabakaları ve etnik gruplar gerilla savaşı vererek, kendi yörelerinde, uygun tüm silahları ve araçları kullanarak, her yerde ve her zaman düşmanla savaşıyorlar. Bu nedenle, gerilla savaşı, bizim için uygun stratejik konum yaratırken ve devrimci kitleleri koruyup geliştirirken, düşman güçlerini zayıflatarak ve tahrir ederek,

düşman güçlerini olabildiğince dağıtarak ve düşmanın stratejik muharebe düzenini bozarak büyük bir stratejik eylem geliştirir. Gerilla savaşı, sadece büyük stratejik öneme sahip olmayıp, aynı zamanda büyük bir devrimci öneme de sahiptir: *Devrimci kitlelerin kısmi ayaklanmalar başlatmalarını ve tabanda iktidarı zorla geri almalarını olanaklı kılar.*

Başlangıçta, devrimci halk kısmi ayaklanmalar başlattığında, onlar sadece küçük silahlı güçlerdi ve sadece gerilla savaşı yürütebiliyorlardı. Saldırı konumumuzu korumak ve düşmanın karşı-saldırılarını önlemek için, gerilla savaşını ve kısmi ayaklanmaları sürekli genişletmemiz, bölgesel birliklerden çok güçlü düzenli ordu kurmamız ve gerilla savaşından düzenli savaşa geçmemiz gerekir. *Sadece düzenli savaş* –büyük muharebelerde değişik ordu birimlerinin eylemlerinin eşgüdümünü sağlayarak, bölgesel birlikler, milis, gerilla birlikleri ve halkın politik güçleriyle işbirliği yaparak– düşmanın büyük çaplı güçlerini yok edebilir, geniş toprakları kurtarabilir ve büyük, daha büyük başarılar kazanabilir ve böylece savaşın hızla gelişmesi için koşulları yaratabilir.

Devrimci savaşımızda, gerilla savaşı, düzenli savaşın temelini oluşturur. Düzenli savaş, her zaman gerilla savaşıyla eşgüdümlü olmalıdır ve gerilla savaşını korumak ve geliştirmeye yardım ederek düşmanın tüm girişimlerini başarısızlığa uğratmalıdır. Sadece gerilla savaşının genişlemesiyle düzenli savaş tam olarak gelişip ilerleyebilir. Üç grup birlik arasında yakın bir eşgüdümlü sağlanması, savaşın bu iki biçimi arasındaki karşılıklı desteğin olgunlaştırılması ve politik mücadele ile mücadelenin diğer biçimleri arasında eşgüdümün kurulması, halk savaşının genişlemesine

büyük katkıda bulunurlar.

Gerilla savaşı, düzenli savaşa doğru ilerlemelidir ve iki savaş arasında sıkı bir eşgüdüm kurulmalıdır. Bu, uzatılmış devrimci bir savaşın genel yasasıdır. Savaşın yürütülmesindeki sorun, onların stratejik etkilerini sürekli olarak geliştirebilmek ve artırabilmek için, gerilla savaşının düzenli savaşa ne zaman ve nerede dönüşeceğini, her dönemde ve her savaş alanında onlar arasında uygun ve sıkı bir eşgüdümün ne zaman ve nerede sağlanacağını bilme sorunudur.

Eğer düşman Kuzey Vietnam'ı işgal etmeye kalkıştırsa, üç grup birliğimiz, düzenli savaş ile gerilla savaşını başlangıçtan itibaren sıkı bir eşgüdüm içinde eşzamanlı olarak kullanarak savaşa hazırdır.

2. Tüm savaş güçlerimizin en geniş kapsamda kendi savaş yeteneklerini geliştirmeleri, *avantajlı stratejik bir durum oluşturmak için* zorunludur. Gerilla savaşı ile düzenli savaşın gelişimi, politik mücadele ve silahlı ayaklanmayla birlikte, avantajlı bir stratejik durum oluşturmamız için uygun koşulları yaratır. *Kendimiz için uygun bir stratejik durum oluşturmak ve düşmanı dezavantajlı bir stratejik konuma itmek, askeri sanatın en önemli sorunudur.*

Savaşan tarafların her birinin stratejik güçleri, kendi gücüne tam olarak uygun gelişimi sağlamak için uygun konuşlanmaya gereksinime duyar. Emperyalizm, büyük çapta modern teçhizat ve teknik araçlarla donatılmış düzenli ordularla saldırgan savaşlarını yürütür. Bu güçler, belirli mevsilere konuşlanmak zorundadır. Bizim devrimci savaşımızda, nüve halindeki halk silahlı güç-

leriyle ve kendi topraklarımızda saldırganlarla savaşmak için tüm ülkenin gücüne dayanırız. Tüm halkı harekete geçirerek, düşman tarafından işgal edilmiş bölgelerde politik ve askeri bir kuşatma ve saldırı yaratıyoruz. Politik mücadele ile silahlı mücadele, silahlı ayaklanma ile devrimci savaş ve gerilla savaşı ile düzenli savaş arasında eşgüdüm sağlayarak, üç stratejik alandaki –dağlarda, ovalarda ve kentlerde– faaliyetlerimizin eşgüdümünü sağlayarak, *iki tarafın güçlerinin bir tarafın dışlarına saçılmanın kenetlendiği gibi kenetlendiği* bir durum yaratıyoruz.

Düşmanın modern orduları parçalara ayrıldı, kuşatıldı ve her taraftan ve her yerde saldırıya uğradı; düşman, savaşta artık güvenli bir yer, bir cephe hattı, bir arka cephe, belirli bir ateş hattı bulamaz, ama her yer onun için bir savaş alanıdır. Halk savaşı okyanusunda yutulan düşman, kendini kulakları duymaz, gözleri görmez halde bulur, sadece boşluğu döver ve en iyi muharebe yöntemlerini uygulayamaz. Düşman güçleri, dağlır ve zayıflar. Onun büyük birlikleri ve bol malzemeleri, beklenen sonuçları vermekte başarısız kalır. Buna karşılık, bizim silahlı ve politik güçlerimiz, her yerde düşmana saldırabilir, ayaklanabilir ve onu kuşatabilir. Böylece, onlar, kendi istedikleri yerde ve istedikleri zamanda başarılı biçimde saldırabilir, inisiyatifi sürekli koruyabilir ve etkin eylemlere girişebilir. Bu yüzden, tüm insan gücü ve maddi üstünlüğüne rağmen düşman, hiç bir yerde sağlam bir savunma oluşturamaz. *Düşmanın dağınık ve edilgen stratejik savaş düzeni, pek çok zayıf noktalara ve eksikliklere sahiptir.* Kendi üstün stratejik konumlarına dayanan silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız, beklenmedik ve ağır darbeler vurabilecek uygun güçleri savaş ala-

nına sokabilir.

Silahlı ve politik güçlerimizin gelişim sürecinde üç grup birlik, tüm harekât alanlarında biçimlendi ve büyüdü. Yüksek hareket olanağına sahip düşmanı yenilgiye uğratmak için, *yaşam-sal öneme sahip stratejik alanlarda düzenli birlikler, bölgesel güçler ve politik güçleri konuşlandırmak ve onların eylemleri arasında sıkı bir eş-güdümü sağlamak zorundayız*. Böyle bir konumdayken, ayak bastığı her yerde düşmana saldırırken, önemli savaş alanlarında istediğimiz zaman düşmana ağır darbeler vurabiliriz. Düşmanın modern ulaşım araçlarına rağmen, kendi topraklarında faaliyet yürüten birliklerimiz, savaşa onlardan çok daha hazırdır. Bu konuşlanma sayesinde, 1965'te Amerikan birlikleri ülkemizi işgal etmek için karaya çıktıklarında silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız, onun karaya ayak bastığı her yerde hemen ona saldırdı, düşmana ağır kayıplar verdiren saldırı stratejisi geliştirdi ve kuru mevsimdeki iki karşı-saldırısını başarısızlığa uğrattı.

Savaşta, sadece uygun biçimde güçlü ve yüksek muharebe niteliğine sahip güçler örgütleyerek düşmanı imha edebiliriz. Güçlü ve iyi eğitilmiş birlikler oluşturarak, muharebe ve hareketlerde uygun stratejik konum yaratarak, güçlerimizin savaş etkinliğini üst düzeye çıkartabiliriz, küçük bir güçle büyük bir gücü yenilgiye uğratabiliriz, küçük bir güçle büyük bir savaş gücü yaratabiliriz ve düşmanı imha etmek için inisiyatifi elde tutabilir ve güçlü bir konumda bulunabiliriz.

Buna karşılık, elverişsiz bir stratejik konumda tutulan düşman, büyük orduya sahip olmasına rağmen sadece birliklerinin küçük bir bölümünü kullanabilir; güçlü ateş üslerine rağmen bir şey yapamaz ve savaş alanındaki geniş araçla-

rına rağmen çok zayıf bir hareket olanağına sahip olur. Her ne kadar büyük güce sahipse de, onun etkisini geliştiremez. Çok savaşçı ve çok hain olmasına rağmen, her zaman edilgendir ve bizim darbelerimizi durduramaz. Tek sözcükle, ne kadar sayıca çoksa o kadar azdır; ne kadar güçlüyse, o kadar zayıftır.

3. Saldırının yönünü ve zamanını akılcıl biçimde belirlemek.

Eğer belirli güçlerle belirli bir yönden saldırırsak, belirli bir düşman gücünü yok edebiliriz, ama bütün açısından duruma etkisi sadece sınırlı olabilir, başarı en iyi taktik ve hareket başarısı olarak kalır; diğer taraftan, eğer başka bir yöne saldırırsak, darbemiz çok yüksek olabilir ve stratejik önemde bir başarı kazanabiliriz. Halkımızın silahlı mücadelesi, ayaklanma ve savaşta saldırı yönünü akılcıl biçimde belirlediği zafer örnekleriyle doludur. Stratejik saldırının yönünü seçmek, askeri sanatın en büyük sorunlarından birisidir.

Saldırı zamanının seçimi, saldırının yönünün seçimiyle birlikte, savaşta büyük bir öneme ve ayaklanmada belirleyici etkiye sahiptir. Biz, düşman güçlerini yaydığı, korumalarının olmadığı ve yerleşik olduğu zaman saldırmalıyız. Bu durumun çaresini bulamayacağı için onu kolayca imha edebiliriz.

4. En uygun örgütlenme biçimlerini ve güçlerimizi en iyi biçimde kullanma yöntemlerini belirlerken, en etkili muharebe yöntemlerini seçmek.

Stratejik görevlerin belirlenmesiyle birlikte, her duruma, güçler dengesine ve her aşamanın stratejik koşullara uygun olarak muharebe yöntemlerini ve güçlerimizi kullanma biçimlerini uygulamalıyız.

Partimiz, Ağustos Devrimi'nin hazırlık sürecinde, stratejik bir görev olan gerilla savaşını ilerletmek için uygun muharebe yöntemlerini ("koşullara uygun olarak dağılma ve yeniden toplanma", "pusu", "sürpriz saldırı") ve uygun örgütlenme biçimlerini (gizli silahlı gruplar, gerilla birlikleri) seçti.

Fransız sömürgecilerine karşı direniş savaşının ilk yıllarında, düşman hatlarının arkasında gerilla savaşını ilerletmek ve yükseltmek için propaganda takımları, özerk bölükler ve hareketli taburlar şeklinde örgütlenme biçimleriyle silahlı propaganda ve değişik alanlarda gerilla faaliyetlerini yürüttük. Düşmanın arka cephesinde gerilla harekâtlarını başlatırken, bölgesel birliklerle eşgüdümlü olarak düzenli birlikler tarafından adım adım küçük harekâtlar düzenledik. Daha sonra, hareketli savaşla daha geniş çaplı hareketler yürüttük ve gerilla harekâtlarıyla eşgüdümlü olarak mevsimlere saldırdık. Bu savaş yöntemlerini uygulamak için düzenli birlikler, uzmanlaşmış bölümlerle eşgüdüm içinde hareket eden tümenler (esas olarak piyadeden oluşan) halinde örgütlendi.

Güney Vietnam'daki harekâtlarda ve ayaklanmalarda silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız yüksek etkinliğe sahip ve hareket alanının durumuna uygun çok değişik muharebe yöntemleri uygulamaktadır. Savaş boyunca, giderek yepyeni içerikte, bütün stratejik bölgelerde düşmana saldıran, bölgesel silahlı güçler ve kitlelerin politik güçleriyle eşgüdüm içinde yürütülen gerilla harekâtları ve düzenli birliklerin kampanyalar şeklinde değişik hareket biçimleri ortaya çıktı. Bu muharebe yöntemlerini uygulamak için uygun bir örgütlenme ve güçlerin kullanımı vardır.

Kuzey Vietnam'da üç grup birliğe bağlı

uçaksavar güçlerin ustalıklı muharebe yöntemleri ve buna uygun örgütlenmesi ve kullanımı, ABD'nin imha savaşına karşı zafer kazanılmasına büyük katkıda bulundu.

Bu şekilde, *uygun muharebe yöntemleri, örgütlenme ve güçlerin kullanımıyla stratejik görevlerimizi başarılı biçimde yerine getirebiliriz.*

Zamanında uygun *çarpışma yöntemlerini* belirleyerek, düşmana saldırmak ve imha etmek için güçlerimizin kapasitesini artırabiliriz, düşmanın çarpışma yöntemlerini ve taktiklerini engelleyebiliriz ve onun stratejik planlarını ve projelerini başarısızlığa uğratabiliriz. Belirli bir yerin özgün koşullarına, savaşın aşamasına ve durumuna uygun biçimde ve akılcı olarak değişik çarpışma yöntemlerinin eşgüdümünü sağlamak önemlidir. Bu yöntemleri geliştirmeliyiz ve gerekli olduğunda eskisinin yerine yenilerini geçirmeliyiz. Harekatların ve muharebelerin örgütlenmesi ve yürütülmesi, sürekli olarak geliştirilmelidir; stratejik, hareket ve taktik yönelimimizi düzeltmek için pratiğe dayanarak ve tüm sonal değişiklikleri gözleyerek, elde edilen deneyimi üstünlüğe dönüştürmeliyiz. Ne eski deneyimleri mekanik olarak kullanmalıyız, ne de eski muharebe yöntemlerine yapışıp kalmalıyız.

Aynı şekilde, *güçlerin örgütlenmesi ve kullanımı sorununun* da yeterince çözümlenmesi önemlidir. Muharebe yöntemlerinin gerekliliklerine uygun olarak güçlerin örgütlenmesini sürekli olarak geliştirerek, daha sonra bunları savaş alanında uygulamak için iyi bir örgütsel temele sahibiz. Bugün, silahlı kuvvetlerimizin ve halkımızın artan politik bilinciyle ve teknik donanımının gelişmesiyle muharebe yöntemlerimiz, örgütlenmemiz ve güçlerin kullanımı kadar zenginleşiyor ve

her geçen dün daha verimli hale geliyor. Değişik silahların eşgüdümü, daha etkili biçimler yaratıyor. Sürekli büyüyen muharebe gereksinmelerini karşılamak için her gruptaki birliklerimizin olduğu kadar her hizmetin, her silahın rolünü tam olarak yerine getirebilmesini sağlayacak biçimde güçlerimizin örgütlenmesini ve kullanımını sağlamalıyız.

5. Silahlı kuvvetlerimizin muharebe etkinliğini sürekli olarak en üst düzeye kadar yükseltmek.

Verdiğimiz savaşlarda, emperyalist saldırı-
ganlar muazzam bir savaş makinesini harekete
geçirdiler, ama stratejik görevlerini başaramadı-
lar ve sonuçta yeniliyorlar. Onlar, savaş alanına
büyük güç konuşlandırıyolar, ama bizi silip sü-
pürmede ve kendi harekât hedeflerine ulaşmada
başarısız kalıyorlar. Bizim açımızdan ise, değişik
koşullarda, sayıca çok ve daha iyi donatılmış güç-
lere karşı başarıyla savaşıyoruz, onları imha edi-
yoruz, planlarını boşa çıkarıyoruz ve çok ağır ka-
yıplara uğratıyoruz. Biz kendi muharebe etkinliği-
mizi geliştirirken, düşman kendi muharebe etkin-
liğini ortaya koyamaz.

*Bunun nedeni, güçlerimizin akılcıl örgüt-
lenmesi, sayılarının yeterliliği ve niteliklerinin yük-
sek oluşu, avantajlı bir durum yaratmamız, düş-
manın zayıflıklarından yararlanabilmemizi sağ-
layan etkili ve ustalıkla muharebe yöntemlerine
sahip oluşumuzdur. İnisiyatifli ve enerjik, karar-
lı ve esnek, gizli ve beklenmedik anda savaşarak
düşmanın etkinliğini artırmasını engelliyoruz.*

*Darbelerimiz, hedefini vuruyor ve düşmanı
imha ediyor; düşman ise boşluğa vuruyor ve bi-
zi imha edemiyor, birliklerinin etkinliği sayıları-
ya orantılı değildir.*

Birliklerin muharebe etkinliğini değerlendirmek için, her muharebenin sonuçlarını sadece kendimize bağlamamalıyız. Tüm kampanyaların zaferinin yolunu açan, ne kadar zorluklarla dolu olursa olsun, neye mal olursa olsun düşmanın yok edilmesini gerektiren kilit muharebeler vardır. Bu başarılı muharebelerin büyük bir etkinliği vardır.

Yukarda belirtilen sorunlar, bizim ulusal tarihimizde yer almış sorunlardır ve çözülmüşlerdir. Uzatılmış bir savaşta son zaferi kazanmak için, büyük muharebeler vermeden önce küçük çatışmalarla savaşmak; bölgesel güçlerin verdiği küçük çatışmalar ile ordunun büyük muharebeleri arasında eşgüdüm sağlamak; güçlü düşmanı önce zayıflatmak ve sonra imha etmek amacıyla, savaşta avantajlı bir konum oluşturmak için tüm araçları kullanmak; belirleyici darbe vurmak için uygun yönelimi ve anı seçmek; cesur muharebe yöntemleri uygulamak; düşmanın sinir merkezlerine belirleyici darbeyi beklenmedik anda vurmak için orduyu hızla harekete geçirmek ve büyük zaferler kazanmak. İşte bunlar, Ly Thuong Kiet, Tran Hung Dao, Le Loi, Nguyen Trai, Nguyen Hue'nin askeri sanatının çarpıcı özellikleridir. Bizim askeri sanatımız, halkımızın askeri bilgisinin ve ustalığının mirasçısıdır ve onları daha üst düzeye yükseltmiştir. Bu şekilde halk savaşına yenilmez bir güç kazandırmıştır.

Bunlar, halkımızın savaş yürütme tarzının ve askeri sanatının ana içeriğidir, yönetici düşünce ve ilkeleridir, sorunları ve kurallardır. Birbiriyle yakın ilişki içinde ve bölünmez bir bütün olarak

bu sorunlar, özsel olarak ulusal kurtuluş savaşının deneyimleridir.

Savaş, somut nesnel koşullarda iki tarafın güçleri arasındaki şiddetli bir güç denemesidir. Partimiz, savaşın nesnel koşullarının tam bir tahlilini yaptı; bizim ve düşmanın güçlerini doğru biçimde değerlendirdi, savaşın gelişim yasalarını ayrıntılı olarak ortaya koydu, savaş yürütme tarzımızı ve askeri sanatımızı başarılı biçimde uyguladı ve üç emperyalist gücün saldırgan ordularıyla halkımızın muzaffer çatışmasında belirleyici bir rol oynadı.

Düşmanın ve bizim güçlerimizin doğru bir değerlendirmesi temel bir sorundur. Partimizin büyük bir başansı, *düşman ile bizim aramızdaki güç ilişkisini bilimsel bir biçimde değerlendirmesi* ve bunu somut koşullarda ve özgün durumlarda yapma yeteneğidir.

Mevcut durumdaki güçler ilişkisinin değerlendirilmesi, *askeri ve politik planda, nitelik ve nicelik açısından çok yönlü olmalı ve şeylerin özünü ortaya koymalıdır; sadece ordunun gücünü değil, aynı zamanda devrimci halkın gücünü de hesaba katmalıdır; sadece düşmanın güçlü yanlarını ve bizim zayıf yanlarımızı değil, aynı zamanda bizim güçlü yanlarımızı ve düşmanın zayıf noktalarını da ayrıntılı olarak ortaya koymalıdır.*

İki tarafın savaş yeteneğinin değerlendirilmesi, sadece mevcut güçlere göre değil, aynı zamanda onların ayrı ayrı stratejik konumlarına göre de yapılmalıdır; sadece her bir tarafın güç ve konumuna göre değil, aynı zamanda onların muharebe yeterliliklerine göre de yapılmalıdır; sadece hareket alanının bütünündeki mevcut güçlere göre değil, aynı zamanda her bölgesel savaş alanındaki güçlere göre de yapılmalıdır.

Bizim ile düşman arasındaki güç ilişkisi, sadece Vietnam'da değil, dünya çapında değerlendirilmelidir. Sadece tüm yönlerden yapılan bir değerlendirme, her bir tarafın kapasitesinin doğru değerlendirilmesini ve savaş alanında tüm potansiyelin kullanılmasını olanaklı kılar.

Güçler ilişkisinin değerlendirilmesi diyalektik olmalıdır ve savaş süresince olabilecek tüm değişiklikleri ve sıçramaları öngörmelidir.

Bu değerlendirmeyeyle birlikte, her iki tarafın savaşı yürütme tarzını doğru olarak değerlendirmemiz, bizim doğru çizgimizin eşsiz etkileri ile düşmanın yanlış çizgisinin etkilerinin, bizim üstün askeri sanatımızın etkisi ile düşmanın gerici ve eski askeri sanatının etkisinin karşılaştırılması büyük öneme sahiptir.

Doğru bir bakış açısıyla düşmanın ve kendimizin bu nesnel değerlendirilmesi temelinde, partimiz, halkımızı saldırganlara karşı ayaklanmaya yöneltti ve zafer kazanmak amacıyla savaşın yürütülmesinde halkımızın yeteneklerini tam olarak ortaya koymasını sağladı.

Ülkemizde verilen savaşlarda, her iki taraf ayrı güçlere dayanır, birbirinden ayrı güçlü yanları ve zayıflıkları, farklı mücadele yöntemlerinde üstünlükleri ve farklı stratejik planları vardır.

Bizim savaş yürütme tarzımızın çarpıcı özelliği, gücümüzü nasıl geliştireceğimizi ve mücadeleye biçimlerimizi nasıl yürüteceğimizi, düşman güçlerinin gelişimini ve onun gözde mücadeleye biçimlerini yürütmesini nasıl önleyeceğimizi, bizim güçlü noktalarımızla düşmanın zayıf noktalarını nasıl vuracağımızı, onu tümüyle bozguna uğratmak için giderek daha geniş çapta düşmanın güçlerini nasıl yok edeceğimizi ve stratejik komplolarını nasıl engelleyeceğimizi bilme-

mizdir.

Partimizin üstün askeri çizgisi ve doğru savaş yürütme tarzıyla, halkımızın yenilmez gücüyle karşı karşıya kalan düşman, sonuçta iktidarsızlığa doğru sürükleniyor. Düşman, yıldırım savaşı istiyor, ama uzun bir savaş yapmak zorunda; belirli bir cephe hattında çarpışmak istiyor, ama savaşan güçlerin birbiri içine geçtiği bir savaş kabul etmek zorunda kalıyor; inisiyatifi elde bulundurmak, gücünü kabul ettirmek ve kendi koşullarında savaşmak istiyor, ama bizim gücümüz ve muharebe yöntemlerimizle edilgen olarak uğraşmak zorunda; saldırı başlatmak istiyor, ama savunmada kalmak zorunda; bizim güçlerimizi imha etmek istiyor, ama kendi güçleri yok oluyor; gücüyle bizim potansiyelimizi tahrip etmek istiyor, ama kendi güçleri ciddi biçimde yıpranıyor. Onun stratejik hedefleri acınacak bir biçimde birbiri ardına çöküyor. Ne kadar çok çaba gösterse, o kadar ağır yenilgi alıyor; ne kadar çok savaş şiddetlenirse, o kadar ağır başarısızlığa uğruyor. Ve böylece sonal yenilgiye doğru ilerliyor.

Böylece, modern donanımına sahip önemli bir saldırı gücüne sahip büyük bir ulus, ustaca ve etkili muharebe yöntemleriyle, küçük ama sabırlı bir halk tarafından, *cesur ve akıllı, savaşılmaya kararlı ve nasıl savaşılacağını bilen bir halk* tarafından tam olarak yenilgiye uğratılabilir.

ABD emperyalizmi, şimdi “sayılar zaferi belirler”, “teçhizat ve silahlar zaferi getirir”, “hava kuvvetleri belirleyici etmendir” gibi askeri tezlerinin çöktüğünü görüyor. ABD ordusunun “inalılmaz gücü”nün efsanesi yok olmuştur.

Uygun bir savaş yürütme tarzı ve askeri sanatla Vietnam halkı, 120 yıl önce Engels’in sözünü ettiği şu hayranlık uyandırıcı düşüncüyü parlak

bir biçimde maddeleştirek büyük zaferler kazandı:

“... Bağımsızlığını geri almak isteyen bir halk, alışlagelmiş savaş tarzıyla kendini sınırlandırmamalıdır. Kitlel ayaklanmalar, devrimci savaş, her yerde bulunan gerilla müfrezeleri, bunlar, küçük bir ulusun büyük bir ulusu alt etmesini, zayıf bir ordunun daha güçlü ve daha iyi örgütlü bir orduya karşı direnmesini olanaklı kılan tek yöntemdir.”²⁵

²⁵ Engels, *Piedmontese Halkının Yenilgisi*, Neue Rheinisch Zeitung, 1849.

VII.
PARTİNİN ÖNCÜLÜĞÜ
ZAFERİN BELİRLEYİCİ ETMENİ

Başkan Ho Chi Minh şöyle söyler:

“Partimiz, doğumunun hemen sonrasında kahraman Nghe-Tinh Sovyetleri hareketini örgütledi ve yönetti.

On iki yaşında, Fransız ve Japonlara karşı gerilla hareketini örgütledi.

On beş yaşında, Ağustos Devrimi’ni örgütledi ve yönetti, onu zafere götürdü.

On altı yaşında, sekiz yıl sonra zaferle sonuçlanan Fransız sömürgecilerine karşı direniş savaşını yönetti.”

Bugün halkımız, Amerikan saldırganlara karşı ulusal tarihimizin en büyük direniş savaşını yürütüyor.

Bir yüzyıldır halkımızın yürüttüğü kurtuluş mücadelelerinin tarihi gösteriyor ki, çağımızda bir ulusal kurtuluş savaşı, gerçekten halkçı nitelikte bir devrimci savaş, sadece işçi sınıfının partisinin öncülüğü altında başlatılabilir, örgütlenebilir ve son zafere götürülebilir. *Partimizin öncülüğü, sosyalizmin yolunu açmak ve onun kazanımlarını korumak için verilen halk savaşının, halk ayaklanmasının zaferini sağlayan özsel etmendir.*

Bunun nedeni, partimizin, *Vietnam işçi sınıfının yeni tip bir partisi*, tümüyle devrimci ruha, bilimsel bir teoriye –Marksizm-Leninizm–, sıkı örülmüş bir örgütlenmeye, tam bir disipline ve kitlelerle sıkı bağlara sahip bir parti oluşudur.

Partimiz, Vietnam'daki işçi hareketi ve ulusal kurtuluş hareketi ile Marksizm-Leninizmin birleşiminden doğdu; doğuşundan itibaren devrimin bölünmez tek öncüsüdür; işçi sınıfı partisi, aynı zamanda ulusun partisidir. Bugün sadece işçi sınıfı partisi –sosyalist üretim tarzını, işçi sınıfı ve köylü kitlelerinin, emekçi halkın temel çıkarlarını, ulusun temel ve uzun vadeli çıkarlarını temsil eden en devrimci sınıfın– ulusun gerçek öncüsü görevini yerine getirebilir, ulusal bağımsızlık ve demokrasi bayrağını yükseltebilir, ulusal ve demokratik devrimi başarabilir ve ülkemizi sosyalizme götürebilir. Böyle bir parti, halkımızı ayaklanma için harekete geçirebilir ve devrimi zafere kadar sürdürebilir.

Vietnam'da, partimiz, sömürgecilerin ve feodallerin boyunduruğunu kırmak ve ayaklanmak, tüm güçlüklerin ve sıkıntıların üstesinden gelmek, ABD emperyalizminin de içinde yer aldığı –ABD, tüm emperyalistlerin elebaşısı ve dünya halklarının bir numaralı düşmanıdır– güçlü ve vahşi emperyalist saldırganları bozguna uğrat-

mak, ne pahasına olursa olsun devrimin görevlerini yerine getirmek için kitlelere kararlılıkla öncülük yapmak için tek başına gerekli devrimci cesarete sahip oldu. Partimiz, tüm halkın ayaklanması ve halk savaşını yönetmede deneyimli, akılcı ve yaratıcı bir devrimci çizgiye, devrimin ve devrimci savaşın yasalarının sağlam bilgisine sahip, politik ve askeri çizgisinin yürütülmesine kararlı, cesur ve bilimsel ölçüde kılavuzluk eden bir parti oldu. Halk kitleleriyle sıkı işbirliği içinde tüm halkın birleşik mücadelesinin sağlam bir nüvesini oluşturur. Bu nedenle, ulusun en geniş kesimlerini daha büyük ölçüde harekete geçirebiliyor ve tüm sorunları alt etmek ve devrimci savaşı zafere ulaştırmak için onları sıkı bir biçimde kendi çevresinde topluyor.

Tüm halkın ayaklanması ve halk savaşında partimizin öncülüğü, *her şeyden önce* akılcı politik ve askeri çizgisinin saptanmasında, devrimin temel ve acil görevleri ve hedeflerinin saptanmasında, yukarıda ifade edildiği gibi devrimci *eylem yöntemlerinin*, örgütsel biçimlerin, mücadele yöntem ve araçlarının, en uygun, en etkili ve devrimci taktiklerin seçilmesi ve uygulanmasında açıkça görülebilir.

Bu öncülük aşağıdaki sorunlarda da görülebilir:

1. *Partinin, ordunun ve halkın sürekli ve kapsamlı politik seferberliğini gerçekleştirmek, Vietnam devrimci kahramanlığını teşvik etmek ve geliştirmek, savaşıma ve kazanma kararlılığını artırmak, düşman üzerinde zafer kazanmak için en büyük politik-moral gücü yaratmak ve her aşama için saptanan hedeflere ve devrimin sonal amacına*

ne pahasına olursa olsun ulaşmak.

Lenin şöyle söylüyor:

“Son tahlilde, zafer, her savaşta kitleleri canlandıran savaş alanında kanlarını dökme ruhuna bağlıdır... Savaşın nedenlerinin ve amaçlarının kitleler tarafından gerçekleştirilmesi, çok büyük öneme sahiptir ve zaferi güvenceye alır.”²⁶

Bu öğretiyeye uygun olarak, partimiz, halk savaşının yürütülmesinde her zaman şu özel hedefleri kendi önüne koydu: *Partinin genel çizgisi- ni ve devrimci görevlerini, savaşın politik amaçla- rını kitlelerin içselleştirmesi, kitlelerin politik hare- ketliliğini sürdürmek ve devrimci savaşın politik- moral etmenini güçlendirmek.*

Bir savaşta politik-moral güç, birincil ola- rak devrimci çizgi ve savaşın politik amacı tara- fından belirlenir. Partimizin devrimci çizgisi ve sa- vaşın politik amacı, tarihin gelişim yasalarını, hal- kımızın, ilk başta işçi-köylü kitlelerinin derin is- temlerini yansıtır. Bu çizgi, öncelikle kararlı ve ke- sin istemlerle dolu kitleleri içine çeker ve devrim- ci savaşın etkin itici gücü haline gelir. Savaş sıra- sında, partimiz, devrimci çizgisini ve görevlerini, savaşın amacını parti üyelerine, orduya, halka sa- bırla ve sistematik olarak eğitti; uzatılmış ve zor- lu, ama kesinlikle zaferle sonuçlanacak devrimci savaşın ayırıcı özelliklerini kavramalarını sağladı, gelişimin yönünü görmeyi ve mevcut durumda- ki güç ilişkilerini doğru biçimde değerlendirme- yi öğretti. Ordu ve halk arasında politik eğitim ve ideolojik öncülük yoğunlaştırıldı, sınıfsal ve ulusal

²⁶ V. İ. Lenin, *Collected Works*, Vol. 31, Progress Publishers, Moscow, 1966, s. 137.

bilinçleri, yurtseverlikleri, yeni düzene –demokratik halk düzenine ve sosyalist düzene– ve proleter enternasyonalizmine olan sevgileri pekiştirildi. Başkan Ho Chi Minh tarafından ifade edilen büyük gerçek –“Hiç bir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha önemli değildir”– ve savaşıma kararlılığı –“Bağımsızlığımızı kaybetmek ve köleliğe geri dönmektense her şeyi feda ederiz”– halka benimsetildi. Anayurda kendini tümüyle adamayı yüceltti. Başta her türlü sağ-sapma olmak üzere sapmalara karşı, zorlu ve uzatılmış bir savaş karşısında gösterilen kararsızlığa karşı mücadele etti.

Parti, tüm Vietnamlılar arasında devrimci kahramanlığın yaratılmasında ve geliştirilmesinde başarılı oldu. En üst noktasına ulaşan kolektif kahramanlık, orduda ve halk arasında, cephe hatlarında ve arka cephede, tüm muharebe mevzilerinde, devrimci savaşın tüm alanlarında milyonlarca insanın yeni bir erdemi haline geldi.

Vietnam devrimci kahramanlığı, işçi sınıfının devrimci niteliği ile bizim güzel ulusal geleneklerimizin bileşimidir. Bu kahramanlık, cesaret ve tümüyle adanmışlıktan oluşur; insanı her türlü güce, tehlikeye ve zorluğa karşı durmayı teşvik eder; düşmanı her alanda yenilgiye uğratmak için etkili muharebe yöntemlerini, uygun mücadele biçimlerini ve devrimci eylem yollarını akıl ve ustalikle tasarlamayı sağlar. Başkan Ho Chi Minh, halk silahlı kuvvetlerine yaptığı övgüde –tüm halkımızın yaptığı bir övgüdür– devrimci kahramanlığı, “her görevi başarmaya çalışmak, her zorluğa alt etmek ve her düşmanı yenmek” olarak tanımlar.

Vietnam devrimci kahramanlığı, bağımsızlığı ve özgürlüğü kazanmak ve devrimin kazanımlarını korumak isteyen halkımızın kesin istemini

yansıtır. Eski düzende dayanılmaz sefaletle katlanan halkımız, yeni düzen tarafından onlara verilen bağımsızlığı ve özgürlüğü geri almak ve savunmak için sonuna kadar savaşmaya karardır.

Vietnam devrimci kahramanlığı, teorik ve ideolojik günlük eğitimle birleşik derinliğine eğitimin, devrimci düşünce ve duyguların ürünüdür. Devrimci görevlerin ve savaşın amacının tam olarak bilincinde olmanın, coşkulu yurtseverliğin, düşmana duyulan derin nefretin, savaşma ve kazanma kararlılığının, Partiye ve Başkan Ho Chi Minh'e sarsılmaz inancın, ulusun ve işçi sınıfının kahramanca geleneklerine ve kudretine, bireysel ve kolektif muharebe yeteneğine güveninin dışa vurumudur.

Vietnam devrimci kahramanlığı, halkımızın, ulusumuzun, yeni bir çağda ve yeni bir toplumsal düzende yaşayan, anayurdu savunmak için keskin bir savaş yürüten Vietnamlıların sınırsız moral gücünü yansıtır.

Bizim cesaret ve akılcı savaş yöntemlerimiz ve askeri sanatımız, devrimci coşkuyla harekete geçen milyonlarca yeni insanın yürüttüğü büyük mücadelenin pratiğinde biçimlendi ve gelişti. Sadece devrimci kahramanlığa dayanarak ve ona tam fırsat vererek, savaş yöntemlerimiz ve askeri sanatımız kitlelerin devrimci hareketine dönüşebilir ve olumlu sonuçlar verebilir. Cephede ve arka-cephede halkımızın ve silahlı kuvvetlerimizin çarpıcı askeri başarıları, Vietnam devrimci kahramanlığından kaynaklanır ve partimizin politik seferberliği, ideolojik eğitimi ve yeni insanı oluşturmalarının sonucudur.

2. Halk savaşının tüm potansiyelini harekete geçirmek, devrimci görevleri aşama aşama yerine getirirken sa-

vaşı yoğunlaştırmak, savaşı son zafere ulaştırmak için zafer etmenini güçlendirmek.

Lenin şöyle söylüyor:

“Daha büyük yedeklere, daha büyük güç kaynaklarına ve daha büyük dayanıklılığa sahip olan halk savaşta zaferi kazanacaktır.”²⁷

Kurtuluş savaşımızda, her zaman “büyük bir güce karşı küçük bir güce karşı koyduk” ve “insan gücü açısından daha üstün bir düşmanı yenilgiye uğrattık”. Zaferi kazanmak için, hasımdan daha büyük bir güç oluşturmamız, emperyalist saldırganların seferi kuvvetlerine tüm halkın, tüm ulusun gücüyle karşı koymamız; partimiz, ulusun politik seferberliği temelinde halk savaşının tüm potansiyelinin harekete geçirilmesine ve zafer etmenlerinin büyütülmesine özel önem vermektedir.

Fransız sömürgecilerine karşı direniş savaşında Başkan Ho Chi Minh, “Zaferin anahtarı, geniş ve sağlam bir *ulusal birleşik cephe*, pekişmiş *işçi-köylü ittifakı* ve *halkın gücü*, sağlam bir *ordu*, güçlü bir *parti* ve partinin her alandaki öncülüğüdür.”²⁸ diyordu. Amerikan saldırganlığına karşı bugünkü direniş savaşımızda şöyle söyledi: “Partimizin çizgisi ve politikası akılcıdır. Halkımız birleşmiş ve tek düşünceye sahiptir, ordumuzun kahramanlığı eşsizdir. Ayrıca kardeş sosyalist ülkelerin içten yardımlarını ve tüm kıtalardaki dostlarımızın içten desteklerini alıyoruz. Bu nedenle, biz kazanacağız, ABD saldırganları yenilecektir.”²⁹

²⁷ V. İ. Lenin, *Collected Works*, Vol. 30, Moskova, 1965, s. 74.

²⁸ Ho Chi Minh, *Toplu Eserler*, s. 464.

Bu, bugünkü devrimci savaşımızın zaferini güvenceye alan etmenlerin ve koşulların kapsamlı bir özetidir.

Partimiz, ulusumuza olanaklı olan en büyük gücü vermek ve dünya halklarının geniş ve etkin yardımlarını sağlamak için tüm bu etmenleri sistematik olarak oluşturmaya ve geliştirmeye çalışmaktadır.

Partimiz, bu amacı gözönünde tutarak, şu temel sorunu kendi önüne koymuştur: *Devrimci savaş üstün duruma getirmek ile savaş içinde devrimci görevleri adım adım yerine getirmek arasındaki ilişkiyi akılcıl biçimde belirlemek.*

Partimiz için devrimci savaş, halkımızın devrimci davasını sabote etmeyi amaçlayan bir emperyalist saldırı ve karşı-devrimci savaş koşullarında devrimin stratejik görevlerini gerçekleştirmesini sağlamak için en belirleyici araçtır. Bu nedenle, sadece savaşın politik amaçlarını tam olarak kavrayarak, emperyalistlerin ve onun uşaklarının boyunduruğunu kırmak ve zafere kadar kararlı biçimde mücadele ederek, devrimin temel hedeflerine ulaşılabilir. Diğer yandan, partimiz, devrimci güçleri oluşturmak ve pekiştirmek, zafer etmenlerini büyütmek ve tüm alanlarda savaş güçlerini geliştirerek, savaş içinde devrimin görevlerini adım adım gerçekleştirmek için her aşamanın gereksinimlerine uygun olarak halkımızı yönetmiştir.

Fransız sömürgecilerine karşı direniş savaşında, partimiz, Başkan Ho Chi Minh'in açıklıkla ve cehaletle savaşırken aynı zamanda yabancı saldırıganlıkla savaşılması yönergesine uyarak, “sa-

²⁹ Halk ordusunun kuruluşunun ve ulusal direniş savaşının başlatılmasının yıldönümü konuşması, 1967.

vaş ile ulusal yapılanmayı birlikte yürütme” politikasını saptadı. Direniş savaşında halkımızın gücünü, özellikle gücümüzün büyük kısmını oluşturan köylülüğün gücünü büyütmek ve geliştirmek için demokratik reformlara giriştik, Partinin tarım politikasını adım adım yürürlüğe soktuk ve toprak rantını sistematik olarak azaltmak ve *toprak reformunu* gerçekleştirmek için kitleleri harekete geçirdik. Bu, doğru ve yaratıcı bir politikaydı.

Amerikan emperyalistleri savaşı ülkeminin kuzeyine genişlettikleri zaman, partimiz, *sosyalist inşayı yürütürken direniş savaşını sürdürme* politikasını ortaya koydu. Ekonomik ve askeri potansiyelimizi yoğunlaştırmak ve halkın yaşam koşullarını istikrara kavuşturmak için ekonomimizi savaş koşullarına uyarlayarak, tüm alanlarda Amerikanın imha savaşını engellemek ve büyük Güney cephesinin arka-cephesi olma görevini yerine getirmek için sosyalist düzenin üstünlüğünü kullandık. Bu, diğer doğru ve yaratıcı bir politikaydı.

Güney Vietnam’daki kurtarılmış bölgelerde, Ulusal Kurtuluş Cephesi’nin ve Geçici Devrimci Hükümetin öncülüğünde, halkımız kahramanca mücadele ediyor, devrimin kazanımlarını zorla geri alıyor ve koruyor, *yeni bir yaşam kurarken* düşmanla savaşıyor ve halkımıza politik, ekonomik ve kültürel tüm alanlarda egemenlik hakkını sağlıyor.

Bu önlemler, halkın gücünü artıran, işçi-köylü ittifakını (ulusal demokratik devrimde işçi sınıfı ile emekçi köylüler arasında, sosyalist devrimde işçi sınıfı ile kooperatif köylüleri arasında) sağlamlaştıran, halk iktidarını güçlendiren, ulusal birleşik cepheyi pekiştiren, silahlı kuvvetlerimizin muharebe ustalığını artıran, partimizin öncülüğün-

nü pekiştiren ve güçlendiren sağlam bir politik ve ekonomik temel yarattı.

Direnış savaşının şiddetlenmesi ile devrimci görevlerin derece derece gerçekleştirilmesinin birleştirilmesi, cephenin gücü ile arka-cephenin pekiştirilmesinin, savaşırken daha da güçlenmek için kendi güçlerimizin oluşturulması ve geliştirilmesi ile düşmana karşı yürütülen mücadelenin birleştirilmesi demektir.

Devrimci görevlerin savaş içinde derece derece gerçekleştirilmesi, *kitlelerin politik-moral gücünden tam olarak yararlanmak için onu geliştirmek ve büyütmek, Vietnam devrimci kahramanlığını yükseltmek ve halkımızın sahip olduğu yeni toplumsal düzenle, yeni üretim tarzıyla birleştirmek için temel ölçüttür.*

3. *Yukardan aşağıya, halk silahlı kuvvetleri içinde ve tüm kitle örgütlerinin, politik, ekonomik ve kültürel mücadelede olduğu kadar silahlı mücadelede de Partinin öncülüğünü oluşturmak ve pekiştirmek. Savaşta çok yönlü, merkezi ve birleşik bir parti yönetimi sağlamak.*

Partinin öncülüğü zaferin özsel etmenidir; bu, savaşın bütünü açısından geçerli ve gerekli olduğu kadar her bölgenin ve mücadelenin her durumu için de geçerlidir. Devrimci savaşımızda, tüm uygun yöntemleri kullanarak, düşman neredeyse orada savaşarak ve muharebe ile inşayı birlikte yürüterek, devrimci şiddetin gücünü kullanarak savaşıyoruz. Bu, uzatılmış bir direniş savaşında partimizin, yukardan aşağıya, halk silahlı kuvvetleri ve diğer güçler arasında, askeri cephe ve diğer cephelerde örgütlülüğünü neden yaratması ve mkemmelleştirmesi gerektiğini, kitle

mücadelesinin bulunduğu her yerde Partinin kapsamlı, merkezi ve birleşik öncülüğünün neden olması gerektiğini açıklar.

Partimiz, Merkez Komite'den başlayarak değişik hareket alanlarındaki, illerdeki, bölgelerdeki ve köylerdeki komitelere kadar *kendi yönetime örgütlenmesini kurdu ve pekiştirdi*. Düzenli ordudaki parti örgütlenmesi, Merkezi Askeri Komite'den başlayarak bölük hücrelerine kadar uzanır. Aynı zamanda partimiz, ordudaki parti örgütleri ile yerel parti örgütleri arasındaki ilişkiyi tanımlamıştır. Böylece tüm güçler arasında, tüm alanlarda, her yörede ve ülke çapında merkezi ve birleşik bir yönetim oluşturmuştur.

Parti örgütü ve onun kurmayı olan parti komiteleriyle kırsal alanlarda köyler, halk savaşının temel birimidir. Fransız sömürgecilerine karşı direniş savaşında olduğu gibi ABD saldırganlığına karşı bugünkü mücadelede de, her köyü bir kale, her parti hücrelerini halk savaşının kurmayı yapmayı başardık. Köylerdeki parti örgütü, bir taraftan, kitleyi, savunma görevlerini yapmaya, gerilla savaşını ve politik mücadeleyi yoğunlaştırmaya, köy sakinlerini korumaya, devrimci iktidarı kazanmaya ve savunmaya, yöresel askeri faaliyetler ile düzenli ordunun faaliyetleri arasında eşgüdüm sağlamaya yöneltirken, diğer taraftan kitleyi, üretimi geliştirmeye, yeni yaşamı kurmaya, arka-cephele pekiştirmeye, cepheyi insan ve maddi kaynaklarla takviye etmeye yöneltir. Merkez Komitesi tarafından saptanan partinin politik çizgisi ve somut önlemleri köyde uygulamasını bulur. Partinin temel örgütlenmesinin sağlam ve dinamik öncülüğü olmaksızın saldırgana karşı güçlü ve uzun süreli bir direniş hareketi oluşturulamaz.

Halk savaşını zafere ulaştırmak için her dü-

zeyde parti öncülüğü çok yönlü olmalıdır.

Bunlar, başta silahlı mücadele, politik mücadele ve düşman arasında ajitasyon çalışması olmak üzere tüm alanlarda, askeri, politik ve ekonomik güçlerimizi inşa etmeyi, halkımızın ülkenin egemeni olma hakkını pekiştirmeyi kapsar. Uzatılmış savaşlar, partimizin örgütlenme yeteneğini yükseltmiştir. Her düzeydeki parti örgütleri, bu alanlarda çok büyük deneyim kazandı ve böylece mücadelenin değişik görevlerine ve ulusal inşa görevlerine somut kılavuzluk yapabildi, halk savaşında Partinin merkezi, çok yönlü ve birleşik öncülüğünü gerçekleştirdi. Tüm bunlar, halk savaşına her yörede çok büyük etkinlik ve güç sağladı.

Ağustos Devrimi'nden günümüze kadar partimiz iktidarı elinde tutuyor. Partinin yönetimi altındaki politik iktidar, kendisi ve halk için, devrimci savaş örgütleme ve yürütmede en önemli araçtır. Partimiz, her düzeyde, halkın silahlı kuvvetlerinde, halk iktidarında, ulusal birleşik cephe de öncülüğünü sürekli güçlendirdi ve kendi görevini ve eylemini tam olarak yerine getirdi. Sadece bu şekilde yaparak, saldırganla savaşmak için tüm ulusun seferberliği, tüm halkın gücünün genel seferberliği örgütsel planda sağlanabilir.

Parti, savaş sırasında güçlenmek için *kadrolarını ve üyelerini eğitmeli ve çelikleştirmeli, hücrelerini pekiştirmeli ve çalışmalarını düzenli olarak geliştirmelidir.*

Kadrolar ve üyeler, Partinin politik çizgisini ve partinin saptadığı somut önlemleri yaymalı ve kitleleri bunları anlamaları ve uygulamaları

için eğitmeli ve örgütlemelidir. Bu nedenle, onların eğitimi ve desteklenmesi, savaş sırasında partinin bölünmez öncülüğünü güvenceye alan kilit sorundur, partinin inşasında temel görevdir. Savaş boyunca öncülüğün gereksinmelerini karşılayacak yetenekte nitelikli kadrolara sahip olmalıyız. Tüm cephelerde kitlelere kılavuzluk yapmak ve her yerde partinin öncülüğünü güçlendirmek için parti üyelerini etkin biçimde genişletmeliyiz.

Parti kadrolarının ve üyelerinin eğitiminde *özel görev, onların sınıf ruhlarını ve öncü niteliklerini yükseltmektir. Herşeyden önce, onlar kesin olarak işçi sınıfına bağlı ve Marksizm-Leninizmle, coşkulu yurtseverlikle, tam bir devrimci ruhla, sarsılmaz bir savaşma isteğiyle dolu ve ulusal kurtuluş ve komünist amaç için özverili olmaya hazır olmalıdırlar*; sürekli olarak sınıf mücadelesinin ve ulusal kurtuluş mücadelesinin ön saflarında yer almalıdırlar.

Bununla birlikte geçen on yıllık şiddetli mücadele, parti kadroları ve üyelerinin her koşul altında kahramanca mücadele ettiklerini ve halkın derin sevgi ve güvenini kazandıklarını kanıtlamıştır. Pek çoğu anayurdun bağımsızlığı ve özgürlüğü için, sosyalizm için, partinin ve halkın devrimci davası için kendi yaşamlarını feda ettiler. Bu, partimiz için büyük bir onur ve kıvançtır.

Parti kadroları ve üyeleri, görevlerini yerine getirmek için, halk savaşının tüm alanlarında ve devrimci savaşta kitlelere öncülük yapabilmelidirler. Askeri eğitim, parti kadroları ve orduda ve diğer kesimlerdeki parti üyeleri için acil bir sorun haline geliyor. Merkez Komitesi, silahlı ayaklanmaya hazırlık döneminde parti kadrolarını ve üyelerini askeri eğitimlerini tamamlamaya çağırırdı. Fransız sömürgecilerine karşı verilen direniş

savaşında en zorlu ve çetin aşamaya girildiği bir zamanda, 1951 yılında toplanan II. Parti Kongresi, “tüm partide askeri eğitimi geliştirme”ye ve “direniş savaşında görev yapmak için tüm bölümlerin harekete geçirilmesi”ne karar verdi. ABD saldırılarına karşı bugünkü savaşta, parti kadroları ve üyeleri, silahlı mücadelede, iletişim ve ulaşım alanında, şiddetli savaş koşullarında ekonomik, kültürel ve sağlık alanlarındaki gelişmelerde pek çok deneyim kazanarak hızla olgunlaştılar.

Uzatılmış bir savaşta eğitilmiş bu parti kadroları ve üyeleri örgütlenmesi, partimiz için direnişi zafere ulaştırmada ve devrimi daha da ilerletmede çok değerli bir varlık oluşturur.

Partinin temel örgütlenmesi olan *hücre*, kitlelere sıkıca bağlıdır. Aynı zamanda parti ile halk arasındaki bağlantı noktasıdır ve tabanda devrimci savaşın, tüm zamanlarda ve tüm cephelerdeki amansız bir savaşın sürdürülmesinde kitlelerin öncüsüdür. Hücrelerin etkinliğini artırmalıyız; ordu içinde ve yörelerde, kentlerde ve kırlarda, cephede ve arka-cephede, en sert mücadelelerin yer aldığı düşman işgali altındaki bölgelerde güçlü parti hücreleri oluşturmamızdır. Parti hücreleri, taban düzeyinde direnişin öncü nüvesidir. *Güçlü, yetenekli ve bağlı parti hücreleri olmaksızın tüm cephelerde halk savaşının yaygın ve etkin yükselişi gerçekleştirilemez.* Hücreler, her yörede, her ordu biriminde, sürekli olarak etkin öncülüğü sağlamalıdır, her koşulda kararlı olmalı, savaşta ve diğer etkinliklerde kılavuzluk etmelidirler. Böylece çok yönlü, merkezi ve birleşik bir öncülük sağlanabilir.

Parti hücrelerini pekiştirmeliyiz ve tüm alanlarda hücre çalışmasını ilerletmeliyiz; hücre üyelerinin eğitimine ve genişlemesine, hücre komite-

sinin güçlendirilmesine ve öncülüğünü mükemmelleştirmeye büyük önem vermeliyiz. Başarıyla savaşmak ve tüm diğer görevleri yerine getirmek için, hücrenin pekiştirilmesi görevi ile her yörede, her ordu biriminde hücrelerin öncülüğü üstlenmesi görevini birleştirmeliyiz. Hücre, savaş zamanında öncülük görevini sürdürmelidir ve bu çalışma içinde kendisini pekiştirmelidir. Partimizin yürüttüğü son on yıllık uzatılmış savaş süresince, tüm yörelerde, pek çok ordu biriminde, cephelerde ve tüm diğer alanlarda, pek çok cesur ve dinamik hücreler, gerçek çelik kaleler, tabanda halk savaşının değerli öncü nüveleri yaratıldı.

Kendi deneyimlerinin yol göstericiliğinde ve ateşli devrimci duygularla harekete geçen halkımız, partiye karşı mutlak bir güvene sahiptir. Onlar, partimizle ve onun büyük önderi Başkan Ho Chi Minh'le büyük gurur duymaktadırlar. Parti, kendi çevresinde sıkıca birleşmiş halk kitlelerine içten bağlıdır. Partimiz, sınıf çıkarları ile Vietnam ulusunun çıkarlarını birleştirebilir; sınıf etmeni ile ulusal etmeni, gerçek yurtseverlik ile yüce proleter enternasyonalizmini ittifaka sokabilir; bin yıllık şanlı geleneklerimizi sürdürebilir ve halkımıza parlak bir geleceğin yolunu açabilir. Partimiz, tek başına ulusumuzun güçlerini en üst düzeyde harekete geçirebilir ve emperyalist saldırganlara karşı dünya devriminin büyük desteğini kazanabilir. Halk ayaklanmasının ve halk savaşının zaferini güvenceye almanın temel koşulu, partinin öncülüğünü sürekli olarak güçlendirmektir.

Hiç bir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli değildir!

Başkan Ho Chi Minh'in şanlı bayrağını yükseklerde turalım ve Amerikan saldırganlarını tümüyle yenilgiye uğratmak için cesaretle ileri atalım!

Bir kaç on yıl içinde, halkımız, ulusumuz, partinin öncülüğü altında parlak zaferler kazandı. *Bağımsızlık ve özgürlük çağı, sosyalizm çağı başladı. Ho Chi Minh'in çağı, ulusumuzun en parlak ve en şanlı çağı doğdu.*

Halkımızın kazandığı tüm zaferler, partimizin akılcı politik ve askeri çizgisinden, sağlam ve açık görüşlü öncülüğünden kaynaklanır. Halkımız, partimizin kurucusu, öğretmeni ve önderi, halk silahlı kuvvetlerimizin sevilen ve saygı duyulan babası Başkan Ho Chi Minh'in adı çevresinde birleşmiştir.

Başkan Ho Chi Minh, işçi sınıfımızın ve ulusumuzun büyük önderi, iyi bir stratejist, bir ulusal kahraman, çağımızda uluslararası komünist hareketin ve ulusal kurtuluş hareketinin seçkin bir militanıdır; *“proleter enternasyonalizmiyle sıkıca birleşmiş gerçek yurtseverliğin simgesidir”*.³⁰ Ülkemizin özgün koşullarına Marksizm-Leninizmi uygulayan ilk komünist olarak, soylu bağımsızlık duygusuyla dolu cesur ve yaratıcı devrimci çizgiyi saptadı ve halkımıza ilerleyen yolunda öncülük etti. Biz, ulusal demokratik devrim, sosyalist devrim, halk savaşı ve uluslararası ilişkilerimiz için partimizin ve Başkan Ho Chi Minh'in ortaya koyduğu devrimci çizgimizden büyük onur duyuyoruz. Devrimci görevimizi, bu çizgiyi izleyerek zafere kadar sürdüreceğiz.

³⁰ Başkan Ho Chi Minh'in cenaze töreninde Vietnam İşçi Partisi Merkez Komitesi'nin son açıklaması.

³¹ Aynı yerde.

Başkan Ho Chi Minh, yiğitlik ve gözüpeklikle dolu dört bin yıllık tarihinde “Vietnam ulusunun en iyisinin simgesidir”³¹; işçi sınıfının devrimci ruhunun simgesidir. Bize, “hiç bir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli olamaz”ı anımsattı, biz de “bağımsızlığımızı kaybetmek ve yeneden köle olmaktansa her şeyimizi feda etmeye hazırız”.

Yine Ho Chi Minh, “Sadece sosyalizm ve komünizm, dünyadaki ezilen halkları ve emekçileri kurtarabilir”³² dedi.

Bu, ulusumuzun uzatılmış kurtuluş mücadelesinden doğan bir gerçek, çağımızın bir gerçeği, ulusal kurtuluş mücadelesinin ve sosyalizme giden yolu açan işçi sınıfının gerçek öncü olduğu bir çağın gerçeğidir. Bu, ulusumuzun boyunegmez ruhunu, halkımızın sarsılmaz kararlılığını gösterir. Başkan Ho Chi Minh’nin öğrettiği ideoloji, ne pahasına olursa olsun bağımsızlığı ve özgürlüğü geri almak ve tüm sorunların üstesinden gelmek için halkımızı esinlendiren güçlü bir itici güçtür.

Başkan Ho Chi Minh, “Halkımız, ulusal kurtuluş için Amerikan saldırganlığına karşı yürüttüğü mücadelede daha büyük zorluklara göğüs germek ve özverilerde bulunmak zorunda kalınsa bile, nihai zafere doğru ilerliyor. Bu kesindir.” diyor.³³

Amerikan saldırganlığına karşı mücadele, ulusumuzun büyük direniş savaşı, bugünkü çağda, en devrimci güçler ile en gerici güçler arasında en keskin bir güç denemesidir. Halkımızın zaferi, dünyanın devrimci güçlerinin ve ilerici halk-

³² Ho Chi Minh, “Beni Leninizme Götüren Yol”.

³³ Başkan Ho Chi Minh’in Vasiyeti.

larının genel zaferidir. Zafere kadar Amerikan saldırganlarıyla savaşmak, bizim kutsal ulusal görevimiz ve uluslararası ödevimizdir.

ABD emperyalistleri ağır başarısızlığa uğruyor ve kaçınılmaz yenilgiye doğru sürükleniyor. Yine de, Güney Vietnam'da hala saldırganlığını ve emperyalizmin uluslararası jandarmalığı rolünü oynamayı sürdürüyor. Nixon'un bürosundan yaptığı açıklamalar ve politikalar, bu durumu, bu inatçılığı ortaya koyuyor. Washington, savaşın "Vietnamlılaştırılması"yla bir askeri çözüm arayışını ve güçlü bir konuma geçme çabalarını sürdürüyor. "Johnson'un savaşı", "Nixon'un savaşı" haline geldi. Nixon yönetimi, Vietnam'daki askeri girişimini daha da derinleştiriyor. Bu, halkımıza, dünya devrimcilerine ve barış güçlerine ve Amerikan ilerici halkına bir meydan okumadır.

Halkımız, Amerikan emperyalizminin Güney Vietnam'da Ngo Dinh Diem faşist rejimini destekleyen yeni-sömürgeci politikasını yenilgiye uğrattı. Onları "özel savaş"ta yendik. Aynı şekilde onların tırmandırdıkları "sınırlı savaş"larını en yüksek noktasında başarısızlığa uğrattık. Amerikan emperyalistleri, bugün yenilgi ve çöküş aşamasında kendi saldırgan savaşlarını uzatarak, az miktarda asker çekerek ve yenileştirilmiş "özel savaş"a geri dönerek nasıl kazanmayı umabilirler?

Amerikan saldırganları halkımıza karşı çok büyük suçlar işliyorlar. Güney Vietnam'da Ba Lang Ans ve Son Mys gibi, Oradours ve Lidices gibi vahşi katliamlar yapıyorlar! Onlar, en barbar faşistler, 20. yüzyılın Hunlarıdır.

Saldırganlara ve hainlere amansız bir kin besleyen Güneyli yurttaşlarımız, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin öncülüğünde Kurtuluş Ordusu ve

Güney Vietnam Cumhuriyeti Geçici Devrimci Hükümeti, bağımsızlığı ve özgürlüğü kazanmak ve ülkeyi barışçıl biçimde birleştirmekte her zamankinden daha fazla kararlıdır.

Partimiz, ordumuz ve halkımız, içtikleri onur andını uygulamaya koymaya, Başkan Ho Chi Minh'in yüce anısına verdiğimiz söze, "Ulusal bağımsızlık bayrağını her zaman yüksekte tutma, Amerikan saldırganlarıyla savaşma ve yenilgiye uğratma, Güney'i özgürleştirme, Kuzey'i savunma ve ülkeyi yeniden birleştirme"³⁴ sözüne bağlı kalmaya kararlıdır. Onlar, barışçıl, birleşik, bağımsız, demokratik ve kalkınmış bir Vietnam inşa etmek için Amerikan emperyalistlerine karşı savaşı sonuna kadar, topyekün zafere kadar sürdüreceklerdir.

Biz kazanacağız!

Hanoi, Aralık 1969

³⁴ Başkan Ho Chi Minh'in cenaze töreninde Vietnam İşçi Partisi Merkez Komitesi'nin son açıklaması.

İlkeriş Yayımcılık
Korkut Reis Mh., İlkiz Sk., No: 22/10 Kat 4
06410 Sıhhiye/Ankara
Tel: (0312) 231 30 32
www.ilkeris.com
iletisim@ilkeris.com

“Amerikan saldırganlığına karşı mücadele, ulusumuzun büyük direniş savaşı, bugünkü çağda, en devrimci güçler ile en gerici güçler arasında en keskin bir güç denemesidir. Halkımızın zaferi, dünyanın devrimci güçlerinin ve ilerici halklarının genel zaferidir. Zafere kadar Amerikan saldırganlarıyla savaşmak, bizim kutsal ulusal görevimiz ve uluslararası ödevimizdir.”

Võ Nguyên Giáp

ISBN 978-605-4087-06-8

